ஸ்ரீ:

திருச்சந்தவிருத்தம்.

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்கள் இரண்டினுள் இரண்டாவது-இது. முதலாவது-நான்முகன் திருவந்தாதி. அது நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில் மூன்றாவது ஆயிரமாகிய 'இயற்பா' என்பதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது; இது-முதலாயிரத்தைச் சேர்ந்தது.

விருத்தம்—வ்ருத்தமென்கிற பதமே இங்கு விருத்தமெனத் திரிந்திருப்பதாகக் கொள்க. செய்யுளைக் குறிக்கிற இப்பொதுமொழி, இங்கே சிறப்பாய் (எழுசீர்க்கழி நெடிலடி) ஆசிரிய விருத்த மென்னும் ஒருவகைச் செய்யுளை உணர்த்தி நூலுக்குக் கருவியாகு பெயராய்த்து.

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என ஆறு உறுப்புகளைப்பெற்று வருகிற பா-வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நால்வகைப்படு மென்பதும், இப்பா நான்கிற்கும்-துறை, தாழிசை, விருத்தம் என இனம் மூன்று உளவென்பதும் யாப்பிலக்கணம் பயின்றவர் எளிதிலறிந்ததேயாம். ஆகவே, பாவினம் மூன்றனுள் ஒன்றான விருத்தத்தின்பாற்படும் ஆசிரியவிருத்தமாகிய இத்திவ்யப்ரபந்தம் – பொதுப்பெயராற் குறிக்கப்பட்டுளதென்றறிக.

இனி, சந்தவிருத்தமாவது என் ? எனில் ; கலிவிருத்தம், வஞ்சிவிருத்தம், ஆசிரியவிருத்தம் என்றாற்போலத் தனியே சந்தவிருத்தமென்று ஒன்று கிடையாது. இனிய ஓசையால் அமைந்த விருத்தமே சந்தவிருத்தமெனப்படும். ஆசிரியவிருத்தத்தால் அமையும் மற்ற பாசுரங்களினும் இத்திவ்ய ப்ரபந்தத்திற் பாசுரங்கள் மிகவும் இனிய ஓசையை உடையனவாயிருத்தலால், இதனைச் சந்தவிருத்தமென்றது தகுமென்க. எனவே, பெரும்பாலும் ஒன்றுமுதல் ஆறு சீர்கள் மாச்சீர்களும், ஏழாஞ்சீர் விளச்சீருமாகிய கழிநெடிலடி நான்கு கொண்ட எழுசீராசிரியச்சந்தவிருத்த மென்றதாயிற்று. தான தான தான தான தான தான தானனா-என்பது இப்பிரபந்தத்திற்குப் பெரும்பாலும் சந்தக்குழிப்பாம்.

இனி, இப்பிரபந்தத்தைக் கலி விருத்தமாகக் கொள்வாருமுளர். எந்தவிருத்தமாகக் கொண்டாலும் ஓசையின் இனிமை ஒப்பற்றதாகையால் சந்தவிருத்த மென்கை சிறப்புடைத்தேயாம்.

ஸ்ரீ:

திருச்சந்தவிருத்தத்தின் தனியன்கள்.

தருச்சந்தப் பொழில்தழுவு தாரணியின் துயர்தீரத்
திருச்சந்த விருத்தஞ்செய் திருமழிசைப் பரன்வருமூர்
கருச்சந்துங் காரகிலுங் கமழ்கோங்கு மணநாறுந்
திருச்சந்தத் துடன்மருவு திருமழிசை வளம்பதியே.

தரு சந்தம் பொழில் தழுவு தாரணியின்	வ்ருக்ஷங்களினுடைய அழகையுடைய சோலைகளாலே சூழப்பட்ட பூமியிலே உள்ளவர்களுடைய	கரு சந்தும்	பெருமை பொருந்திய சந்தன மரங்களும்
துயர் தீர	துக்கம் தீரும்படியாக	கார் அகிலும்	கறுத்த அகிற்கட்டைகளும்
திருச்சந்த விருத்தம் செய்	'திருச்சந்த விருத்தம்' என்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தைச் செய்தருளிய	கமழ் கோங்கும்	மணம்மிக்க கோங்குமரங்களும்
திருமழிசை பரன் வரும் ஊர்	திருமழிசைப்பிரான் திருவவதரித்த திவ்ய தேசம் எதுவென்றால்,	மணம் நாறும்	பரிமளம் வீசப்பெற்றதாய்,
		திரு	பெரிய பிராட்டியார்
		சந்தத்துடன்	அபிநிவேசத்தோடு
		மருவு	பொருந்திவாழப்பெற்றதான
		திரு மழிசை வளம் பதியே	திருமழிசை என்னும் செல்வம் மிக்க திருநகரியே யாம்.

எம்பெருமானைக்காட்டிலும் அவன் உகந்து எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகளே பரமோத்தேச்யமென்னுமிடம் தோற்ற "கண்டியூரரங்கம் மெய்யம் கச்சி பேர் மல்லையென்று, மண்டினூர் உய்யலல்லால் மற்றையார்க்கு உய்யலாமே" என்றும் "விண்ணகரம் வெஃகா விரிதிரைநீர் வேங்கடம்" என்றும் "திரு நறையூர் மணிமாடஞ் சேர்மின்களே" என்றும் "பதியே பரவித்தொழும் தொண்டர்தமக்குக்கதியே!" என்றும் அருளிச்செய்திருப்பதுபோல, ஆழ்வார்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் திருவவதார ஸ்தலங்களே ப்ரபந்நர்க்குப் போற்றத்தக்கவை என்பதை விளக்குதற்காகத் திருமழிசையாழ்வார் பக்கலுள்ள பக்திப்ரகர்ஷத்தின் பரீவாஹமாக அவருடைய திருவவதார ஸ்தலத்தைப் புகழ்ந்து பேசுவது-இப்பாட்டு.

உலகு மழிசையு முள்ளுணர்ந்து தம்மிற் புலவர் புகழ்க்கோலால் தூக்க—உலகு தன்னை
வைத்தெடுத்த பக்கத்தும் மாநீர் மழிசையே வைத்தெடுத்த பக்கம் வலிது.

புலவர்	ஸர்வஜ்ஞராகிய சதுர்முகர்,	புகழ் கோலால் தூக்க	துலாக்கோல் நாட்டி நிறுப்பிக்க
உலகும்	(திருமழிசை தவிர மற்ற) எல்லா வுலகங்களையும்	உலகு தன்னை வைத்து எடுத்த பக்கத்தும்	உலகங்களை எல்லாம் வைத்து நிறுத்த தட்டிற்காட்டிலும்
மழிசையும்	திருமழிசையையும்	மா நீர் மழிசை வைத்து எடுத்த பக்கமே வலிது	சிறந்த நீர்வளம் மிக்க திருமழிசையை வைத்து நிறுத்த தட்டே வலிமிக்கதாயிருந்தது (தாழ்ந்தது.)
தம்மில் உள் உணர்ந்து	(தனித்தனியே) தம்நெஞ்சில் ஆராய்ந்து (விச்வகர்மாவைக் கொண்டு)		

ஸ்ரீ பக்திஸார முநிவரர் திருவவதரித்த திவ்ய க்ஷேத்ரமாகிய திருமழிசையின் அநந்யஸாதாரணமான ஏற்றம் இதனால் கூறப்படுகின்றது.

பண்டொருகால், வஸிஷ்டர் பார்க்கவர் முதலிய பல ப்ரஹ்மர்ஷிகள் ஸத்யலோகத்தைச் சார்ந்து அங்குத் தலைமைபூண்டு வீற்றிருக்கின்ற சதுர்முக ப்ரஹ்மாவைத் திருவடி தொழுது கூப்பியகையராய் "இஹபர மோக்ஷமாகிற மூன்றிடங்களின் பேற்றையும் பெறுதற்கு ஏற்ற முயற்சி செய்யத்தக்க தலமாக விருத்தலால் அனைத்துலகங்களுள்ளுஞ் சிறந்ததான, பூலோகத்திலே ச்லாக்யமான க்ஷேத்ரம் இன்னதென்று தெரிந்து ஆங்குச்சென்று பெருந்தவமியற்றக் கருதி இப்பொழுது ஈங்கு வந்த எங்களுக்கு அத்தகைய திவ்யஸ்தாநம் இன்னதென்று துணிந்து உரைத்தருளவேண்டும்" எனவேண்ட, அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிய த்ரிபுவநகர்த்தாவாகிய சதுர்முகர் உடனே தேவசிற்பியான விச்வகர்மாவை வரவழைத்து "இம்முனிவர்கள் காணத் துலாக்கோல் நாட்டி அதன் ஒரு தட்டில் ஐம்பது கோடியோஜனை விஸ்தீர்ணமான பூமிமுழுவதையும், மற்றொரு தட்டில் திருமழிசையென்னும் புண்யக்ஷேத்ரமொன்றையும் வைத்து நிறுப்பாய்" என்று சொல்ல, அங்ஙனம் அவன் செய்தவளவிலே, மண்ணுலக முழுவதையும் நாட்டியதட்டு இலேசுபட்டு மேலோங்கி நிற்க, திருமழிசைப் பதியையிட்டதட்டு கனம்பெற்றுத் தாழ்ந்துநின்றது. அவ்வேறுபாட்டை நான்முகன் அந்த முனிவர்கட்கு நன்கு எடுத்துக்காட்டி அந்த மழிசைப்பதிக்கு மஹீஸார க்ஷேத்ரமென்று காரணப் பெயர்கூறி, அதிற்போயிருந்து தவம்புரிந்து உயர்கதிபுகுமாறு அநுமதிதந்து அவர்களை அனுப்ப; அவ்வண்ணமே அம்முனிவரர்கள் அவ்விடத்தை யடைந்து தவம்புரிந்தனர் என்ற புராணவரலாறு இங்கு அறியத்தக்கது. :

ஸகலபூதலங்களிற்காட்டிலும் திருமழிசை மிக்க விழுப் பெற்றது என்பதைப் பிரமன் முந்துற முன்னமே தான் ஆராய்ந்து நெஞ்சிற் கொண்டனனாதலால், "புலவர் உலகுமழிசையும் தம்மில் உள்ளுணர்ந்து" எனப்பட்டது. இங்கு, புலவர் என்றது - உலகங்களையெல்லாம் படைக்கவல்ல ஸாமர்த்தியம் பெற்ற ப்ரஹ்மாவை. இங்ஙனன்றி - "பார்க்கவாதி மஹர்ஷிகளான மஹாகவிகள்" என்பது பிள்ளைலோகஞ்சீயர் வியாக்யானம்.

புகழ்க்கோல்—பெருமையை விளக்கும் துலாக்கோல். தூக்க—பிறவினைப் பொருளில் வந்த தன்வினை. துலாக்கோல்நாட்டி நிறுத்தவன் விச்வகர்மாவாயினும், அவன் ப்ரயோஜ்யகர்த்தாவாகவும் சதுர்முகன் ப்ரயோஜக கர்த்தாவாகவுமிருத்தலால் தூக்க என்னக் குறையில்லையென்க.

தனியன் உரை முற்றிற்று.

திருச்சந்தவிருத்தவுரையின் அவதாரிகை.

யதுகுலத்திலே பிறந்து ஆய்க்குலத்திலே வளர்ந்த கண்ணபிரானைப்போல, ரிஷிபுத்திரராய்ப் பிறந்து தாழ்ந்தகுலத்திலே வளர்ந்தருளின பரமதயாளுவான திருமழிசைப்பிரானுக்கு ஸர்வேச்வரன் நிர்ஹேதுகமாக * மயர்வறமதி நலமருளி, தன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும், ஞானம் சக்திமுதலிய கல்யாணகுணங்களையும், இவற்றுக்கு ப்ரகாசகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், அதுக்கு அலங்காரமான திவ்யபூஷண திவ்யாயுதங்களையும், இவையெல்லாம் காட்டிலெறித்த நிலாவாகாதபடி அருகேயிருந்து அனுபவிக்கிற நாச்சிமார்களையும் அச்சேர்த்தியிலே அடிமைத்தொழில் செய்வதையே ஜீவநமாகக்கொண்டிருக்கிற பரிஜநவர்க்கத்தையும் இப்போகத்தை நித்யமாக வளர்க்கிற பரமபதத்தையும் ஸாக்ஷாத்தாக ஸேவைஸாதிப்பித்தருளி, படைப்பு அளிப்புத் துடைப்புத் தொழில்களை லீலையாக நடத்திப்போருகிற தன் படிகளையுங்

காட்டிக்கொடுத்து, ஆகவிப்படி உபயவிபூதிநாதனான எம்பெருமான் தன் பெருமைகளையெல்லாம் காட்டித்தந்தருளுகையாலே, இவ்வாழ்வார் இடைவிடாது அவ்வெம்பெருமானை அநுபவிப்பதிலேயே ஊன்றினவராய், மார்க்கண்டேயன் முதலானோரைப்போல் நெடுங்காலம் இவ்விபூதியிலேயே எழுந்தருளியிருந்து, "பரமபோக்யமாய்ப் பரமபாவனமான இந்த பகவத்விஷயாநுபவத்தை நம்மைப்போலே எல்லாரும் பெறலாமாயிருக்க, பலர் இழந்து ஸம்ஸாரிகளாய்ப் பட்டுப்போவதற்கு அடி என்?" என்று ஆராய்ந்து ஸம்ஸாரிகள் பக்கலிலே கண்வைத்தார்.

தாம் சுத்தஸத்வநிஷ்டராயிருப்பதற்கு எதிர்த்தட்டாக அவர்கள் ரஜோகுணத்தாலும் தமோகுணத்தாலும் கலங்கி ராஜஸதாமஸபுராணங்களிலே ஊன்றி, தலையறுத்துப் பாதகியானவனும் தலையறுப்புண்டு வருந்திநின்றவனுமான தேவதாந்தரங்கள் பக்கலிலே பரத்வபுத்தி வைத்து அதுவே காரணமாக அநர்த்தப்படுகிறபடியை உணர்ந்து அது பொறுக்கமாட்டாமே "ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்துவமென்னும் அர்த்தத்தை இவர்களுக்கு உபதேசித்தால் இவர்கள் உஜ்ஜீவிக்க விரகாம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்று தொடங்கித் திருவந்தாதிமுகமாக ஸ்ரீமந்நாராயணனது பரத்துவத்தைப் பலவாறாக அருளிச்செய்தவிடத்தும், அவர்கள் இச்சுவடறிந்து திருந்திவரக் காணாமையாலே,

" ஆரானு மாதானுஞ்செய்ய, அகலிடத்தை
ஆராய்ந்து அதுதிருத்தலாவதே !—சீரார்
மனத்தலை, வன்துன்பத்தை மாற்றினேன், வானோர்
இனத்தலைவன் கண்ணனால் யான் "

என்று-பெரிய திருவந்தாதியில், நம்மாழ்வார், பிறர்துன்பத்திற்குக் கரைவது தவிர்ந்து தான்பெற்ற பேற்றிற்கு உகந்தருளினாற்போலவும், திருவாய்மொழியில் "அணைவதரவணைமேல்" என்னுந் திருவாய்மொழியினால் எம்பெருமானுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை ஸம்ஸாரிகட்குப் பரக்க உபதேசித்தவிடத்தும் அவர்கள் திருந்திவந்து சேரக்காணாமல் "கார்முகில்போல் வண்ணன் என் கண்ணனை நான் கண்டேனே" என்று-தாம் பெற்ற பேற்றை இனிதாகப்பேசி மகிழ்ந்தாற்போலவும், இவரும், "ஆ! எம்பெருமானுடைய திருவருள் நம்மேல் ப்ரவஹித்தவாறு என்கொல்!, மற்ற பேரைப்போலே நாமும் விஷயாந்தரங்களிலும் தேவதாந்தரங்களிலும் கால்தாழ்ந்து பாழ்பட்டொழியாமே அவ்வெம்பெருமானுடைய பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமியர்ச்சாவதாரங்களென்னும் நிலைகளிற் பெருமையை வாய்வெருவுவதே நமக்குப் போதுபோக்காம்படி நாம் பெற்ற பாக்கியம் என்னே!" என்றிப்புடைகளிலே, தமக்குப்பிறந்த லாபங்களைப் பேசுகிறார்-இத்திருச்சந்த விருத்தத்தால்.

ஸ்ரீ:

திருமழிசைப்பிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருச்சந்த விருத்தம்.

ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய உரையுடன் கூடியது.

translated using Reference → Taittiriyo Upanishad

---

752 பூநிலாயவைந்துமாய்ப் புனற்கணின்ற நான்குமாய் *
தீநிலாயமூன்றுமாய்ச் சிறந்தகாலிரண்டுமாய் *
மீநிலாயதோன்றுமாகி வேறுவேறுதன்மையாய் *
நீநிலாயவண்ணநின்னை யார்நினைக்கவல்லரே. (க)

[எம்பெருமானே]

பூ நிலாய ஐந்தும் ஆய்	பூமியில் தங்கியிருக்கிற (சப்தம் முதலிய) ஐந்து குணங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய்,
புனல் கண் நின்ற நான்கும் ஆய்	நீரிலே உள்ள நான்கு குணங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய்,
தீ நிலாய மூன்றும் ஆய்	தேஜஸ்ஸிலே உள்ள மூன்று குணங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய்,
சிறந்த கால் இரண்டும் ஆய்	(ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ஜீவநஹேதுவாகையாலே) ச்ரேஷ்டமான வாயுவிலே உள்ள இரண்டு குணங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய்,
மீ நிலாயது ஒன்றும் ஆகி	ஆகாசத்திலே உள்ள சப்தகுணமொன்றுக்கும் நிர்வாஹகனாய்
வேறு வேறு தன்மை ஆய்	பரஸ்பரம் விலக்ஷணமான தேவாதி பதார்த்தங்களுக்கும் ஆத்மாவாய்
நீ நிலாய வண்ணம்	நீ நிற்கிற படியையும்
நின்னை	உன்னையும்
யார் நினைக்க வல்லர்	ஸ்வப்ரயத்நத்தினால் யார் தான் சிந்தித்தறியக்கடவர்!

* * *—அண்டங்களுக்குக் காரணமாய், குணங்களோடு கூடிய நிலம் நீர் தீ கால் விசும்பெனும் ஐம்பூதங்கட்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கிற நீயே உபாதாந காரணம்; இப்பரமார்த்தமானது வேதாந்தப்ரமேயம்; கைப்படாத பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளுக்கு நெஞ்சில்புக வழியில்லை யென்கிறது, இப்பாட்டு. இது எம்பெருமானை முன்னிலையாக்கிச் சொல்லும் பாசுரமாயிருந்ததனால் விளி வருவித்துக் கொள்ளப்பட்டது.

இப்பாட்டில் முன் இரண்டடிகளால் ப்ராக்ருதங்களுக்குச் சொல்லப் படுகிற, ஸாதாரணமாய் ப்ருதிவிக்கு கந்தம் குணமென்றும், அப்புக்கு ரஸம் குணமென்றும், தேஜஸ்ஸுக்கு ரூபம் குணமென்றும், வாயுக்கு ஸ்பர்சம் குணமென்றும், ஆகாசத்திற்கு சப்தம் குணமென்றும் இங்ஙனே ஒவ்வொரு பூதத்திற்கு ஒவ்வொன்று குணமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், 'காரணவஸ்துவிலுள்ள குணங்கள் கார்யத்தில் வந்து சேருகின்றன' என்ற நியாயப்படி பூமிக்கு ஐந்து குணங்களும், ஜலத்திற்கு நான்கு குணங்களும், தேஜஸ்ஸுக்கு மூன்று குணங்களும், வாயுவுக்கு இரண்டு குணங்களும் உண்டு. தைத்திரீயோபநிஷத்தில்- "ஆகாசாத்வாயு: வாயோரக்நி: அக்நேராப: அத்ப்ய: ப்ருதிவீ," என்று ஆகாசத்தில் நின்றும் வாயுவும், வாயுவில் நின்றும் அக்நியும், அக்நியில் நின்றும் ஜலமும், ஜலத்தில் நின்றும் ப்ருதிவியும் உண்டாவதாக ஓதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகாசத்தில் நின்றும் பிறக்கிற வாயுவானது தன் குணமாகிய ஸ்பர்சத்தோடுகூட ஸ்வகாரணமான ஆகாசத்தின் குணமாகிய சப்தத்தையும் உடைத்தானதாம். வாயுவில் நின்றும் பிறக்கிற அக்நியானது தன்குணமாகிய ரூபத்தோடு கூட ஸ்வகாரணமான வாயுவினிடத்துள்ள சப்தஸ்பர்சங்களையும் உடைத்தானதாம். அக்நியில் நின்றும் பிறக்கிற ஜலமானது தன்குணமாகிய ரஸத்தோடுகூட ஸ்வகாரணமான அக்நியிடத்துள்ள சப்தஸ்பர்சரூபங்களையும் உடைத்தானதாம். ஜலத்தில் நின்றும் பிறக்கிறபூமியானது தன் குணமாகிய கந்தத்தோடுகூட ஸ்வகாரணமான ஜலத்தி

முள்ள சப்தஸ்பர்சரூபரஸங்களையும் உடைத்தானதாம். ஆகவே, பூமியானது ஐந்து குணங்களை உடைத்தானதாகவும், ஜலமானது நான்கு குணங்களை உடையதாகவும், அக்நியானது மூன்று குணங்களையுடையதாகவும், வாயுவானது இரண்டு குணங்களையுடையதாகவும், ஆகாசமானது ஒரு குணத்தை உடையதாகவும் ஆயிற்று. இந்த ப்ரக்ரியையைத் திருவுள்ளம்பற்றியே "பூநிலாயவைந்தும்" இத்யாதிகள் அருளிச்செய்யப்பட்டனவென்க.

இப்படி ஒரு பூதத்தில் நின்றும் மற்றொரு பூதமுண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ரியை தவிர, தந்மாத்ரத்தில் நின்றும் தந்மாத்ரம் பிறக்கை, பூதத்தில் நின்றும் தந்மாத்ரம் பிறக்கை முதலிய ப்ரகாராந்தரங்களும் உண்டாயினும், அதுவுமன்றி, பஞ்சீகரண ப்ரக்ரியையாலே எல்லாபூதங்களிலும் எல்லாக் குணங்களுமே ஏற்றத்தாழ்வாக இருக்குமென்கிற கோட்பாடுமுண்டாயினும், இங்கே *ஆகாசாத் வாயு: * என்று கீழே உதாஹரிக்கப்பட்ட ச்ருதிச்சாயையாலே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்றுணர்க. இந்தப்ரக்ரியை ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்திலும் (முதல் அம்சம், இரண்டாமத்யாயம், ச்லோ 50.) ஸ்பஷ்டம்.

(1) பூமியில்—சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம்,
(2) புனற்கண்—சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம்.
(3) தீயில்—சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம்.
(4) காற்றில்—சப்தம், ஸ்பர்சம்.
(5) ஆகாயத்தில்—சப்த மொன்றே.

ஆக இப்பஞ்சபூதகுணங்கள் எம்பெருமானுயிருக்கையாவதென்? எனில்; பஞ்சபூதங்கள் எப்படி எம்பெருமானிட்ட வழக்காயிருக்கின்றனவோ, அப்படியே அவற்றின் குணங்களும் அவ்வெம்பெருமானிட்ட வழக்காயிருக்கின்றனவென்றவாறு.

"வேறு வேறு தன்மையாய்" என்றது அன்றைக்குப் பட்டவையாய் ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணங்களாயுள்ள தேவாதிபதார்த்தங்கட்கெல்லாம் ஆத்மாவாயிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. ஆத்மாக்களனைவரும் ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளாலே வேற்றுமையின்றி ஒருபடிப்பட்டிருந்தாலும் கர்மாதீநமாகவருகிற தேவத்வமநுஷ்யத்வாதிகளாகிற உபாதிகள் வெவ்வேறுபட்டனவாதல்பற்றி "வேறு வேறு தன்மையாய்" எனப்பட்டதென்ப. ஆர் நினைக்கவல்லர்? என்றது-நினைக்கவல்லாரொருவருமில்லை யென்ற குறிப்பு. பேதாபேதிகள் நினைக்கவோ? நிர்விசேஷவஸ்துவ்யதிரிக்தங்கள் அபரமார்த்த மென்னும் மாயாவாதிகள் நினைக்கவோ ? என்கிறார்.

753 ஆறுமாறுமாறுமாய் ஓரைந்துமைந்துமைந்துமாய் *
ஏறுசீரிரண்டுமூன்றும் ஏழுமாறுமெட்டுமாய் *
வேறுவேறுஞானமாகி மெய்யினோடுபொய்யுமாய் *
ஊறொடோசையாயவைந்தும் ஆயவாயமாயனே. (உ)

ஆறும் ஆய்	(அத்யயநம் முதலிய) ஆறு கருமங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய்	ஓர் ஐந்தும் ஆய்	பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்களால் ஆராத்யனாய்
ஆறும் (ஆய்)	(அக்கருமங்களை அநுஷ்டிப்பதற்கு உரிய காலமாகிய வஸந்தம் முதலிய) ஆறு ருதுக்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய்,	ஐந்தும் (ஆய்)	—பஞ்சாஹுதிகளாலே ஆராத்யனாய்,
		ஐந்தும் (ஆய்)	(கார்ஹபத்யம் முதலிய) பஞ்சாக்நிகளைச் சரீரமாகக் கொண்டவனாய்,
ஆறும் (ஆய்)	(ஆக்நேயம் முதலிய) ஆறு யஜ்ஞங்களாலே ஆராதிக்கத்தகுந்தவனாய்,	ஏறு சீர்	மிக்க அதிசயத்தையுடைய
		இரண்டும் (ஆய்)	(ஜ்ஞாந விரக்திகளாகிற) இரண்டையும் அளிக்க வல்லனாய்

மூன்றும் (ஆய்)	(அந்த ஜ்ஞாநவிரக்திஸாத்யமான) பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரம பக்திகளாகிற மூன்றையும் அளிக்கவல்லனாய்	வேறு வேறு ஞானம் ஆகி	பாஹ்யஸமயமென்றும் குத்ருஷ்டி ஸமயமென்றும் பலபலவாகச் சொல்லப்படுகிற சமயங்கட்கு ப்ரவர்த்தகனாய்,
ஏழும் (ஆய்)	(விவேகாதிகளான) ஏழுக்கும் நிர்வாஹகனாய்	மெய்யினோடு பொய்யும் ஆய்	யதார்த்தஞானிகளுக்கு மெய்யனாய், அல்லாதார்க்குப் பொய்யனாய்
ஆறும் (ஆய்)	(ஜ்ஞாநசக்தியாதி) ஆறு குணங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய்,	ஊறொடு ஓசை ஆய ஐந்தும் ஆய	ஸ்பர்சம் சப்தம் முதலிய பஞ்ச விஷயங்களுமாகக் கடவையாய்
எட்டும் ஆய்	(அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய) எட்டு குணங்கட்கும் நிர்வாஹகனாய்,	ஆய!	கோபாலஸஜாதீயனாய் வந்து பிறந்தவனே!

நின்னை யார் நினைக்க வல்லர்!—.

ஆறும்=அத்யயநம், அத்யாபநம், யஜநம், யாஜநம், தாநம், ப்ரதிக்ரஹம்-தான் ஓதுதல், பிறரை ஓதுவித்தல், தான் வேள்வி செய்தல், பிறரை வேள்வி செய்வித்தல், தான் கொடுக்கை, பிறர் கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுகை-என ஆறு கருமங்கள் அந்தணர்கட்குக் கூறப்பட்டுள்ளன. அக்கருமங்கட்கு எம்பெருமான் நிர்வாஹகனென்கை. ஆறும்=வஸந்தம், க்ரீஷ்மம், வர்ஷா, சரத், ஹேமந்தம், சிசிரம் என ஆறு ருதுக்களுண்டு. இரண்டுமாதங்கள் கொண்டது ஒரு ருது எனப்படும். இன்ன இன்ன வருணத்தவர் இன்ன இன்ன ருதுவிலே இன்ன இன்ன கருமங்களை அநுஷ்டிக்கக்கடவர் என்று சாஸ்த்ரங்களிலே காலவிபாகம் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த ருதுக்களுக்கு எம்பெருமான் ப்ரவர்த்தகன் என்றபடி.

ஆறும்=ஆக்நேயம், அக்நீஷோமீயம், உபாம்சுயாஜம், ஐந்த்ரம் இரண்டு ஐந்த்ராக்நம் என்ற ஆறுயாகங்கள். (இவற்றுள் முதல் மூன்றுயாகங்கள் பௌர்ணமியில் செய்யப்படுகிறபடியால் "பௌர்ணமாஸம்" என்றும், மற்ற மூன்றும் அமாவாஸ்யையில் செய்யப்படுகிறபடியால் 'தர்சம்' என்றும், இவ்விரண்டும் ஸ்வர்க்கமாகிய ஒரே பலத்திற்கு ஸாதநமாகையால் 'தர்சபௌர்ணமாஸம்' என்று ஒரே பேராகச் சொல்லப்படுகிறது என்றறிக.) இங்கே இந்த ஆக்நேயம் முதலிய ஆறுயாகங்களைச் சொல்லியது மற்று எல்லாக்கருமங்கட்கும் உபலக்ஷணமென்று கொள்க. "ஆறுமாய்" என்றது-எம்பெருமானே ஸர்வதேவதைகளுக்கும் சரீரியாயிருந்துகொண்டு தானே ஸர்வயஜ்ஞ போக்தாவாகிறானென்றவாறு.

ஐந்தும்=தேவயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், மநுஷ்யயஜ்ஞம், ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் என்பவை பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களெனப்படும். பஞ்ச மஹாயஜ்ஞபோக்தா எம்பெருமானென்கிறது. ஐந்தும்=ப்ராண, அபாந, வ்யாந, உதாந, ஸமாநங்களென்கிற ஐந்துக்கும் செய்யப்படுகிற பஞ்சாஹுதிகள். "ப்ராணாயஸ்வாஹா, அபாநாயஸ்வாஹா" இத்யாதி பஞ்சவாக்யங்களாலே செய்யப்படுகிற ப்ராணாஹுதிகள் ஐந்தும் அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுக்குச் சேரும் ஆராதநங்களென்க. ஐந்தும்=கார்ஹபத்யம், ஆஹவநீயம், தக்ஷிணாக்நி, ஸப்யம், ஆவஸத்யம் என்பவை பஞ்சாக்நிகள். இந்த பஞ்சாக்நிகளை சரீரமாகக்கொண்டவன் எம்பெருமான் என்கிறது. கார்ஹபத்யம் முதலிய மூன்று அக்நிகளை ச்ரௌதாக்நிகளாம் என்று ஸத்யாஷாடரும் பரத்வாஜரும் கூறுவர்; ஸப்யம், ஆவஸத்யம் என்ற இரண்டையும் கூட்டிப் பஞ்சாக்நிகளென்பர் மற்ற ஸூத்ரகாரர்கள்; ப்ராஹ்மணர்க்கு முதல் மூன்று அக்நிகளேயாமென்பது ஹிரண்ய கேசிமதம்.

ஏறு சீரிரண்டும்="மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர்தோள் கைவிட்டு" என்றபடி* ஒண்தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வான ஜ்ஞாநமும் கடையறப்பாசங்கள் விடுகையாகிற விரக்தியும். ஸகலசாஸ்த்ரங்கட்கும் இவ்விரண்டில் தான் முக்கியநோக்கா

தலால் ஏழுசீர் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதென்க. மூன்றும்=முற்கூறிய ஜ்ஞாநவிரக்திகளின் பயனாக விளைகின்ற பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள். அன்றியே, உபாஸநபலமான ஐச்வர்ய, கைவல்ய, பகவத்ப்ராப்திகளாகவுமாம். இவற்றைக் கொடுப்பவன் எம்பெருமான் என்பது ஸாமாநாதிகரண்யத்தின் கருத்து.

ஏழும்=கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட கர்மயோகம் முதலாகப் பரம பக்திபர்யந்தமான அளவுகளைப் பிறப்பிக்கக் கடவதான மநோநைர்மல்யத்துக்கு அடியான விவேகாதிகள் ஏழையும் நிர்வஹிக்குமவன் எம்பெருமான் என்க. விவேகம், விமோகம், அப்யாஸம், க்ரியை, கல்யாணம், அநவஸாதம், அநுத்தர்ஷம் என்பவை ஏழும் விவேகாதிஸப்தகம் எனப்படும். இவற்றின் விவரணம் வருமாறு:— 1. விவேகமாவது-ஜாதிதுஷ்டமும், ஆச்ரயதுஷ்டமும், நிமித்ததுஷ்டமுமன்றியேயிருந்துள்ள அன்னத்தாலுண்டான காயசுத்தி. மூன்றுவகையான தோஷமுமில்லாத ஆஹாரத்தின் விவேசநபலமான காயசுத்தியிலே விவேகசப்தம் ஔபசாரிகம். இங்ஙனன்றியே, விவிக்தாஹாரஸேவையாலே [illegible] திற்காட்டில் ஸ்வதேஹத்தினுடைய விவேசநம் விவேகமென்னவுமாம். 2. விமோகமாவது—"விமோக: காமாநபி ஷ்வங்க:" என்றபடி காமத்தில் அநபிஷ்வங்கம், விஷயத்தைப் புசித்தல்லது நிற்கமாட்டாத விகாரத்திற்கு அபிஷ்வங்கமென்று பெயர்; அது இல்லாமை அநபிஷ்வங்கம். "காமாத் [illegible] யொபிஜாயதெ" இத்யாதிவசநத்தாலே க்ரோதாதிகளின் இல்லாமை இவ்விடத்திலே பலிதம். 3. அப்யாஸமாவது—[illegible] என்றபடி சுபாச்ரயமான வஸ்துவிலே பலகாலும் பரிசீலநம் பண்ணுகை. 4. க்ரியையாவது—பஞ்சமஹாயஜ்ஞம் முதலிய நித்ய கருமங்களை வல்லவளவு அநுஷ்டித்தல். 5. கல்யாணமாவது—ஸர்வபூதஹிதமான ஸத்யமும், மனமொழிமெய்கள் ஒருபடிப்பட்டிருக்கையாகிற ஆர்ஜவமும், பரதுக்கதுக்கித்வமாகிற தயையும், த்ரோஹமற்றிருக்கையாகிற தாநமும், கரணத்ரயத்தாலும் பரபீடையை நிவர்த்திக்கையாகிற அஹிம்ஸையும், பிறர்செய்த அபகாரத்தைச் சிந்தியாமையாகிய அநபிதைஸ்யமுமாகிற இவற்றுக்குக் கல்யாணமென்று பெயர். 6. அநவஸாதமாவது—என்றைக்கோ கழிந்த மக்கள் முதலியோரது மரணத்தையும் மற்றும்பல சோகநிமித்தங்களையும் சிந்தித்து மனதை மழுங்கச்செய்யாமை. 7. அநுத்தர்ஷமாவது—ஸந்தோஷநிமித்தங்களுண்டானாலும் தலைகால் தெரியாமல் பொங்காதிருக்கை. ஆக இப்படிப்பட்ட குணங்கட்கு விவேகாதி ஸப்தகமென்று வ்யபதேசம். எம்பெருமானைச் சிந்திப்பதற்குக் காரணமான மனத்தெளிவுக்கு இவை இன்றியமையாதனவாதலால் இவை நிஷ்பந்நமாகும்படி எம்பெருமான் அருள்செய்பவனென்கிறது.

ஆறும்—ஜ்ஞாநம், பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், சக்தி, தேஜஸ் என்கிற ஆறு குணங்கட்கும் நிர்வாஹகனென்கை. எட்டும்=சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் எட்டாவது ப்ரபாடகத்தில் (5) [illegible] என்று ஓதப்பட்ட எட்டுகுணங்களையுடையவன் என்கை. அபஹதபாப்மா=பாபஸம்பந்தமற்றவன்; விஜர:—கிழத்தனமற்றவன், நித்யயுவாவாயிருப்பவன் என்றவாறு. விம்ருத்யு:—மரணமற்றவன்; விசோக:—ஸ்வார்த்தமான சோகமற்றவன். [அடியார்களுடைய சோகத்தைக் கண்டு அது அடியாக சோகிக்கை கல்யாணகுணவர்க்கத்திலே படிக்கப்பட்டிருப்பதால், இங்கு விசோக: என்றது-ஸ்வார்த்தமான சோகமற்றவன் என்றபடியாம்.] விஜிகத்ஸ:—பசியற்றவன்; அபிபாஸ:—தாஹமற்றவன்; ஸத்யகாம:—ஆச்ரிதர்க்கு அநுபாவ்யமான குணவிபூதிகளையுடையவன். ஸத்யஸங்கல்ப:—ஒன்றிலும் வீணாகாத ஸங்கல்பத்தையுடையவன். "எட்டுமாய்" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம்—இந்த அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகத்தைத் * தம்மையே நாளும்வணங்கித் தொழுமடியார்க்கு விளைக்கவல்லவன் என்பது

பற்றியுமாம். * தம்மையேயொக்க அருள்செய்யுமவனிறே எம்பெருமான். "ஜோ நாமு வெண ஸுஸ்திஷ்டிதே என்கிறபடியே இது ஸாவஸ்தாஸமஷ்டித மிறே" என்ற வியாக்கியான ஸ்ரீ ஸூக்தியுங் காண்க.

வேறுவேறு ஞானமாகி="வணங்குந்துறைகள் பலப்பலவாக்கி, மதிவிகற்பால் பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாக்கி" என்றபடி வேறுவேறு வகையான ஜ்ஞாந மார்க்கங்களையுண்டாக்கினவன் என்கை. பாஹ்யர்கள் குத்ருஷ்டிகள் என்னப்படுகிற புலையர்களின் புறச்சமயங்கட்கும் எம்பெருமானேயிறே ப்ரவர்த்தகன். "கள்ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய்ப் புறம்புக்கவாறும்" என்று-ஒரொரு காரணார்த்தமாக பௌத்தாவதாரமும் எடுப்பவனிறே எம்பெருமான். மெய்யினோடு பொய்யுமாய்='மெய்யனுயும் பொய்யனுயும்' என்றபடி. "மெய்யர்க்கே மெய்யனாகும் விதியிலாவென்னைப்போலப், பொய்யர்க்கே பொய்யனாகும் புட்கொடியுடையகோமான்" என்றாற்போல - ஆஸ்திகர்கட்குத் தனது ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளைக் காட்டிக் கொடுப்பனுயும், நாஸ்திகர்கட்கு அவற்றைக் காட்டித்தாராதிருப்பவனுயும் உள்ளவனிறே எம்பெருமான். மெய்யன்பூண்ட முமுக்ஷுக்களுக்கு பொய்யான பரமபுருஷார்த்தத்தைக்கொடுப்பவனுய், பொய்யான ப்ரயோஜநாந்தரங்களை விரும்புகின்ற க்ஷுத்ரபுருஷர்கட்கு க்ஷுத்ரபலன்களைக் கொடுத்துவிட்டுத் தான் அகலநிற்பவனுய் இருப்பவன் என்றும் கொள்ளத்தகும்.

ஊறொடோசையாய ஐந்துமாய='ஸ்பர்சம் சப்தம்' என்கிற இரண்டு விஷயங்களைச் சொன்னது மற்ற ரூபரஸகந்தங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இவை எம்பெருமானுகையாவது—"உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணன்" "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரேயினியாவார்" என்றபடி விஷயாந்தரங்களில் நசையொழிந்து தன்னையே ஸர்வவிதபோக்யமுமாகப் பற்றலாம்படியாயிருக்கை. * கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவிகண்டவின்பம் எம்பெருமானேயிறே மெய்ப்பொருள்கண்டார்க்கு. ஆயமாயனே!—என்றவிடத்து, ஆயன் என்றப் பதம் பிரியும்: ஆயனுகிய மாயனே! என்றபடி. தான் நின்றநிலையிலேநின்று அடியார்களை அநுக்ரஹிக்கையன்றியே திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை ஸம்ஸாரி ஸஜாதீயமாக்கி வந்துபிறந்து உதவின ஆச்சரியம் இங்கு விவக்ஷிதம். (௨)

ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி அல்லவற்றுளாயுமாய் *
ஐந்துமூன்றுமொன்றுமாகி நின்றவாதிதேவனே! *
ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி அந்தரத்தணைந்துநின்று *.
ஐந்துமைந்துமாயநின்னை யாவர்காணவல்லரே. (௩)

ஐந்தும்	ஆகாசாதி பூதங்கள் ஐந்தும்	ஆதி தேவனே!	முழுமுதற்கடவுளே!,
ஐந்தும்	ஜ்ஞாநேந்திரியங்கள் ஐந்தும்	அந்தரத்து அணைந்து! நின்று	பரமபதத்திலே பொருந்திநின்று
ஐந்தும்	கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தும்		
ஐந்தும்	தந்மாத்ரைகள் ஐந்தும்	ஐந்தும் ஐந்தும் ஐந்தும் ஆகி	அப்ராக்ருத பஞ்சசக்திகளுக்கும் ஜ்ஞாநேந்திரியங்களைந்துக்கும், கருமேந்திரியங்களைந்துக்கும் நிர்வாஹகனுய்
மூன்றும்	ப்ரக்ருதி, மஹாந், அஹங்காரம் என்ற மூன்றும்		
ஒன்றும்	மநஸ்ஸாகிய ஒன்றும்		
ஆகி	(ஆக இப்படிப்பட்ட இருபத்திநாலு தத்துவங்கட்கு) நிர்வாஹகனுய்	ஐந்தும் ஐந்தும் ஆய நின்னை	சப்தாதிபோக்யங்களைந்துமாய், போகஸ்தாநம், போகோபகரணம், வைகுந்தத்தமரர் முனிவர் முக்தர் என்ற ஐந்து வகுப்புகட்குமியாமகனுமா யெழுந்தருளியிருக்கிற உன்னை
அல்ல வற்றுளாயும் ஆய் நின்ற	கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அசித்துப் போலன்றியே சேதநராயுள்ளவர்கட்கும் அந்தர்யாமியாய் எழுந்தருளியிருக்கிற	யாவர் காண வல்லர்	யார் அறியவல்லர்? [யாருமறியகில்லார்.]

* * * லீலாவிபூதிவிசிஷ்டனும் நித்யவிபூதிவிசிஷ்டனுயும் நீ எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பை நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே எனக்கு நீ காட்டியருள நான் எளிதிற்கண்டாப்போல் ஸ்வஸாமர்த்தியத்தாற் காணக்கூடியவர்கள் யாருமில்லை யென்கிருர். முன்னிரண்டடி களால் லீலாவிபூதியோகமும் பின்னிரண்டடிகளால் நித்யவிபூதியோகமும் அருளிச்செய்யப் படுகின்றன. முதலடியில், ஐந்தும்=ப்ருதிவி, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் [நிலம் நீர் தீ கால்விசும்பு] என்ற பஞ்சபூதங்கள். ஐந்தும்=த்வக்கு, சக்ஷுஸ், ச்ரோத்ரம், ஜிஹ்வா, க்ராணம் [செவி வாய் கண் மூக்கு உடல்] என்ற பஞ்சஜ்ஞாநேந்திரியங்கள். ஐந்தும்=வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம் [வாய், கை, கால், குதம், குறி] என்ற பஞ்சகர்மேந்திரியங் கள். இரண்டாமடியில், ஐந்தும்=சப்ததந்மாத்ரை, ஸ்பர்சதந்மாத்ரை, ரூபதந்மாத்ரை, ரஸதந் மாத்ரை, கந்ததந்மாத்ரை என்னும் பஞ்சதந்மாத்ரைகள்.

மூன்றும்=அவிபக்ததமஸ்ஸென்றும் அக்ஷரமென்றும் சில அவஸ்தைகளை யுடைத்தா யிருக்கிற ப்ரக்ருதி (1), அந்தப்ரக்ருதியில்நின்றும் குணவைஷம்யமடியாகப் பிறக்கிற விகாரங் களுள் முதலதான மஹாந் (2), அந்தமஹத்தத்வத்தில் நின்றும் பிறக்கிற அஹங்காரம் (3), ஆக மூன்று. ஒன்று-மநஸ்ஸு. ஆக இருபத்திநாலுதத்துவங்கள் சொல்லப்பட்டன. (முதலடியில் பதினைந்து; இரண்டாமடியில் ஒன்பது, ஆக-24.) ஆகிநின்ற என்ற ஸாமாநாதிகரண்யம் - இத் தத்துவங்களுக்கும் எம்பெருமானுக்குமுள்ள ஸம்பந்தங்களெல்லாவற்றையும் உளப்படுத்திய தாம். அல்லவற்றுளாயுமாய்=இப்படி இருபத்திநாலாக வகுக்கப்பட்ட ப்ரக்ருதியிலே ஸம்ஸ் ருஷ்டரான ஜீவாத்மாக்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் என்றபடி. அல்லவை என்கிற ஜீவாத்மாக் களை எங்ஙனே குறிக்கும்படியென்னில்; அல்லவை என்பதற்கு 'அப்படியாகாதவை' என்று பொருள். ப்ரகரணாநுகுணமாக 'அசித்தாகாதவை' என்று பொருளாய் அசேதநவ்யாவ்ருத்த ரான சேதநர்களைக் குறிக்கிறபடி.

இனி பின்னடிகளில், திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும் நித்யவிபூதியோகத்தையும் தமக்குக் காட்டித்தந்தருளினபடியை அருளிச்செய்கிருர். (1) ஐந்தும்= "[illegible]" பஞ்சசக்திகளாவன-"[illegible]" என்று சொல்லப்படுகிறவையாய் நித்யவிபூதியிலுள்ளவை யான பஞ்சபூதங்கள். வாஸுதேவனுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹம் பஞ்ச சக்திமயமென்று வேதாந்தநூற்கொள்கை. ஐந்தும், ஐந்தும், ஐந்தும்=அப்ராக்ருதங்களான ஜ்ஞாநேந்திரியங்க ளைந்தும், கருமேந்திரியங்களைந்தும், சப்தாதி போக்யங்களைந்தும். ஐந்தும்=ஸ்ரீமஹாநந்த ரென்ற வகுப்பு (1), ஸேநாபதியாழ்வானென்ற வகுப்பு (2), "வைகுந்தத்தமரரும் முனிவ ரும்" என்ற இரண்டு வகுப்புகள் (4), முக்தர் என்றவகுப்பு (5)—ஆக ஐந்து கோடிகள். அந்தரம்=ஆகாசம்; பரமாகாசமெனப்படுகிற பரமபதம். (௩)

755 மூன்றுமுப்பதாறினோடு ஒரைந்துமைந்துமைந்துமாய் *
மூன்றுமூர்த்தியாகிமூன்று மூன்றுமூன்றுமூன்றுமாய் *
தோன்றுசோதிமூன்றுமாயத் துளக்கமில்விளக்கமாய் *
ஏன்றெனுவியுள்புகுந்தது என்கொலோவெம்மீசனே. (௪)

மூன்று முப்பது	முப்பத்து மூன்று வல்லெழுத் துகட்கும்	ஆய் மூன்று மூர்த்தி ஆகி	நிர்வாஹகனாய் ருக்கு, யஜுஸ், ஸாமம் என்கி ற வேதத்ரய ஸ்வரூபியாய்
ஆறினோடு ஒரு ஐந்தும் ஐந்தும்	பதினாறு அச்செழுத்துகட்கும்	மூன்று மூன்று மூன்று மூன்றும்	த்வாதசாக்ஷரீ ப்ரதி பாத்யனாய்
ஐந்தும்	ஏகாராதி பஞ்சாக்ஷரங்கட்கும்	ஆய்	

மூன்று தோன்று சோதி ஆய்	மூன்று அக்ஷரமாகிய ப்ரணவத்திலே விளங்கும் ஜ்யோதிர்மயனாய்	என்று	(என் காரியங்களை யெல்லாம் நீயே உன் தலைச்சுமையாக) ஏறிட்டுக்கொண்டு
துளக்கம் இல் விளக்கம் ஆய்	என்று மழிவற்ற விளக்காகிய அகாரத்துக்கு வாச்யனாய்	என் ஆவியுள்	என்னுடைய ஹ்ருதயத்தினுள்ளே
எம் ஈசனே!	எமக்கு நிருபாதிக சேஷியா யிருப்பவனே!	புகுந்தது என் கொல்?	புகுந்திருப்பது என்ன நீர்மை!

* * * வேதங்களையும் மந்த்ர ரஹஸ்யங்களையும் தேவரீர் உண்டாக்கி வைத்திருக்கச் செய்தேயும் அடியேன் அவ்வழியாலே அறிந்து உபாஸியாதே யிருக்க தேவரீரே அடியேனுடைய ஹ்ருதயத்தினுள்ளே புகுந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவிது என்ன நீர்மை! என்று ஈடுபட்டுப் பேசும் பாசுரம், இது. மூன்று மூர்த்தியாகி=ருக்கு, ஸாமம், யஜுஸ் என்று மூன்று உருக் கொண்ட வேதங்களுக்கு ப்ரதிபாத்யன் (அல்லது) ப்ரவர்த்தகன் என்றபடி. மூன்று மூன்றுமாய்=நாலுமூன்றுகள் கூடிப் பன்னிரண்டாய், "ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய" என்கிற த்வாதசாக்ஷரியாலே ப்ரதிபாத்யன் என்றதாகிறது.

தோன்று சோதி மூன்றுமாய்='மூன்று தோன்று சோதியாய்' என்று மொழிமாற்றி இசைக்கவேணும். மூன்றிலே தோன்றுகிற சோதியாய் என்றபடி. மூன்று என்கிறது— மூன்று திருவக்ஷரமான ப்ரணவத்தை. இது ஸம்ஹிதாகாரத்தாலே ஏகாக்ஷரமாயிருந்தாலும் உட்பிரிவிலே அ, உ, ம் என மூன்று திருவக்ஷரமாய் மூன்று அர்த்தங்களைப் பிரதிபாதிக்கவற்று யிருக்குமிறே. இப்படிப்பட்ட ஓங்காரத்திலே திகழ்கின்ற ஜ்யோதிர்மயன் எம்பெருமானிறே. "ஓங்காரோ பகவாந் விஷ்ணு:" என்றதும் காண்க. துளக்கமில் விளக்கமாய்=அந்த ப்ரணவத்திலே ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தைத் "துளக்கமில்விளக்" கென்கிறது. ஸகல வேதங்கட்கும் காரணமான ப்ரணவத்துக்கும் காரணமாய், தனக்கொரு காரணமற்றிறே அகாரமிருப்பது. ஆகையால் துளக்கமற்ற விளக்குப்போன்றதாய்த்து. ஆக இவ்வழியாலே நான் அறிந்து உபாஸிப்பதற்கு நீ விஷயமாக வேண்டியிருக்க, அங்ஙனாகாதே நீயே எனது அஜ்ஞான அசக்திகளைக் கண்டறிந்து இப்படிப்பட்ட உன் ஸ்வரூபத்தை எனக்கு ஸாக்ஷாத் கரிப்பித்து என்னை இடைவிடாது அடிமைகொண்டனையே! என்கிற உருக்கம் ஈற்றடியில் தோற்றும்.

(ச)

756 நின்றியங்குமொன்றலா உருக்கடோறுமாவியாய் *
ஒன்றியுள்கலந்துநின்ற நின்னதன்மையின்னதென்று *
என்றும்யார்க்குமெண்ணிறந்த ஆதியாய்நின்னுந்திவாய் *
அன்றுநான்முகற்பயந்த ஆதிதேவனல்லையே.

(ரு)

நின்று	ஸ்தாவரமாயும்
இயங்கும்	ஜங்கமமாயுமிருக்கிற
ஒன்று அலா உருக்கள் தோறும்	பலவகையான சரீரங்கள் தோறும்
ஆவி ஆய்	ஆத்மாவாய்
ஒன்றி	பொருந்தி
உள் கலந்து நின்ற	பரிஸமாப்ய வர்த்தியாநின்ற
நின்ன	உன்னுடைய
தன்மை	ஸ்வபாவம்
இன்னது என்று	இத்தகையதென்று
என்றும்	எக்காலத்திலும்

யார்க்கும் எண் இறந்த ஆதியாய்	எப்படிப்பட்ட ஞானிகட்கும் சிந்திக்க முடியாதிருக்கிற ஆதிகாரணபூதனான எம்பெருமானே!
	(நீ)
அன்று	முற்காலத்திலே
நின் உந்திவாய்	உனது திருநாபியில்
நான் முகன்	சதுர்முகப்ரஹ்மாவை
பயந்த	படைத்த
ஆதிதேவன் அல்லையே	முழு முதற் கடவுளல்லையோ!

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வாரை நோக்கி "ஆழ்வீர்! நம்மை உள்ளபடி அறிவிக்க வற்றான வேதங்களும் மந்த்ரரஹஸ்யங்களும் பலபல உண்டாயிருக்க 'யாவர்காணவல்லரே' என்பானேன்?" என்ன; அந்தர்யாமித்வத்தாலும் ஜகதேக காரணத்வத்தாலும் ஸகலாதாரனா யிருக்கிற ஸ்வபாவத்தை ஸ்தூலத்ருஷ்டியாலே ஸமுதாயரூபேண அறியில் அறியலாமத்தனை யொழிய, தேவரீர் காட்ட நான் அலகலகாகக் கண்டாற்போலே ஒருவர்க்கும் காணமுடியா தென்கிறார்-இதில். நின்று என்று - நிலைபேராதே நிற்கும் மலைமுதலிய ஸ்தாவர பதார்த்தங் களைச் சொல்லுகிறது; இயங்கும் என்று-அசையக்கூடிய பசுபக்ஷ்யாதி ஜங்கம பதார்த்தங் களைச் சொல்லுகிறது. ஒன்று அலா = ஒன்று அல்லாத என்றாய், பலபலவென்றபடி. நின் உந்திவாய் இத்யாதி. தேவாதி ஸகலபதார்த்தங்களும் அழிந்து கிடந்த அக்காலத்தில் உன்னு டைய திருநாபிக்கமலத்திலே பிரமனைப்படைத்த ஜகதேககாரணனல்லையோ நீ. உந்திவாய்= வாய்-ஏழுவுருபு. நான் முகன் + பயந்த, நான்முகற்பயந்த. (௫)

757 நாகமேந்துமேருவெற்பை நாகமேந்துமண்ணினை *
நாகமேந்துமாக மாகமாகமேந்துவார்புனல் *
மாகமேந்துமங்குல்தீயோர் வாயுவைந்தமைந்துகாத்து *
ஏகமேந்திநின்றநீர்மை நின்கணேயியன்றதே. (௬)

நாகம் ஏந்தும் ஆக!	திருவனந்தாழ்வானாலே தரிக்கப்பட்ட திருமேனியையுடைய எம்பெருமானே!	மாகம் ஏந்து மங்குல்	ஆகாசத்தாலே தரிக்கப்பட்ட மேக மண்டலத்தையும்
நாகம்	ஸ்வர்க்கலோகத்தை	ஓர் தீ	வைச்வாநராக்நியையும்
ஏந்து	தரிக்கிற	ஐந்து வாயு	பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணன்களையும்
மேரு வெற்பை	மேரு பர்வதத்தையும்	அமைந்து காத்து	பொருந்தி ரக்ஷித்தருளி
நாகம்	திருவனந்தாழ்வான் (அல்லது) திக்கஜங்களாலே	ஏகம் ஏந்தி நின்ற நீர்மை	(எல்லாவற்றையும்) ஒரு வஸ்துவே தரித்துக்கொண்டு நிற்கிறதென்று (உபநிஷத்துக்களில்) சொல்லப்பட்டுள்ள ஸ்வபாவம்
ஏந்து	தரிக்கப்பட்ட		
மண்ணினை	பூமியையும்,		
மாகம்	பரம பதத்தையும்,	நின்கணே	உன்னிடத்தில் தான்
மாகம் ஏந்து வார்புனல்	ஆகாசத்தாலே தரிக்கப்பட்ட சிறந்த கங்கையையும்	இயன்றது	இருக்கின்றது.

* * * ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் எம்பெருமான் அந்தர்யாமியாயிருந்து கொண்டு அனைத்துக்கும் ஆதாரமாகிறான் என்றபொருள் இப்பாட்டிற் சொல்லப்பட்டது; உலகத்தில் ஒன்றைக்கொண்டு தாரகங்களாகத் தோற்றும் பதார்த்தங்கட்கும் இவ்வெம்பெருமானே தாரகன் என்கிறது இப்பாட்டு. இரண்டாமடியிலுள்ள "நாகமேந்துமாக!" என்பது ஸம்போதநம். அரவணைமேற் பள்ளிகொண்ட பெருமானே! என்று விளித்தபடி. மேருபர்வதம் ஸ்வர்க்கத்தை எங்ஙனே தரிக்கிறதென்றால், தன் சிகரத்திலுள்ள தேஜஸ்ஸின் வழியாலே என்பர். முதலடியின் முதலிலுள்ள நாகம்—நாக:" என்ற வடசொல்விகாரம். "[illegible] நாக:" என்பது ச்ருதி. அதற்குமேல் நாகம்—நாக: என்ற வடசொல் விகாரம். அந்த பதத்திற்கு ஸர்ப்பமென்றும் யானையென்றும் இரண்டு பொருள்களுண்டு. இரண்டு பொருளும் இங்கு ஏற்கும். பூமியானது ஆதிசேஷனாலும் திக்கஜங்களாலும் தாங்கப்படுதலால். இரண்டாமடியிலுள்ள நாகமும்—நாக: என்ற வடசொல் விகாரம் ("நாகமேந்துமாகன்" என்பதன் அண்மைவிளி.) இரண்டாமடியில், மாகம் இரண்டும் நாகம் என்ற வடசொல் விகாரம். முதல் மாகம்—பரமாகாசவாசகம். இரண்டாவது மாகம்—ப்ரஸித்தாகாசவாசகம். மூன்றாமடியிலுள்ள மாகமும்—நாகம் என்ற வடசொல் விகாரமே.

ஏகமேத்தி நின்ற நீர்மை="ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" "ஏகமேவ அத்விதீயம்" என்றிவைமுதலான வேதாந்த வாக்கியங்களில் ஓதப்பட்டுள்ள அர்த்தம் உன்பக்கலில்தான் பொருந்தியிரா நின்றதென்றபடி. ஏகம்-ஏக்கம். நின் கண்=கண்-ஏழனுருபு.

(கூ)

758 ஒன்றிரண்டுமூர்த்தியாய் உறக்கமோடுணர்ச்சியாய் *
ஒன்றிரண்டுகோலமாகி வேலைஞாலமாயினாய் *
ஒன்றிரண்டுதீயுமாகி ஆயனாயமாயனே *
ஒன்றிரண்டுகண்ணினானும் உன்னையேத்தவல்லனே. (எ)

ஒன்று இரண்டு மூர்த்தி ஆய்	ப்ரதாநமான ஒரு மூர்த்தியும் அப்ரதாநமான இரண்டு மூர்த்தியுமாய்
உறக்கமோடு உணர்ச்சி ஆய்	அஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸஜ்ஜ்ஞானத்துக்கும் நியாமகனாய்
ஒன்று இரண்டு காலம் ஆகி	மூன்று காலங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய்
வேலை ஞாலம் ஆயினாய்	கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்துக்கு ப்ரவர்த்தகனாய்

ஒன்று இரண்டு தீயும் ஆகி	மூன்று அக்நிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய்
ஆயன் ஆய	கோபாலஸஜாதீயனாய் அவதரித்த
மாயனே !	ஆச்சர்யபூதனான எம்பெருமானே !
ஒன்று இரண்டு கண்ணினானும்	முக்கண்ணனான சிவபிரானும்
உன்னை	உன்னை
ஏத்த வல்லனோ	துதிக்க வல்லவனோ !

* * * ப்ரஹ்மருத்ராதிகளைச் சரீரமாகக்கொண்டு அவர்களுக்கு நியாமகனாய் என்கிறது முதலடிமொழி. "முனியே நான்முகனே முக்கண்ணப்பா" இத்யாதிகளிற்போல இங்கும் ஸாமாநாதிகரண்யம் சரீர சரீரி பாவத்தைப் பற்றியதாம். உறக்கமோடு உணர்ச்சியாய்=இலக்கணையால் அஜ்ஞானத்தை உறக்கமென்கிறது. ஞானமற்றவனுக்கு உறக்கம் தவிர வேறு தொழிலில்லாமை அறியத்தக்கது. அஜ்ஞாநம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், ஸம்சயம், மறப்பு இவையெல்லாம் உறக்கமேயாம். உறக்கத்துக்கும் உணர்ச்சிக்கும் எம்பெருமான் நிர்வாஹகனாயாவதென்னென்னில்; தன் ஸ்வரூப யாதாத்மியத்தைச் சிலர்க்கு உள்ளபடி ஸாக்ஷாத்கரிக்கச்செய்பவனும் தானே; த்ரிமூர்த்திஸாம்ய வ்யாமோஹாதிகளாலே சிலரை மயக்குபவனும் தானே என்கை. ஒன்றிரண்டு காலமாகி=இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்று மூன்று காலங்களுக்கும் நிர்வாஹகன் என்பது ஸாமாந்யமான அர்த்தம். ஸத்வகுணம் மிகும்படியான ஸாத்விககாலத்துக்கும், ரஜோகுணம் மிகும்படியான ராஜஸகாலத்துக்கும், தமோகுணம் மிகும்படியான தாமஸகாலத்துக்கும் கடவன் என்கை விசேஷார்த்தம்.

ஒன்றிரண்டு தீ=ஆஹவநீயம், கார்ஹபத்யம், தக்ஷிணாக்நி என்பவை. ஏத்தவல்லனே என்றது-ஏத்தவல்லவனல்லன் என்றபடி.

(எ)

759 ஆதியானவானவர்க்கும் அண்டமாயவப்புறத்து *
ஆதியானவானவர்க்கும் ஆதியானவாதிநீ *
ஆதியானவானவாணர் அந்தகாலநீயுரைத்தி *
ஆதியானகாலநின்னை யாவர்காணவல்லரே. (அ)

ஆதி ஆன கால	ஆதிகாலத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே!,
ஆதி ஆன	ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றுக்குக் கர்த்தாக்களான
வானவர்க்கும்	(பிரமன் முதலிய) தேவதைகட்கும்

அண்டம் ஆய அப்புறத்து ஆதி ஆன வானவர்க்கும்	அண்டமென்று பெயர் பெற்ற அப்பரமபதத்திலுள்ள ப்ரதாநர்களான நித்யஸூரிகளுக்கும்
ஆதி ஆன ஆதி	நிர்வாஹகனான அதிபதி

நீ	நீயாகிருய்;	நீ உரைத்தி	நீ அருளிச்செய்யா நின்றுய்;
ஆதி ஆன	ஜகத்துக்குக் கடவுளாக ஏற்பட்டிருக்கிற	ஆதி காலம் ஆன நின்னை	ஆதிகாலத்துக்கு நிர்வாஹகனை உன்னை
வானம் வாணர்	(பிரமன் முதலிய) மேலுலகத்தவர்களினுடைய	யாவர் காண வல்லர்	பரிச்சேதிக்க வல்லார் யார்!
அந்த காலம்	முடிவு காலத்தை		

* * *—உபயவிபூதியிலுமுள்ள ஸகல பதார்த்தங்களினுடையவும் ஸத்தாதிகள் தானிட்டவழக்காகப்பெற்ற உன்னை ருத்ரன் ஒருவனேயோ பரிச்சேதிக்கமாட்டான்? உபயவிபூதியிலும் பரிச்சேதிக்க வல்லார் இல்லை யென்கிருர்.

ப்ரஹ்மா, தக்ஷப்ரஜாபதிகள், ஸப்தரிஷிகள், ஆதித்யர்கள் ஆகிற இவர்கள் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாக்கள்; இந்திரன், சதுர்த்தச மநுக்கள் ஆகிற இவர்கள் ஸ்திதிகர்த்தாக்கள்; ருத்ரன், அக்நி, யமன் முதலானவிவர்கள் ஸம்ஹாரகர்த்தாக்கள், ஆகிய இவர்களைச் சொல்லுகிறது-முதலடியில் "ஆதியானவானவர்" என்று. 'அண்டமாயவப்புறத்தாதியானவானவர்'-நித்யஸூரிகள். "அண்டமாள்வதாணை" "அண்டப்போ யாட்சி அவர்க்கதறிந்தோமே" இத்யாதிகளில் அண்டசப்தம் பரமபதவாசகமாக வருதல் காண்க. இவ்விடத்துப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தில் "அண்டசப்தவாச்யமான லீலாவிபூதிக்கு அப்புறத்தில் பரமபதத்தில் வர்த்திக்கிற" என்றிருப்பது அச்சுப்பிழை; "லீலாவிபூதிக்கு அப்புறத்தில் அண்டசப்தவாச்யமான பரமபதத்தில் வர்த்திக்கிற" என்பது சுத்தபாடம்.

ஜகத்துக்கு நிர்வாஹகமான காலதத்துவமும் அவ்வெம்பெருமானிட்ட வழக்கென்கிறது—மூன்றுமடி. எம்பெருமான் ப்ரவர்த்திப்பித்த சாஸ்த்ரங்களிலே "ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தமஹர்யத் ப்ரஹ்மணோ விது:" இத்யாதிகளாலே ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கு அவஸாநகாலம் கூறப்பட்டிருத்தலால் "அந்தகாலம் நீயுரைத்தி" எனப்பட்டது. அந்தகாலம்=அந்தகால: என்ற வடசொல் விகாரம். ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஆயுஸ்ஸுக்கு ஓர் எல்லை ஏற்பட்டிருப்பதாலும் எம்பெருமானுக்கு அது இல்லாமையாலும் இவனே முழுமுதற் கடவுள் என்பது ஸ்பஷ்டம்.

ஆதி ஆன காலம் நின்னை = ஆதி காலம் ஆன நின்னை என மாற்றியுரைக்கப்பட்டது;—கார்யரூபமான ஜகத்துக்களெல்லாம் லயமடைந்து போனவளவிலே "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்றபடி ஆதிகாலத்துக்கு நிர்வாஹகனுயிருந்த உன்னை என்றவாறு. (௫)

760 தாதுலாவுகொன்றைமாலை துன்னுசெஞ்சடைச்சிவன் *
நீதியால்வணங்குபாத நின்மலாநிலாயசீர் *
வேதவாணர்கீதவேள்வி நீதியானகேள்வியார் *
நீதியால்வணங்குகின்ற நீர்மைநின்கணின்றதே. (௬)

தாது உலாவு	தாதுகள் உலாவுகின்ற	கீதம் வேள்வியார்	ஸாமகானம் மிகுந்த யஜ்ஞயாகங்களை நடத்துமவர்களென்ன
கொன்றை மாலை	கொன்றைப்பூ மாலையையும்	நீதி ஆன கேள்வியார்	கிரமப்படி ச்ரவண மநநங்களைச்செய்கிற மஹான்களென்ன (இவர்கள்)
துன்னு செம் சடை	நெருங்கிய சிவந்த சடையையுமுடைய		
சிவன்	ருத்ரன்		
நீதியால்	முறைமைப்படி	நீதியால்	சாஸ்த்ரவிதிப்படி
வணங்கு	வணங்கப்பெற்ற		
பாத!	திருவடிகளை யுடையவனே!	வணங்கு நின்ற நீர்மை	வணங்குகைக்கு உரிய தன்மை
நின்மலா!	நிர்மலஸ்வரூபியே!		
நிலாய சீர் வேதம் வாணர்	நிரம்பிய குணங்களையுடைய வைதிகர்களென்ன	நின் கண்ணே நின்றது	உன் பக்கலில் தான் உள்ளது.

* * *—ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களில் முதல்வனான சிவனும், அநந்யப்ரயோஜநரான வைதிகோத்தமர்களும் உன்னையே ஆச்ரயிக்கக் காண்கையாலே நீயே ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயன் என்கிருர்.

761 தன்னுளேதிரைத்தெழும் தரங்கவெண்தடங்கடல் *
தன்னுளேதிரைத்தெழுந்து அடங்குகின்றதன்மைபோல் *
நின்னுளேபிறந்திறந்து நிற்பவுந் திரிபவும் *
நின்னுளேயடங்குகின்ற நீர்மைநின்கணின்றதே. (ய)

தன்னுள்ளே திரைத்து	தன்னிலே கிளர்ந்து	நிற்பவும் திரிபவும்	ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான ப்ரபஞ்சமெல்லாம்
எழும்	பரவுகின்ற	நின்னுளே	உன் ஸ்வரூபத்துக்குள்ளே
தரங்கம்	அலைகளையுடைத்தாய்	பிறந்து	உத்பந்நமாய்
வெண் தடம்	வெளுத்த ப்ரதேசங்களையுடைத்தான	இறந்து	லயமடைந்து
கடல்	கடலானது	நின்னுளே அடங்குகின்ற நீர்மை	(இப்படி) உன் ஸ்வரூபத்துக்குள்ளேயே ஒடுங்கிப்போருகைக்கு உரிய தன்மை
தன்னுள்ளே திரைத்து எழுந்து	தனக்குள்ளே கிளர்ந்துலாவி		
அடங்குகின்ற தன்மைபோல்	(மறுபடியும்) சாந்தமாவது போல,	நின் கண்ணே நின்றது	உன்பக்கலில் தான் உள்ளது.

* * *—அதர்வசிகையிலே “காரணம் து த்யேய:” என்று ஓதப்பட்டிருக்கிறது. ‘ஜகத்துக்கு எது உபாதாநகாரணமோ அதுதான் உபாஸ்யம்’ என்பது அந்த ச்ருதிவாக்யத்தின் பொருள், அப்படி உபாதாந காரணத்வ ப்ரயுக்தமான ஆச்ரயணீயத்வமும் எம்பெருமானிடத்தே யுள்ளது என்கிறது-இப்பாட்டு.

அலையெறிவு ஓய்ந்துகிடந்த கடலானது வாயுஸஞ்சாரத்தாலே எங்கும் அலையெறியப் பெற்று, மீண்டும் காற்று ஓய்ந்தவாறே அவ்வலையெறிவு அடங்கி, கடலானது சாந்தமாவது போல-என்பது முன்னடிகளின் கருத்து. பின்னடிகளிற் கூறப்படும் அம்சத்திற்கு இது த்ருஷ்டாந்தம். தார்ஷ்டாந்திகத்தில் வாயுவின் ஸ்தானத்திலே பகவத் ஸங்கல்பத்தைக் கொள்க. ஸங்கல்பமில்லாதபோது பகவத்ஸ்வரூபம் சாந்தமாயிருக்கும். “ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய” என்றாற்போன்ற ஸங்கல்பம் உண்டானவாறே ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான ப்ரபஞ்சங்கள் தோன்றுதலும் பின்பு அழிதலுமான அவஸ்தைகளையடைந்து கடைசியாக ‘ஏகோ வை நாராயண ஆஸீத்’ என்றபடி எம்பெருமானளவிலே லயமடைந்தனவாய்ப் போகிறபடியைசொல்லுகிறது. நிற்பவும் திரிபவும்=நிற்பனவும் திரிபனவு மென்றபடி. (ய)

762 சொல்லினாற்றொடர்ச்சிநீ சொலப்படும்பொருளும்நீ *
சொல்லினாற்சொலப்படாது தோன்றுகின்றசோதிநீ *
சொல்லினாற்படைக்க நீபடைக்கவந்துதோன்றினார் *
சொல்லினாற்சுருங்க நின்குணங்கள்சொல்லவல்லரே. (கக)

சொல்லினால்	வேதாந்த சாஸ்த்ர முகத்தாலே	படைக்க	(உலகங்களை) உண்டாக்குவதற்காக
தொடர்ச்சி நீ	(ஏகாந்திகளுக்கு) உறவை உண்டு பண்ணுமவன் நீ;	நீ படைக்க வந்து தோன்றினார்	உன்னாலே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு வந்து பிறந்தவர்களான ப்ரஹ்மாதிகள்
சொலப்படும் பொருளும் நீ	(சில புராணாதிகளில் ஆச்ரயணீயராகச்) சொல்லப்படுகிற தேவாதி பதார்த்தங்களுக்கும் அந்தராத்மா நீ;	சொல்லினால்	சப்தங்களைக் கொண்டு
		சுருங்க	சுருக்கமாகவாவது
சொல்லினால் சொலப்படாது தோன்றுகின்ற சோதி நீ	வேதத்தால் பரிச்சேதிக்கப்படாதென்று தோன்றுகிற தேஜஸ் சப்தவாச்யன் நீ;	நின் குணங்கள்	உனது கல்யாண குணங்களை
		சொல்ல வல்லரே	வர்ணிக்க சக்தர்களோ? (அல்லர்.)
சொல்லினால்	நீ காட்டிக்கொடுத்த வேதத்திற் சொல்லியபடி		

* * * ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஆச்ரயணீயரல்லர்களென்றும் எம்பெருமானொருவனே ஆச்ரயணீயனென்றும் சொல்லிவிடலாமோ? வேதங்களில் "ஏக ஏவ ருத்ரோ ந த்விதீயாய தஸ்தே" "நஸந்நசாஸச்சிவ ஏவ கேவல:" இத்யாதிகளான சில வாக்கியங்கள் சிவபாரம்யத்தையும், "ஹிரண்யகர்ப்பஸ் ஸமவர்த்ததாக்ரே பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத்" இத்யாதிகளான சில வாக்யங்கள் ப்ரஜாபதி பாரம்யத்தையும் சொல்லிக்கிடக்கின்றனவே; அவர்கள் ஆச்ரயணீயராகத் தடையென்ன? என்று சிலர்க்கு சங்கையுண்டாக' அந்த ப்ரஜாபதி பசுபதிகள் எம்பெருமானுக்குப் புத்ரபௌத்ரர்களாக வேதங்கள் முறையிடாநிற்பதுந்தவிர, அவர்கள் எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களை விரிவாகப் பேசமாட்டாமையன்றிக்கே சுருக்கமாகவும் பேசமுடியாதவர்களென்று ப்ரமாண ப்ரஸித்தமாயிருக்க, இப்படி ஸ்ருஜ்யர்களாயும் அஜ்ஞர்களாயுமுள்ள அவர்கள் ஆச்ரயணீயராகைக்கு ப்ரஸக்தியேயில்லை யென்றாராயிற்று. (கக)

763 உலகுதன்னைநீபடைத்தி உள்ளொடுக்கிவைத்தி * மீண்
டுலகுதன்னுளேபிறத்தி ஓரிடத்தையல்லையால் *
உலகுநின்னொடொன்றிநிற்க வேறுநிற்றியாதலால் *
உலகில்நின்னையுள்ளசூழல் யாவருள்ளவல்லரே. (கஉ)

உலகு தன்னை நீ படைத்தி	லோகங்களை நீ ஸ்ருஷ்டியாநின்றாய்;	உலகு நின்னொடு ஒன்றி நிற்க	ப்ரபஞ்சம் முழுதும் (சரீரியான) உன்னோடு (சரீரமாய்) அணைந்து நிற்க
உள் ஒடுக்கி வைத்தி	(நித்யநைமித்திகாதி ப்ரளயாபத்துக்களிலே அவ்வுலகங்களைத்) திருவயிற்றினுள்ளே ஒடுங்கவைத்து நீயே நோக்காநின்றாய்.	வேறு நிற்றி	அஸாதாரண விக்ரஹத்தோடு கூடி வ்யாவ்ருத்தனுமிரா நின்றாய்;
மீண்டு	அதுவுமன்றியில்		ஆதலால்:
உலகு தன்னுளே பிறத்தி	இவ்வுலகத்தினுள்ளே வந்து அவதரியா நின்றாய்;	உலகில்	லோகத்திலே
ஓர் இடத்தை அல்லை	ஓரிடத்தை இருப்பிடமாகவுடையை என்று நிர்ணயிக்க முடியாதவனுமிரா நின்றாய்;	சூழல் உள்ள நின்னை	ஆச்சரியமான படிகளையுடைய உன்னை
		யாவர் உள்ள வல்லர்	அறியவல்லாரார்?

* * * ஜகத்காரணபூதனாய்நின்று நோக்குமளவே யன்றிக்கே அஸாதாரண விக்ரஹத்
தோடுங் கூடிவந்தவதரித்து நோக்குகின்ற உன் படிகளை அறியவல்லார் ஆருமில்லை யென்கிறார்.
நான்காமடியை, "சூழல் உள்ள நின்னை உலகில்யாவருள்ளவல்லர்" என மாற்றி அந்வ
யித்துக்கொள்க. ஆச்சர்யமான படிகளையுடைய உன்னை லௌகிக புருஷர்களில் அறியவல்லார்
ஆருமில்லை யென்கை. இனி, நின்னை என்பதற்கு 'உன்னிடத்திலே' என்று பொருள்கொண்டு
உன்னிடத்திலே உள்ள சூழலை ஆர் அறியவல்லார்? என்னவுமாம். படைத்தி, வைத்தி,
பிறத்தி, நிற்றி = இவை முன்னிலை யொருமை வினை முற்றுக்கள். (கஉ)

764 இன்னையென்றுசொல்லலாவது இல்லையாதுமிட்டிடை *
பின்னைகேள்வனென்பர் உன்பிணக்குணர்ந்தபெற்றியோர் *
பின்னையாயகோலமோடு பேருமூருமாதியும் *
நின்னையார் நினைக்கவல்லர் நீர்மையால்நினைக்கிலே. (கங)

இன்னை என்று சொல்லலாவது யாதும் இல்லை	'நீ இப்படிப்பட்டவன்' என்று சொல்லக்கூடியது ஒரு படியுமில்லை;	இட்டிடை பின்னை கேள்வன் என்பர்	நுண்ணிய இடையையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனாகக் கூறுவர்கள்;
உன் பிணக்கு உணர்ந்த பெற்றியோர்	உன்னுடைய அவதாராதி விஷயங்களில் ஆச்ரிதர்க்கும் அநாச்ரிதர்க்குமுள்ள விவாதத்தை அறிந்திருக்கும் மஹான்கள் (உன்னை)	நின்னை	உன்னுடைய
		பின்னை ஆய கோலமோடு	ஸர்வவிலக்ஷணமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தையும்
		பேரும்	திருநாமங்களையும்
		ஊரும்	திவ்யஸ்தானங்களையும்

ஆதியும்	(விக்ரஹபரிக்ரஹம் பண்ணின தற்குக்) காரணத்தையும்	ஆர் நினைக்க வல்லர்	(மற்றைப்படி) அறிய வல்லாரார் ?
நீர்மையால் நினைக்கில் (அல்லது)	உன்னுடைய கிருபையினுலே நீ அறிவிக்க அறியுமதொழிய		

* * *—எம்பெருமானுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் அவதாரரஹஸ்யங்களையும் அவன் தானே காட்டிக்கொடுக்கில் காணுமதொழிய ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே ஆர்க்கும் காணமுடியாதென்கிறர். "ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்திங்குப்பிறந்த" என்றபடி தன்படிகளில் ஒன்றும் குறையாமே எல்லாவற்றேடுங் கூடிவந்து திருவவதரித்து நிற்கிறநிலையிலே உன்படிகளில் ஏதாவதொருபடியையும் பரிச்சேதித்து அறியமுடியாதென்பது முதலடியின் கருத்து. உன்னுலே * மயர்வற மதிநல மருளப் பெற்று உன் விஷயங்களை யெல்லாம் நன்கறிந்துள்ள மஹான்கள் "மிதுநமே ஆச்ரயணீயம்" [அதாவது பெருமாளும் பிராட்டியுமாக இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கை முறை] என்று சொல்லுவார்கள்—என்பது இரண்டாமடியின் கருத்து. பிணக்காவது - "பேருமோருருவமும் உளதில்லை" என்று அநாச்ரிதர்கள் கூறுவதும், "பேருமோராயிரம் பிறபலவுடைய வெம்பெருமான்" என்று ஆச்ரிதர் கூறுவதுமான இப்படிப் பட்ட விவாதம்; இதனை யறிந்தவர்களென்முல், அநாச்ரிதர்கள் கூறுவது அஸம்பத்தமென்றும் ஆச்ரிதர்கள் கூறுவதே பொருத்தமுடைத்தென்றும் சோதித்தறிந்தவர்களென்கை.

"பின்னையாயகோலம்" என்றது-இதர வ்யாவ்ருத்தமான விக்ரஹமென்றபடி. அன்றி, மானிடசாதிக்கும் பிற்பட்டதான் [ஹேயமான] திர்யக்காதி ஜாதியிலேயான திருமேனி யென்னவுமாம். "ஜாநகஉ-ஆ தெதிவதூ°" என்று கீதையிலே அறிவித்தாப்போலே நீயே அறிவிக்கில் அறியுமத்தனையொழிய மற்றைப்படியாக அறியமுடியாதென்பது ஈற்றடியின்கருத்து. இப்பாட்டின் முடிவில் நினைக்கிலே என்றவிடத்து அல்லது என்று கூட்டிக் கொள்ளவேணுமென்பர். (கடு)

765 தூய்மையோகமாயினுய் துழாயலங்கல்மாலையாய் *
ஆமையாகியாழ்கடற்றுயின்ற ஆதிதேவ * நின்
நாமதேயமின்னதேன்ன வல்லமல்லவாகிலும் *
சாமவேதகீதனுய சக்ரபாணியல்லையே. (கச)

தூய்மை யோகம் ஆயினுய்	ஸம்ஸாரிகள் அழுக்குடம்பு நீங்கி இப் பரிசுத்தமான அப்ராக்ருத சரீரம் பெறும்படி அருள் செய்யுமவனே !	இன்னது என்ன	இன்னின்னவை யென்று சொல்ல
துழாய் அலங்கல் மாலையாய்	திருத்துழாய்மாலை யணிந்துள்ளவனே !	வல்லோம் அல்லம் ஆகிலும்	யாம் ஸமர்த்தர்களல்லோமாகிலும்
ஆமை! ஆகி! ஆழ்! கடல்! துயின்ற! ஆதிதேவ!	கூர்மரூபியாய் ஆழ்ந்தகடலிலே திருக்கண் வளர்ந்தருளின ஆதிதேவனே !	சாம வேத கீதன் ஆய	ஸாமவேதத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டவனுன
நின் நாமதேயம்	உனது திருநாமங்களுக்கு வாச்யமான குணசேஷ்டிதங்கள்	சக்ர பாணி அல்லையே	கையிலே திருவாழி யணிந்த பரமபுருஷன் நீயேயிறே (என்று சொல்லவல்லோம்)

* * *—"நம் அவதாரரஹஸ்யத்தை நீர் அறிந்தபடி யென் ?" என்று எம்பெருமான் திருவுள்ளமாக, "ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்காக இதரஸஜாதீயராகத் திர்யக்யோநியிலே திருவவதரித்தருளின தேவரீருடைய குணசேஷ்டிதங்களை அடியேன்பரிச்சேதித்து அறியமாட்டேனேலும் அவ்வடிவழகு வெதெைகஸஉயிமஉதீம் என்றறிந்தேன்" என்கிறர்.

தூய்மை யோகமாயினுய் != அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே அசுத்தனுன ஸம்ஸாரிக்கு உன் க்ருபையாலே அந்த அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தை யறுத்து நித்யஸூரிகளோடே சேர்த்து உன்னை அநுபவிப்பிக்கவல்ல சுத்தியோகத்தையுடையவனே! என்றபடி. [நின்நாமதேயம் இத்யாதி.]

நாமதேயமாவது-குணங்களையும் சேஷ்டிதங்களையும் சொல்லுகிற திருநாமம். ஆயினும் இச்
சொல் இங்கு இலக்கணையால் திருநாமவாச்யமான குணசேஷ்டிதங்களையே சொல்லக்கடவ
தாமென்பர். "நின்னுமதேயமென்று-வாச்யமான குணசேஷ்டிதங்களை தத்வாசகமான சப்தத்
தாலே லக்ஷிக்கிறது." என்ற வியாக்யானவாக்யம் காண்க. உன்னுடைய எண்ணில் பல்குண
ங்களையும் இன்புறு மிவ்விளையாட்டையும் இவை யிவையென்று பகுத்துச்சொல்ல அடியேன்
அஸமர்த்தனேயாகிலும் என்றவாறு.

சாமவேதகீதனாய சக்ரபாணியல்லையே = நீபரிக்ரஹித்தருளின கூர்மவிக்ரஹம் ஸாமாங்ய
மானதல்லவென்னும் ஸாக்ஷாத் ஸாமவேதமூர்த்தியான மாய்க் கையுந்திருவாழியுமான அதிரமணீய
ஹிரண்மயவிக்ரஹம் என்னும் அபிப்ராயமென்கை. (கச)

766 அங்கமாறும்வேதநான்கும் ஆகிநின்றவற்றுளே *
தங்குகின்றதன்மையாய் தடங்கடற்பணத்தலை *
செங்கணாகணைக்கிடந்த செல்வமல்குசீரினாய் *
சங்கவண்ணமன்னமேனி சார்ங்கபாணியல்லையே. (கரு)

அங்கம் ஆறும்	சிக்ஷை முதலிய ஆறு அங்கங்களென்ன	பணம் தலை செம் கண் நாக அணை	படங்களின் தலையிலே சிவந்த கண்களை யுடையனான திருவனந்தாழ்வானாகிற அணையிலே
வேதம் நான்கும்	(அங்கியான) நான்கு வேதங்களென்ன (இவற்றுக்கு)	கிடந்த	கண்வளர்ந்தருளுகிற
ஆகி நின்று	ப்ரவர்த்தகனாய் நின்று	மல்கு செல்வம் சீரினாய்	நிறைந்த செல்வத்தையும் குணங்களையுமுடையவனே !
அவற்றுளே	அந்த ஸாங்கமான வேதங்களினுள்ளே	சங்க வண்ணம் அன்ன மேனி	சங்கினுடைய வர்ணம் போன்ற திருமேனியையுடையவனாய் (கிருதயுகத்தில் திருவவதரித்து)
தங்குகின்ற தன்மையாய்	ஸாம்ப்ரதிஷ்டிதமாயுள்ள ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை யுடையவனே !		
தடங்கடல்	மஹா ஸமுத்ரத்திலே	சார்ங்கபாணி அல்லையே	(த்ரேதாயுகத்தில் இக்ஷ்வாகு குலத்திலே) கையும் வில்லுமாய் வந்து பிறந்தவன் நீயே யன்றோ ?

* * * வேதங்கட்கும் அவற்றின் அங்கங்கட்குமே விஷயமாகவல்ல ஸ்வரூப ஸ்வ
பாவங்களையுடைய நீ ஆச்ரிதர்களை அநுக்ரஹிக்கைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே திருக்கண்
வளர்ந்தருளி, அதுதானும் ப்ரதமை யென்னும்படி அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு ஆச்ரிதர் உகந்த
ரூபத்தையே உனக்கு ரூபமாகக் கொண்டு வந்தவதரித்தாய் என்கிறார்.

அங்கம் ஆறும் = சிக்ஷை, வ்யாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் என
வேதாங்கங்கள் ஆறு. அச்சுக்கள், ஹல்லுக்கள் என்னும் அக்ஷரங்களை உச்சரிக்க வேண்
டிய முறைகளும், அவை ஒன்றோடொன்று சேரவேண்டும் முறைகளும் சிக்ஷையில் சொல்லப்
படும்; ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயங்களின் பாகுபாடும், அவற்றின் அர்த்தவிவேகமும் வியாகரணத்தி
லும் நிருக்தியிலும் நிர்ணயிக்கப்படும்; காயத்ரீ, த்ரிஷ்டுப், ஜகதீ இத்யாதி ச்சந்தோபேதங்கள்
சந்தஸ்ஸில் கூறப்படும்; வேதோக்தகர்மங்களைக் காலமறிந்து அநுஷ்டிக்க வேண்டுகையாலே
அக்காலங்களை யறிவிக்கும் ஜ்யோதிஷம்; ஆச்வலாயனர், ஆபஸ்தம்பர் முதலிய மஹர்ஷிகளால்
செய்யப்பட்ட கல்பங்களில் வைதிககருமங்களை அநுஷ்டிக்கவேண்டிய முறைமைகள் விளக்
கப்படும். இப்படிப்பட்ட ஆறு அங்கங்களோடு கூடிய வேதங்கள் நான்கு. ருக், யஜுஸ்,
ஸாமம், அதர்வணம் என்பன. ஆக இந்த ஸாங்கவேதங்களாலும் எம்பெருமானுடைய ஸ்வ
ரூபஸ்வபாவங்களே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றமை ஒன்றரையடிகளாற் கூறப்பட்டதாயிற்று. ()

767 தலைக்கணத்துகட்குழம்பு சாதிசோதிதோற்றமாய் *
நிலைக்கணங்கள்காணவந்து நிற்றியேலும்நீடிரும் *

கலைக்கணங்கள்சொற்பொருள் கருத்தினால் நினைக்கொணா *
மலைக்கணங்கள்போலுணர்த்தும் மாட்சிநின்றன்மாட்சியே (கசு)

தலைக்கணம்	முதன்மைபெற்ற தேவகணமென்ன	வந்து நிற்றிலும்	வந்து நிற்கிறாயாகிலும்
துகள்	க்ஷுத்ரமான ஸ்தாவரகணமென்ன	நீடு இரும் கலைகணங்கள்	நித்தியமாய் விரிந்தவையான வேதாதிசாஸ்த்ர ஸமூஹங்கள்
குழம்பு சாதி	மிச்ரயோனிகளான மநுஷ்ய திர்யக்ஜாதிகளென்ன இவற்றிலே	சொல் பொருளினால்	அபிதாநவ்ருத்தியாலும்
சோதி	அப்ராக்ருதமான தேஜஸ்ஸோடேகூட	கருத்தினால் நினைக்க ஒணா	தாத்பர்ய வ்ருத்தியாலும் (உன்பெருமைகளை) நினைக்கவும் மாட்டாமல்
தோற்றம் ஆய்	திருவவதரித்து	மலை கணங்கள் போல் உணர்த்தும் மாட்சி	பர்வத ஸமூஹங்கள்போல் அபரிச்சேத்யமாக அறிவிக்கும் வைலக்ஷண்யமானது,
நிலைக்கணங்கள் காண	(தேவாதிகள் மாத்திரமேயன்றியே) ஸ்தாவரங்களும் (உன்னை) அநுபவிக்கும்படி	நின் தன் மாட்சியே	உன்னுடைய வைலக்ஷண்யமென்னுமித்தனை.

* * * திருப்பாற்கடலில் நின்றும் தேவமநுஷ்யாதி யோநிகளிலே அவதரித்து ரக்ஷிப்பது மாத்திரமேயன்றி ஸ்தாவரபர்யந்தமான நால்வகை ஸ்ருஷ்டிகளிலும் அவதரித்து நீ உன்னை ஸர்வாநுபவயோக்யனாக ஆக்கினாலும் சாஸ்த்ரங்களானவை பரிச்சேதித்து அறிய மாட்டாதபடியன்றோ உன்னுடைய அவதார வைலக்ஷண்யமிருப்பது என்கிறார். மநுஷ்யாதிகளுக்கு மேற்பட்ட தேவகணத்தைத் தலைக்கண மென்கிறது. க்ஷுத்ரகணங்களாகிய ஸ்தாவராதிகளைத் துகள்கண மென்கிறது. மநுஷ்யகணங்களும் திர்யக்கணங்களும் குழம்பு சாதி யெனப்படும். தேவகணங்கள் புண்யயோநியாய், ஸ்தாவரங்கள் பாபயோநியாய் இருப்பதுபோலன்றியே மநுஷ்ய திர்யக்ஜாதிகளிரண்டும் புண்யபாப மிச்ரயோநிகளாகையாலே குழம்புசாதி என்கை உசிதம்; ஆக இந்நான்கு யோநிகளிலும் "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" என்றபடி பிறந்தருளுமிடத்து "ஆதியஞ்சோதி யுருவை யங்குவைத்திங்குப் பிறந்த" என்றபடி அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்தாநத்தோடே பிறந்தருளினபடியைக்கூறுவது முதலடி. ஸ்தாவரஜாதியில் எம்பெருமான் பிறந்ததுமுண்டோவென்னில் உண்டு; குப்ஜாம்ரமாய் [- அதாவது சிறியதொரு மாமரமாய்]த் திருவவதரித்த வரலாறு புராண ப்ரஸித்தம்.

இப்படி திருவவதரித்து, நிலைக்கணங்கள் காணவந்து நிற்றியேலும் = தேவாதிகள் மாத்ரமேயல்லாமல் ஸ்தாவரங்களுங்கூட உன்னை அநுபவிக்கும்படி நீ வந்து நின்றாயாகிலும். நிலைக்கணங்கள் - அசையாமல் நிலைநிற்கும் ராசிகள், ஸ்தாவர ஸமூஹங்கள். நீ இப்படி தாழநின்றாலும் வேதம் முதலிய சாஸ்த்ரங்களானவை உன் வைபவத்தை ஒருபடியாலும் பரிச்சேதிக்க மாட்டாமல், பர்வத ஸமூஹங்களை வர்ணிக்கப்புகுந்த வொருவன் அவற்றைப் பரிச்சேதித்து வர்ணிக்கமாட்டாதே ஒரு ஸமுதாய ரூபேண வர்ணிக்குமாபோலே வர்ணிக்குமித்தனையல்லது வேறில்லை யென்கிறார் நீடிருங் கலைக்கணங்கள் இத்யாதியால். (கசு)

768 ஏகமூர்த்திமூன்றுமூர்த்தி நாலுமூர்த்திநன்மைசேர் *
போகமூர்த்திபுண்ணியத்தின்மூர்த்தி யெண்ணில் மூர்த்தியாய் *
நாகமூர்த்திசயனமாய் நலங்கடற்கிடந்து * மேல்
ஆகமூர்த்தியாயவண்ணம் என்கொலாதிதேவனே. (கஎ)

ஆதி தேவனே	ஸர்வகாரண பூதனான பெருமானே !	மூன்று மூர்த்தி ஆய்	ஸங்கர்ஷண, ப்ரத்யும்ந, அநிருத்தர்களாகிற மூன்று மூர்த்தியாய்
ஏக மூர்த்தி ஆய்	(பரமபதநிலயனான) பரவாஸுதேவமூர்த்தியாய்		

நாலு மூர்த்தி ஆய்	ப்ரதாநம், புருஷன், அவ்யக்தம், காலம் என்னுமிவற்றை சரீரமாகக்கொண்ட நாலு மூர்த்தியாய்	நலம் கடல்	நல்ல திருப்பாற்கடலில்
நன்மை சேர் போகம் மூர்த்தி ஆய்	விலக்ஷணமாய்ப் போகத்துக்கு அர்ஹமான மூர்த்தியாய்	நாகம் மூர்த்தி சயனம் ஆய் கிடந்து	திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமேனியைப் படுக்கையாகவுடையனாய்க் கண்வளர்ந்தருளி
புண்ணியத்தின் மூர்த்தி ஆய்	புண்யமே வடிவுகொண்டதொரு மூர்த்தியாய்	மேல்	அதுக்குமேலே
எண் இல் மூர்த்தி ஆய்	(இப்படி) எண்ணிறந்த (பல பல) மூர்த்தியாய்	ஆக மூர்த்தி ஆய வண்ணம்	அடியார்கள் உகந்த உருவமாகிய அர்ச்சாவதாரமாய் அவதரித்த தன்மை
		என் கொல்	என்னாயிருந்தது !.

* * *—பரவாஸுதேவ மூர்த்தியா யிருந்துகொண்டு நித்யவிபூதியை நிர்வஹித்தும்,
வ்யூஹம் முதலாக ஸ்தாவரஜங்கமபர்யந்தமாகத் திருவவதரித்து லீலாவிபூதியை நிர்வஹித்தும்
போருகிற இவை ஒரொன்றே சாஸ்த்ரங்களுக்கு அவிஷயமாயிருக்க, அதுக்குமேலே *
தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந்தானாய் ஸர்வஸுலபனாய் ஸர்வஸஹிஷ்ணுவாய் ஸர்வஜ்ஞஸமா
ராத்யனாய் அர்ச்சாவதார ரூபியாய்த் தன்னை அமைத்துநின்ற தன்மை என்னே ! என்று அது
தன்னிலே உள்குழைகின்றார்.

"மேல் ஆகமூர்த்தியாய வண்ணம் என் கோல் !"—கீழ்க்கூறிய பற்பல திருவுருவங்
களை ஏற்றுக்கொண்டதுமல்லாமல் இப்படிப்பட்ட ஸர்வாத்மநா பரதந்த்ரமான தொரு நிலை
மையை ஏற்றுக்கொண்டவிது என்ன ஸௌலப்ய பரமகாஷ்டை ! என உள்குழைகிறபடி.
ஆதிதேவனே!=ஜகத்துக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமாயிருக்கிற நீ கார்யவர்க்கத்துக்குள்ளே அதி
க்ஷுத்ரனாயிருப்பானொரு சேதநனுடைய விருப்பத்துக்கிணங்கி நடப்பது என்ன வித்தகம்!
என்று கேட்கிறபடி.

769 விடத்தவாயொராயிரம் இராயிரங்கண்வெந்தழல் * (கள)
விடுத்துவீழ்விலாதபோகம் மிக்கசோதிதொக்கசீர் *
தொடுத்துமேல்விதானமாய பௌவநீரராவணை *
படுத்தபாயல்பள்ளிகொள்வது என்கொல் ! வேலைவண்ணனே. (கஅ)

வேலை வண்ணனே	கருங்கடல் வண்ணனை எம்பெருமானே !.	விதானம் ஆய	மேற்கட்டிபோன்ற படங்களினுடைய
விடத்த	விஷத்தையுடைத்தான	மேல்	மேற்புறத்திலே
ஒரு ஆயிரம் வாய்	ஓராயிரம் வாய்களினின்றும்	தொக்க	திரள்திரளாயிருக்கிற
இரு ஆயிரம் கண்	ஈராயிரம் கண்களினின்றும்	சீர்	அழகை
வெம் தழல்	வெவ்விய தழலை	தொடுத்து	தொடுத்து
விடுத்து	புறப்படவிட்டுக்கொண்டு,	பௌவம் நீர்	ஸமுத்ரஜலத்திலே
வீழ்வு இலாத போகம்	ஒரு காலும் விச்சேதமில்லாத பகவதநுபவத்தையுடையனாய்	படுத்த	படுக்கையாக அமைந்த
மிக்க சோதி	மிகுந்த ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையனாய்	அரா அணை பாயல் பள்ளி கொள்வது	திருவனந்தாழ்வானாகிற சயநத்திலே பள்ளிகொண்டருளும் தன்மை
		என் கொல்	எத்திறம்!.

* * *—கீழ் "நாகமூர்த்திசயனமாய்" என்றும் "தடங்கடல்பணத்தலைச் செங்கணை
கணைக் கிடந்த" என்றும் க்ஷீரஸாகரசயநம் ப்ரஸ்துதமானவாறே திருவுள்ளம் அங்கே ஆழங்
காற்பட்டு அந்நிலையிலே அபிநிவேசாதிசயம் தோற்ற அருளிச்செய்கிறார்.

"விடத்தவாயொராயிர மிராயிரங்கண் வெந்தழல் விடுத்து" என்னுமளவால் "ஆங்கார
வாரமதுகேட்டு அழலுமிழும் பூங்காரரவு" [நான்முகன் திருவந்தாதி.] என்ற அர்த்தத்தை அரு
ளிச்செய்தபடி. ஆபத்துநேருவதற்கு ப்ரஸக்தியற்ற இடத்திலுங்கூட ஆதராதிசயத்தினால்
ஆபத்தை அதிசங்கித்துக் காப்பிடுந்தன்மை நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம் உண்டாயிருக்கச்செய்

தேயும் திருவனந்தாழ்வானுக்கு அது விசேஷித்திருக்குமாய்த்து. வீழ்வு இலாத போகம்= "சென்றால்குடையாம் இருந்தால் சிங்காசனமாம் நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் - என்றும், புணையாமணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கு மணையாந் திருமாற்கரவு." என்றபடி பஹுமுகமாகத்திருமால் திறத்தில் கிஞ்சித்கரிக்குந் தன்மையினால் பகவதநுபவமாகிற போகத்திற்கு எப்போதும் விச்சேதமில்லாதவன் என்கை. மிக்க சோதி=பகவதநுபவம் மாறாதே செல்லுமவர்கட்கு விலக்ஷணமானதொரு தேஜஸ்ஸு உண்டாகக்கடவதிறே; அதனைச் சொல்லுகிறது. (கஅ)

770 புள்ளதாகிவேதநான்கும் ஓதினாய், அதன்றியும் *
புள்ளின்வாய்பிளந்து புட்கொடிப்பிடித்த பின்னரும் *
புள்ளையூர்தியாதலால் அதேன்கொல்மின்கொள்நேமியாய்! *
புள்ளின்மெய்ப்பகைக்கடல் கிடத்தல்காதலித்ததே. (கக)

மின் கொள் நேமியாய்	தேஜஸ்வியாய் விளங்கா நின்றுள்ள திருவாழியையுடைய பெருமானே!	ஊர்தி	வாஹநமாகக்கொண்டு செல்லாநின்றாய்;
புள் அது ஆகி	ஹம்ஸரூபியாய் அவதரித்து	ஆதலால்	இப்படி பலவகையான ரக்ஷணோபாயங்களைச் செய்தருளாநிற்கச்செய்தேயும்
வேதம் நான்கும்	நான்கு வேதங்களையும்	கடல்	திருப்பாற்கடலிலே
ஓதினாய்	உபதேசித்தருளினாய்;	புள்ளின் பகை மெய்	கருடஜாதிக்குப் பகையென்று தோற்றும்படியான திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமேனியிலே
அது அன்றியும்	அதுவுமல்லாமல்,	கிடத்தல்	பள்ளிகொள்வதை
புள்ளின் வாய் பிளந்து	(உன்னை விழுங்குவதாக வாயைத்திறந்துகொண்டு வந்த) பகாஸுரனுடைய வாயைக்கிழித்து (அவனை முடித்துவிட்டு)	காதலித்தது	விரும்பிப்போருவதாகிற
புள்கொடி பிடித்த பின்னரும்	பெரியதிருவடியை த்வஜமாகப் பிடித்ததுமல்லாமல்	அது	அக்காரியம்
புள்ளை	அப்பெரிய திருவடியை	என்கொல்	என்ன திருவுள்ளத்தாலே?

* * *—கீழ்ப் பாட்டில் "பௌவநீர்ராவணைப் படுத்தபாயல் பள்ளிகொள்வதென்கொல்?" என்று - எதுக்காகத் திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தருளாநின்றாய்? என்று எம்பெருமானை நோக்கி வினவிய ஆழ்வாரைக்குறித்து அப்பெருமான் "ஆழ்வீர்! ஸம்ஸாரிகளை ரக்ஷிப்பதற்காகத்தான் நாம் இங்கிடைக் கிடக்கிறோம்" என்றருளிச்செய்ய; அதுகேட்ட ஆழ்வார், "பஹுமுகமாக ஸம்ஸாரிசேதநர்களை ரக்ஷித்தருளின நீ ரக்ஷணக்ருத்யத்திலே இன்னும் சேஷம் வைத்திருக்கிறாயோ? பண்டே எல்லாம் செய்தருளிற்றே!; ஆயிருக்க, ஒன்றும் செய்யாதவன் போலவும் இன்னும் பல செய்யவேண்டியவன் போலவும் திருப்பாற் கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருள்வது என்னோ? என்கிறார்.

"புள்ளதாகி வேதநான்குமோதினாய்" என்று-ப்ரமாணத்தைக் கொடுத்தபடியையும், "புள்ளின் வாய் பிளந்து" என்று-ப்ரமேயபூதனான தன்னைக் கொடுத்தபடியையும் சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படிப்பட்ட ரக்ஷணம் என்றைக்கோ செய்யப்பட்டதாகில் இன்றைக்கும் மேலுள்ள காலத்துக்கும் என்னாயிற்று? என்று சங்கிப்பார்க்கு இடமறும்படி யருளிச் செய்கிறார் புட்கொடியித்யாதி. தான் ரக்ஷணத்தொழிலொன்றிலேயே தீக்ஷிதன் என்பது தோன்றக் கொடிகட்டிக் கிடக்கிறபடி. ஆபத்து அடைந்தவர்களனைவரும் தன்பக்கலிலே வந்து காரியங் கொள்ளும்படி ரக்ஷணதர்மத்தைத் தெரிவிக்கைக்காகவிறே பெரியதிருவடியை த்வஜமாகக் கொண்டிருக்கிறது. கருடனை த்வஜமாகக்கொண்டமாத்திரத்தால் என்னாகும்? என்று சங்கிப்பார் தெளியுமாறு அருளிச்செய்கிறார் புள்ளையூர்தி என்று. ஆச்ரிதர்கட்கு ஆபத்து நேர்ந்தால் பறவையேறிக் கடிதோடிக் காப்பிடுமவன் என்று காட்டியபடி. பின்னரும்—பெரிய திருவடியை த்வஜமாகக் கொண்டதுமாத்திரமே யல்லாமல்; புள்ளை ஊர்தி—ஆச்ரிதர் ஆபந்நராய் இருந்தவிடங்களிலேவந்து உதவுகைக்கு அவனை வாஹநமாகக்கொண்டு நடத்தா நின்றாய், என்கை. ஊர்தி—ஊர்கின்றாய் என்றபடி.

"புட்கொடிப் பிடித்தபின்னரும்" என்று இப்போதைய பாடமிருந்தாலும் "புட்கொடிப் பிடித்தி பின்னரும்" என்றே ப்ராசீநமும் சுத்தமுமான பாடமென்று அழகியமணவாளச்சீயர் அருளிச்செய்யக்கேட்டிருக்கை. ஊர்தி என்றதுபோலவே பிடித்தி என்றதும் 'பிடிக்கின்ருய்' என்ற பொருளுடைய முன்னிலையொருமை நிகழ்கால வினைமுற்று. ஆகவே, "புள்ளதாகி வேதநான்குமோதினாய், அதன்றியும் புள்ளின்வாய் பிளந்து புட்கொடிப்பிடித்தி, பின்னரும் புள்ளையூர்தி" என்றிங்ஙனே மூன்று வாக்யார்த்தமாகக் கொள்ளுதல் சிறக்குமென்க. பின்னரும் என்றது – அன்றியும் (அவிஅ) என்றபடி.

ஆதலால் என்றது-இப்படியெல்லாம் செய்திருக்கச்செய்தேயும் என்றபடி. அர்த்தஸ்வாரஸ்யத்துக்காக சப்தத்தை நெருக்குவது உசிதமேயாமென்க. இப்படி பஹுமுகமாக ரக்ஷகத்வத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு ரக்ஷிக்கைக நிரக்ஷிதனாய் எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேயும் திருப்பாற்கடலிலேவந்து குளிரிலே கிடப்பதேன்? என்று ஹ்ருதயம். பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்தில் இப்பாட்டின் அந்வயக்ரமம் சிறிது மாறுபட்டிருப்பினும் ஸுகுமாரமதிகளின் ஸௌகரியத்துக்காக இங்ஙனே யாம் உரைத்தோமென்றுணர்க. கீழும் மேலும் இங்ஙனே யாமெழுது மிடங்களில் இதுவே ஸமாதாநமென்று கொள்க.

கடல் புள்ளின் பகை மெய் கிடத்தல் காதலித்தது என்சொல்? - என்று மாற்றி அந்வயித்துக்கொள்க. நித்யஸூரிகளில் தலைவராயும் எம்பெருமானுக்கு அந்தரங்க கிங்கரர்களாயுமுள்ள பெரியதிருவடி திருவனந்தாழ்வான்களுக்கு உண்மையில் பகைமையென்ன ப்ரஸக்தி தானுமில்லையேயாகிலும் கருடஜாதிக்கும் ஸர்ப்பஜாதிக்கும் உலகவியற்கையிலே பகைமை காணப்படுவதுபற்றி "புள்ளின்பகை" என்று அருளிச்செய்தார். வியாக்கியானத்திலும் - "ஸாமாந்ய த்ருஷ்டியால் பார்த்தால் திருவடிக்கு ஸஹஜசத்ருவென்னலாயிருக்கிற திருவனந்தாழ்வான்மேலே" என்று அருளிச்செய்தன்னமை காண்க. (கசு)

771 கூசமொன்றுமின்றி மாசுணம்படுத்து, வேலைநீர் *
பேசநின்றதேவர்வந்து பாடமுன்கிடந்ததும் *
பாசநின்றநீரில்வாழும் ஆமையானகேசவா ! *
ஏசவன்றுநீகிடந்தவாறு கூறுதேறவே. (உ0)

முன்	அநாதிகாலமாக,	பாசம் நின்ற நீரில் வாழும் ஆமையான கேசவா (என்று) ஏச நீ கிடந்த ஆறும்	"வருணபாசங்கள் கிடக்கிற கடலிலேவாழ்கின்ற ஆமையென்னும் க்ஷுத்ர ஜந்துவாகப் பிறந்த கேசவனே!" என்று (அவிவேகிகள்) ஏசும்படி கிடந்தபடியையும்
வேலை நீர்	ஸமுத்ரஜலத்திலே		
கூசம் ஒன்றும் இன்றி	சிறிதும் கூசாதே		
மாசுணம்	திருவனந்தாழ்வானை		
படுத்து	படுக்கையாகவிரித்து		
பேச நின்ற தேவர் வந்து பாடக் கிடந்ததும்	ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவதற்கென்று அமைந்த ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள் வந்து பாடும்படி சயநித்தருளின படியையும்,	தேற	அடியேன் நன்றுதெரிந்து கொள்ளும்படி
அன்று	தேவர்களுக்காகக் கடல் கடைந்த அக்காலத்திலே	கூறு	(எனக்கு) அருளிச் செய்யவேணும்.

* * *—ப்ரயோஜநாந்தரபரரான நான்முகன் முதலானோர் ஏத்தத் திருப்பாற்கடலிலே திருக்கண்வளர்ந்தருளுகிற மேன்மைதானே நீர்மைக்கு எல்லை நிலமாயிராநின்றது; அமரர்க்கு அமுதமளிக்கக் கடல் கடைந்தபோது மந்தரமலையைத்தாங்குவதற்காக ஆமையாக உருவெடுத்த நீர்மைதானே மேன்மைக்கு எல்லை நிலமாயிராநின்றது; இவற்றைப் பிரித்து என்னெஞ்சிலே நன்குபடும்படி அருளிச்செய்யவேணுமென்கிருர்.

க்ஷீரஸாகரசயநவ்ருத்தாந்தம் முன்னடிகளில் கூறப்படுகிறது; கூர்மாவதார வ்ருத்தாந்தம் பின்னடிகளில் கூறப்படுகிறது. க்ஷீரஸாகரசயநம் பரத்வப்ரகாசகமாயினும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களும்வந்து கிட்டித் துதிக்கலாம்படி எம்பெருமான் தன்னை அமைத்துக்கொண்டு கிடக்கிறபடியை நோக்கினவாறே "இப்படியும் ஒரு எளிமை உண்டோ!" என்று உள்குழையும்படியிருத்தலாலும், ஆமையாய்ப்பிறந்த பிறவி எல்லார்க்கும் ஏசுகைக்கிடமாயிருந்தாலும் தேவதே வாதி தேவனை பரமபுருஷன் "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" "பல பிறப்பாய் ஒளிவருமுழுநலம்" இத்யாதிப்படியே தண்ணியபிறவியிற் பிறந்த விடத்தும் பரத்வம் குன்றுமற் பொலியகிற்பதே! என்ற ஈடுபடும்படியாயிருத்தலாலும், மற்றுள்ளார்க்குப் பரத்வம் தோன்றுமிடத்தில் எளிமையும், எளிமை தோன்றுமிடத்தில் பரத்வமும் இவ்வாழ்வார்க்குத் தோன்றுகின்றதாய்த்து. எல்லா அவதாரங்களிலும் பரத்வஸௌலப்யங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தோலாதே வீறுபெற்றிருக்குமென்பதுவே இப்பாட்டின் உள்ளுறை. ஸௌலப்யத்தோடு இணங்காத பரத்வமும், பரத்வத்தோடு இணங்காத ஸௌலப்யமும் ஒருபொருளாக மதிக்கத்தக்கவையல்லவாகையால் இரண்டோடுங் கூடிநிற்கும் நிலையே மெச்சத்தக்கதாமென்க.

பாசம் நின்ற நீரில்=ஜலராசிக்கு அதிஷ்டாந தேவதை வருணனாகையாலும், அவ்வருணனுக்குப் பாசம் ஆயுதமாகையாலும் "பாசம் நின்ற நீர்" எனப்பட்டது. "பாசன் நின்ற" என்றும் பாடமுண்டாம்; பாசன் = வருணன். இனி, "பாசம் நின்ற நீரில்" என்பதற்கு, "பரமபதத்திற்காட்டில் ப்ரேமஸ்தலமான கடலிலே" என்னும் பொருள் அருளிச்செய்வர். பாசம் என்றது ஆசை; 'பரமபதத்திற்காட்டிலும் இந்த நீர்நிலமே நமக்கு போக்யமான இடம்.' என்று எம்பெருமான் ஆசைப்படத்தக்க நீர் என்றபடி. (உ௦)

772 அரங்கனே! தரங்கநீர் கலங்கவன்றுகுன்றுசூழ் *
மரங்கள்தேயமாநிலங்குலுங்க மாசுணஞ்சுலாய் *
நெருங்கநீகடைந்தபோது நின்றசூரரென்செய்தார்? *
குரங்கையாளுகந்தவெந்தை கூறுதேறவேறிதே. (உக)

குரங்கை	வானரப்படைகளை	மாசுணம் நெருங்க சுலாய்	வாஸுகி யென்னும் நாகத்தை அழுந்தச் சுற்றி
ஆள் உகந்த எந்தை!	உகந்து ஆட்கொண்ட நாயனே!	நீ கடைந்த போது	(கடலை) நீ கடைந்தருளின காலத்திலே
அரங்கனே	ஸ்ரீரங்கநாதனே!	நின்ற	அருகே நின்றுகொண்டிருந்த
அன்று	(துர்வாஸ மஹர்ஷியின் சாபத்தினாலே தேவர்கள் செல்வமிழந்து வருந்தி உன்னைச் சரணம் பற்றிநின்ற) அன்று	சூரர்	மிக்க பராக்ரமசாலிகளென்று பேர்பெற்ற தேவாஸுர ப்ரப்ருதிகள்
தரங்கம் நீர் கலங்க	அலைகளையுடைய ஸமுத்ரமானது கலங்கவும்,	என் செய்தார்	என்ன காரியம் செய்தார்கள்
குன்று சூழ் மரங்கள் தேய	மந்தரமலையைச் சூழ்ந்த மரங்கள் தேயவும்,	இது	இவ்விஷயத்தை
மா நிலம் குலுங்க	பெரிய பூமியானது குலுங்கவும்	வேறு	விசேஷித்து
		தேற	நான் தெரிந்துகொள்ளும்படி
		கூறு	அருளிச்செய்யவேணும்.

* * * இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மந்தர மலையை மத்தாகநாட்டி வாஸுகிநாகத்தைக் கடைகயிறாகச் சுற்றிக் கடல்கடைந்தபோது தேவர்கள் அசுரர்கள் முதலியோர் தாங்கள் கயிற்றைவலித்துக் கடைவதாகக் கைவைத்து க்ஷணகாலத்திற்குள் இளைத்துப்போய்க் கைவாங்கினவாறே 'நீங்கள் வெறுமனே இருங்கள்' என்று அவர்களைச் சுகமாக உட்காரவைத்து விட்டு எம்பெருமான் தானே அஸஹாயனாய்க்கடைந்து தலைக்கட்டியிருக்கச் செய்தேயும் "தேவதைகள் கடல்கடைந்தார்கள்" என்று நாட்டார் தேவதைகளுக்கு விஜயப்புகழ்கூறுமாறு அவர்களை அபிமானித்தருளிய, - அதிமாநுஷக்ருத்யங்

களைச்செய்து இராவணனைத் தொலைத்ததெல்லாம் தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதமாயிருக்கச் செய்தேயும் 'வானரவீரர்கள் இலங்கையைப் பொடிபடுத்தினார்கள்' என்று உலகத்தார் அவர்கள் தலையிலே விஜயப்புகழை ஏறிட்டுக்கூறுமாறு அவர்களை அபிமானித்ததும் - என்ன ஆச்ரித பக்ஷபாதம்! என்று விஸ்மயப்படுகிறார்கள்.

கடல் கடைந்தவிதம் மிகவும் பயங்கரமாயிருந்தது என்கைக்காக, "தரங்க நீர் கலங்க, குன்றுசூழ் மரங்கள் தேய, மாசுணம் சுலாய்க் கடைந்தபோது" என்கிறார். ஸர்ப்பஜாதிக்கு வாசகமாகிய மாசுணம் என்றசொல் இங்கு வாஸுகி யென்று சிறப்புப்பொருளைத் தந்தது. சுலாய்=சுலாவி என்றபடி: சுலாவுதல்- சுற்றுதல். இப்படி நீ கடைந்த காலத்திலே, "நாங்கள் பராக்ரமசாலிகள்" என்று செருக்கி மார்புதட்டிக் கிடப்பவர்களான தேவர்கள் "கடலின்றும் அமுதம் கிளர்ந்து வருவது எப்போதோ!" என்று தாங்கள் உணவுபெறுங்காலத்தை எதிர்பார்த்து அக்கடலையே நோக்கிக்கொண்டிருந்ததுதவிர ஸமுத்ரமதந காரியத்துக்கு உறுப்பாக ஒருகாரியமும் செய்யவில்லை; செய்ததுண்டாகில் பிரானே! நீயே சொல்லிக்காண்; மந்தர மலைக்கு அதிஷ்டாநமா யிருந்தார்களா? வாஸுகிக்கு நல்லசக்தியுண்டாம்படி வரமளித்தார்களா? அல்லது கடை கயிற்றைத்தான் சற்றுப்பிடித்து வலித்தார்களா? என்னதான் செய்தார்கள்? அவர்கள் செய்தது ஒன்றுமில்லை. (அப்படி யிருக்கச்செய்தேயும் 'தேவர்கள் கடல் கடைந்தார்கள்' என்று நாடெங்கும் புகழும்படி அவர்களை அபிமானித்தது என்ன ஆச்ரித பக்ஷபாதம்! என்ற வியப்பு உள்ளுறை.) (௨௧)

773 பண்டுமின்றுமேலுமாயோர் பாலனாகிஞாலமேழும் *
உண்டுமண்டியாலிலைத்துயின்ற ஆதிதேவனே! *
வண்டுகிண்டுதண்டுழாய் அலங்கலாய்! கலந்தசீர் *
புண்டரீகபாவைசேருமார்ப பூமிநாதனே! (௨௨)

பண்டும் இன்றும் மேலும் ஆய்	மூன்று காலங்களிலும் கைவிடாதே நின்று ரக்ஷித்தருளுமவனாகையாலே	கிண்டு	(மதுவுக்காக வந்து) குடையும்படியான
ஞாலம் ஏழும்	உலகங்களையெல்லாம்	தண் துழாய் அலங்கலாய்	குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையை அணிந்தவனே!
மண்டி உண்டு	(ப்ரளய வெள்ளம் கொள்ளாதபடி) விரும்பி அமுது செய்து	சீர் கலந்த புண்டரீக பாவை சேரும் மார்ப!	அழகு சேர்ந்த தாமரை மலரிற் பிறந்த பெரிய பிராட்டியார் வந்து புணரும்படியான, திருமார்பை யுடையவனே!
ஓர் பாலன் ஆகி	ஒப்பற்ற சிறுகுழந்தையாய்		
ஆலிலை துயின்ற	ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின	பூமி நாதனே!	பூமிப்பிராட்டிக்கு நாதனே! (என்று ஈடுபடுகிறார்.)
ஆதிதேவனே!	மூல புருஷனே!		
வண்டு	வண்டுகளானவை		

* * * எல்லா வுலகங்களையும் கொள்ளைகொள்ளவந்த ப்ரளய காலத்திலே வஸிஷ்ட சண்டாளவிபாகம் பாராமல் எல்லாரையும் திருவயிற்றிலே வைத்து நோக்கின உனக்கு ஆச்ரிதர்கள் விஷயத்திலே வாத்ஸல்யமுள்ளமை ஒரு வியப்போ? என்கிறார் இப்பாட்டில். அநாச்ரிதர்கள் என்று ஒருவரையும் விலக்காமல் ஆச்ரிதர்களோடு ஸமமாகவே அவர்களையும் வயிற்றிற்கொண்டவன் ஆச்ரித விஷயத்தில் காட்டும் பக்ஷபாதம் உண்மையில் வியப்பன்றே.

எம்பெருமானுடைய ரக்ஷகத்வம் மூன்று காலங்களிலும் குறையற்றதென்கிறார்—பண்டும் இன்றும் மேலும்-என்று. பண்டும் என்றது ஸ்ருஷ்டிக்கு முற்காலத்திலே என்றபடி. இன்றும் என்றது - ஸ்ருஷ்டிகாலத்தைச் சொன்னபடி. மேலும் என்றது ப்ரளயகாலத்தைச் சொன்னபடி. ஸ்ருஷ்டிக்கு முற்காலத்தில் எம்பெருமானுடைய ரக்ஷகத்வம் எப்படிப்பட்டதென்னில்; ஒன்று ஒன்றிலே லயிக்கிறதென்று சொல்லிக்கொண்டு வருமிடத்து இறுதியாக

“ஸஹஸ்ரம் ... ” என்று சொல்லியிருக்கையாலே தம் பக்கலிலே பிரித்துக்கொண்டு கொண்டிருப்பதும் அறியத்தக்கது. ஸ்ருஷ்டி தசையில் எல்லாவுயிர் களும் ஏககாலத்தில் காரண கூடே பரங்கள் கொடுத்தருளியதும், ப்ரளய தசையில் அவைகளையும் வயிற்றிலே வைத்துக் கொண்டிருப்பதும் பரத்வப்ரகாசகங்கள். (உஉ)

774 வால்நிறத்தோர்சீயமாய் வளைந்தவாளெயிற்றவன் *
ஊனிறத்துகிர்த்தலம் அழுத்தினாயுலாயசீர் *
நால்நிறத்தவேதநாவர்நல்லயோகினால் வணங்கு *
பால்நிறக்கடற்கிடந்த பற்பநாபனல்லையே. (உங)

வால் நிறத்து	வெளுத்த நிறத்தையுடைய	நால் நிறத்த வேதம்	உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதம், ப்ரசயம் என்கிற நால் வகை ஸ்வரங்களையுடைய வேதங்களை
ஓர் சீயம் ஆய்	ஒப்பற்ற நரசிங்க மூர்த்தியாய் அவதரித்து;		
வளைந்த வாள் எயிற்றவன்	வளைந்தும் ஒளிபெற்றுமிருக்கின்ற பற்களையுடையனான இரணியனுடைய	நாவர்	நாவிலே உடையவர்கள் [ச்ரோத்ரியர்கள்]
ஊன் நிறத்து	சரீரத்தில் மர்ம ஸ்தானத்திலே	நல்ல யோகினால்	விலக்ஷணமான உபாயத்தினாலே
உகிர் தலம் அழுத்தினாய்!	நகங்களை அழுத்தினவனே!	வணங்கு	வணங்குவதற்கு இடமான
உலாய சீர்	உலகமெங்கும் உலாவுகின்ற சீர்மையையுடைய	பால்நிறக் கடல்	திருப்பாற் கடலிலே
		கிடந்த	பள்ளிகொண்டருளின
		பற்பநாபன் அல்லையே	பத்மநாபன் நீயேயன்றோ.

* * * ப்ரளயகாலத்து ஆபத்தைப்போக்கி வடதளசாயியாக அமைந்தது மிகவும் அற்புதமான செயல் என்று அதிலே ஈடுபட்டுப்பேசினார் கீழ்ப்பாட்டில். இந்த அகடிதகடநா ஸாமர்த்தியமானது நரசிங்கவுருக்கொண்ட ஸாமர்த்தியத்தின் முன்னே ஒரு பொருளாக மதிக்கத்தக்கதோ? “நரஸ்யார்த்த தநுங் க்ருத்வா ஸிம்ஹஸ்யார்த்த தநுந்ததா” என்கிறபடியே சரீரத்தில் ஏகதேசத்தை மநுஷ்ய ஸஜாதீயமாக்கியும் ஏகதேசத்தைத் திர்யக் ஸஜாதியமாக்கியும் இப்படி இரண்டு ஜாதியை ஏகவிக்ரஹமாக்கித் தூணிலேவந்து தோன்றிய வித்தகம் ஸாமாந்யமானதோ? இதனைப் பரிச்சேதிக்க வல்லாரார்? என்கிறார் இப்பாட்டில்.

வால் நிறத்தோர் சீயமாய்=புருஷோத்தமன் தன் ஸ்வரூபத்தை அழித்து ஸிம்ஹஸஜாதீயனானது போலவே காளமேகம்போன்ற தன்நிறத்தையும் மாற்றி வெள்ளைநிறத்தை ஏறிட்டுக்கொள்வதே! என்று ஈடுபடுகிறார். வால் வெண்மை. இனி, வால் நிறம்” எனப்பிரித்து, திவ்யமான தன்மையையுடைய என்று பொருள் கொள்ளுதலும் நன்றே. சீயம்=சிங்கம். “வளைந்தவாளெயிற்றவன்” என்றதனால் இரணியனுடைய பயங்கரமான வடிவமை தோன்றும். ஊன்நிறம்—சரீரத்தின் மர்மஸ்தானம் - ஹ்ருதயமென்க. உகிர்த்தலம் என்றவிடத்து, “தலம்” என்றது வார்த்தைப்பாடு. “உலாய” என்றது ‘உலாவிய’ என்றபடி. (உங)

775 கங்கைநீர்பயந்த பாதபங்கயத்தெம்மண்ணலே *
அங்கையாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்தினாய் *
சிங்கமாயதேவதேவ தேனுலாவுமென்மலர் *
மங்கைமன்னிவாழுமார்ப ஆழிமேனிமாயனே. (உச)

கங்கை நீர்	கங்காதீர்த்தத்தை	அம் கை	அழகிய திருக்கையிலே
பயந்த	உண்டாக்கின	ஆழி சங்கு தண்டு வில்லும் வாளும்	பஞ்சாயுதாழ்வார்களை
பாத பங்கயத்து எம் அண்ணலே!	திருவடித் தாமரையையுடைய எம்பெருமானே!	ஏந்தினாய்!	ஏந்திக்கொண்டிருப்பவனே!

சிங்கம் ஆய	நரஸிம்ஹ மூர்த்தியாயவதரித்த	மன்னிவாழும் மார்ப	(அப்பூவை விட்டு வந்து) பொருந்தி வாழும்படியான திருமார்பை யுடையவனே!
தேவ தேவ!	தேவாதி தேவனே;	ஆழி மேனி	கடல் போன்ற திருமேனியை யுடைய
தேன் உலாவும் மெல் மலர் மங்கை	தேன் பொருந்திய ஸௌகுமார மான தாமரைப்பூவிற் பிறந்த பிராட்டி	மாயனே!	ஆச்சர்ய பூதனே! (என்று ஈடுபடுகிறார்.)

* * *—அஹங்காரிகளில் தலைவனான ருத்ரனுக்கும் ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தைத் தந்தருளி அயனைப் பாவனஞ்செய்தருளினவனன்றோ நீ; «வாத—வூணதாஸ்யாம் விஜ்ஞ ஜலஹந்தி வஷாவஹாய—யேமவிஹரக்» என்றபடி - இடர்ப்பட்டுவரும் அடியார்களைத் துயர்நீக்கி ரக்ஷிப்பதில் காலதாமதம் நேரிடாமைக்காகப் பஞ்சாயுதாழ்வார்களை எப்போதும் திருக்கையிலே ஏந்திக் கொண்டிருப்பவனன்றோ நீ: அந்த ஆச்ரிதரக்ஷண தீக்ஷையை ஒருஸமய விசேஷத்திலே நரசிங்கமாய்த் தோன்றி வெளியிட்டவனன்றோ நீ; இப்படிப்பட்ட குணங்களுக்குத் தோற்றுப் பெரிய பிராட்டியார் உன்னை விடமாட்டாதே எப்போதும் மார்பில் மன்னியிருக்கின்றாளன்றோ; கருங்கடலைக் கண்டவாறே கண்களுங் குளிர்ந்து ஸகல தாபங்களும் ஆறுவதுபோல உன்திருமேனியை ஸேவித்தவாறே என் கண்கள் குளிர்ந்து தாபத்ரயமும் ஆறும்படியாயிராநின்றதே! என்று ஈடுபடுகிறார். (உச)

776 வரத்தினிற்சிரத்தைமிக்க வாளேயிற்றுமற்றவன் *
உரத்தினிற்கரத்தைவைத்து உகிர்த்தலத்தையூன்றினாய் *
இரத்திநீயிதென்னபொய் இரந்தமண்வயிற்றுளே
கரத்தி * உன்கருத்தை யாவர்காணவல்லர்கண்ணனே. (உரு)

வரத்தினில்	(பிரமன் கொடுத்த) வரத்திலே	இரத்தி	(ஒருஸமயம்மாவலியிடத்தே சென்று) யாசிக்கிறாய்;
சிரத்தை மிக்க	அதிகமான நம்பிக்கை யுடையவனாய்		
வாள் எயிறு	வாள் போன்ற (பயங்கரமான) கோரப்பற்களை யுடையவனை	இது என்ன பொய்	இது என்ன இந்திரஜாலம்!
மற்றவன்	ஆச்ரித சத்ருவான இரணியனுடைய	இரந்த மண்	யாசித்துப்பெற்ற உலகத்தை
		வயிற்றுளே கரத்தி	(ஒருகால்)திருவயிற்றுக்குள்ளே ஒளித்து வைக்கிறாய்;
உரத்தினில்	மார்பிலே	கண்ணனே!	கண்ணபிரானே!
கரத்தை வைத்து	திருக்கைகளை வைத்து	உன் கருத்தை	(இப்படியெல்லாம் செய்கிற) உன்னுடைய கருத்தை
உகிர்த்தலத்தை	நகங்களை		
ஊன்றினாய்	அழுத்திக்கொன்றாய்;	யாவர் காண வல்லர்	யார்கண்டறியவல்லார்! (யாருமில்லை.)
நீ	இப்படிப்பட்ட நீ		

* * * அநந்யப்ரயோஜநனான [உன் அநுக்ரஹந்தவிர வேறொன்றையும் பயனாகக்கருதாதவனான] ப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய விரோதியைக் கழித்தருளினாய் என்பது ஒரு புறமிருக்கட்டும்; ப்ரயோஜநாந்தரபரனான இந்திரனுக்காக யாசகவேஷம்பூண்டு வந்தாயே இதென்ன மாயம்? அவ்வளவேயோ? இந்திரனளவு ஆபிமுக்யமுமில்லாமல் விமுகரான ஸம்ஸாரிகளைப் ப்ரளயாபத்திலே திருவயிற்றில் வைத்து ரக்ஷித்தாயே, இதற்குத்தான் என்ன கருத்து? பார்த்திகனான ஆச்ரிதனையும் க்ருத்ரிமனான ஆச்ரிதநாமதாரியையும் ராவண ஹிரண்யாதிகளின் வரிசையிலே கணக்கிடத்தக்க ஸம்ஸாரிகளையும் ஒரு ஸமமாகக் காத்தருள்கின்ற உன்னுடைய உட்கருத்து என்ன? நீயே எனக்கருளிச்செய்யவேணுமென்கிறார்.

நீ நரஸிம்ஹாவதார மெடுத்தவாற்றைப் பார்த்தாலோ 'அபார சக்தியுக்தன்' என்று தோன்றுகிறது; அடுத்தபடியாக, இந்திரனது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வாமனனாய் வந்து யாசகம் செய்தவாற்றைப் பார்த்தாலோ 'அசக்தன்' என்று தோற்றுகின்றது; ப்ரளயாபத்துக்கு உதவுந்தன்மையைப் பார்த்தாலோ 'இவனுக்குமேற்பட்ட ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வசக்த

ஞான் மல்வுலகத்திலுமில்லை' என்னும்படியாயிருக்கிறது; இப்படி. சக்தியையும் அசக்தியையும் மாறிமாறிக் காட்டிக்கொண்டு நீ பலபல மாயச் செயல்கள் செய்வதற்குக் கருத்து என்னவோ? எனக்குத் தெரிய வருளிச்செய்யவேணுமென்கிருர்-என்றும் கொள்ளலாம். (உசு)

777 ஆணினொடுபெண்ணுமாகி அல்லவோடுநல்லவாய் *
ஊணொடோசையூறுமாகி யொன்றலாதமாயையாய் *
பூணிபேணுமாயனாகிப் பொய்யினொடுமெய்யுமாய் *
காணிபேணுமாணியாய்க் கரந்துசென்றகள்வனே. (உசு)

ஆணினொடு பெண்ணும் ஆகி	புருஷஜாதி, ஸ்த்ரீஜாதி என்ற இரண்டு சாதிக்கும் ப்ரவர்த்தகனாய்	பூணி பேணும் ஆயன் ஆகி	பசுக்களை மேய்க்கிற இடையனாய்
அல்லவோடு நல்ல ஆய்	மேற்சொன்ன இரண்டு ஜாதியிலும் சேராத நபும்ஸக பதார்த்தங்களென்ன இம்மூன்று வகுப்பிலும் சிறந்தவையென்ன இவற்றுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாய்	பொய்யினொடு மெய்யும் ஆய்	பொய்யரான துர்யோதநாதிகள் பக்கலிலே பொய்யனாய் மெய்யரான பாண்டவர் பக்கலிலே மெய்யனாய்
ஊணொடு ஓசை ஊறும் ஆகி	ரஸம், சப்தம், ஸ்பர்சம் முதலிய விஷயங்களுக்கு நியாமகனாய்	காணி பேணும் மாணி ஆய்	(மூவடி) நிலத்தை ஆசைப்பட்ட பிரமசாரியாகி
ஒன்று அலாத மாயை ஆய்	உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருளாகவும் பரிணமிக்கின்ற ப்ரக்ருதிக்கு நிர்வாஹகனாய்	கரந்து சென்ற கள்வனே!	(மஹாபலியின் யாக பூமியிலே) க்ருத்ரிமமாக எழுந்தருளிய மாயனே!
		உன்னை யார் மதிக்கவல்லர்!	உன்னை அளவிடக்கூடியவர்கள் யார்!

. * * * எல்லாவற்றிற்கும் நிர்வாஹகனான நீ நித்யஸூரி போக்யமான உன்வடிவை ஆச்ரிதர்கட்காக தேவஸஜாதீயமாகவும் கோபாலஸஜாதீயமாகவும் அவதரித்துப் பண்ணின ஆச்சரியசேஷ்டைகளை யார் அறியவல்லார் என்கிருர். வாமநாவதாரமும் க்ருஷ்ணாவதாரமும் ஒருபுடை ஒத்திருக்கையாலே அவ்விரண்டவதாரங்களையும் சேர்த்து அநுஸந்திக்கின்ருரென்க.

ப்ரஜைகளை அதிகப்படுத்தி லீலாவிபூதியை விஸ்தாரமாக்கவேணுமென்ற திருவுள்ளத்தினால் ஸ்த்ரீஜாதியையும் புருஷஜாதியையும் ஏராளமாகப் படைத்து அவற்றிலே தான் அந்தராத்மாவாய் நின்று பரஸ்பர ஸம்பந்தத்தை உண்டு பண்ணி இவ்வகையாலே நிர்வஹிக்கின்ருன் என்ற கருத்து ஆணினொடு பெண்ணுமாகி என்பதற்கு. ஆனால் ஒன்றுக்குமுதவாத நபும்ஸகஜாதிக்கு எம்பெருமான் நிர்வாஹகனல்லனோவென்ன, அதற்கும் இவனே நிர்வாஹகனென்கிறது அல்லவோடு என்று. அல்ல = ஸ்த்ரீஜாதியும் புருஷஜாதியுமாகாதவை; அவையாவன - நபும்ஸகவ்யக்திகள். நல்லவாய் = நல்ல பதார்த்தங்களாகையாவதென்னென்னில்; ப்கவத்கீதையில் பத்தாவது அத்யாயத்தில் "யத்யத்விபூதிமத்ஸத்வம் ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா | தத்ததேவாவகச்ச த்வம் மம தேஜோம்ஶஸம்பவம்" அதாவது - எந்தெந்த வஸ்துவானது செல்வம் மிக்கதாயும் அழகுமிக்கதாயும் நற்காரியங்களில் முயற்சிமிக்கதாயும் விளங்குகின்றதோ அவ்வப்பொருளெல்லாம் எனது தேஜஸ்ஸின் ஏகதேசத்தினுடைய இயைபுகொண்டதென அர்ஜுனனே! நீ தெரிந்துகொள்! என்று அருளிச்செய்தபடி உலகத்திலுள்ள ஸர்வபதார்த்தங்களிலும் சிறப்புப்பெற்றவஸ்துக்களில் எம்பெருமானுடைய தோற்றம் மிக்கவிறுபெற்றிருக்குமென்கை. இதனால், ஹேயமானவஸ்துக்களில் எம்பெருமானுடைய தோற்றம் இல்லையென்றபடியல்ல; எல்லாவற்றிலும் ஸாமாந்யமாகத் தோற்றமிருந்தாலும் சிறந்தவஸ்துக்களில் தோற்றம் அதிசயித்திருக்குமென்க.

ஒன்றலாத மாயையாய் = ஒன்றலாத - ஒன்று அல்லாத; பலவாகப் பரிணமிக்கக் கூடிய என்றபடி. எல்லாப்பொருளுமாய்க்கொண்டு பரிணமிக்கக்கூடிய ப்ரக்ருதிதத்வமே.மாயையாலும், "மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத்" என்றபடி. மாயையென்று ப்ரக்ருதிதத்வத்துக்குப் பேரா

கையாலும், ஸர்வவஸ்துவாயும் பரிணமிக்கவல்ல ப்ரக்ருதிதத்வத்துக்கு நியாமகனானவனே! என்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. அன்றியே, மாயை என்று ஆச்சர்யத்தையும் சொல்லுவதுண்டாதலால், ஒன்றிரண்டு வஸ்துக்களுக்குமாத்திரம் நிர்வாஹகனுகையன்றிக்கே ஸகலபதார்த்தங்களையும் சேதநனுடைய கர்மாநுகூலமாக நிர்வஹிக்கவல்ல ஆச்சர்யத்தையுடையவனே! என்றதாகவுமாம்.

ஸங்கல்பத்தினாலேயே ஸகலத்தையும் நிர்வஹிக்கவல்லனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸாது பரித்ராணத்துக்காக அஸாதாரணவிக்ரஹத்தை ஹாவாறு ஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு அவதரித்து, தன்னைப்பேணாமல் பசுக்களைப் பேணினனென்கிறது பூண்பேணுமாயனாகி என்று. அப்படி ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாய்த் திருவவதரித்து ரக்ஷித்தருளுங்காலத்துப் பொய்யராயிருந்த துரியோதநாதிகளுக்குத்தானும் பொய்யனேயாகவும், மெய்யராயிருந்த பாண்டவர்கட்குத்தானும் மெய்யனேயாகவு மிருந்தபடியைச் சொல்லுகிறது பொய்யினோடு மெய்யுமாய் என்று. (உசு)

778 விண்கடந்தசோதியாய் விளங்குஞானமூர்த்தியாய் *
பண்கடந்ததேசமேவு பாவநாசநாதனே *
எண்கடந்தயோகினோடு இரந்துசென்றுமாணியாய் *
மண்கடந்தவண்ணநின்னை யார்மதிக்கவல்லரே. (உஎ)

விண் கடந்த சோதியாய்!	விபுவான மூலப்ரக்ருதி உனக்குள்ளேயாம்படி அதனை அதிக்ரமித்த ஸ்வயம்ப்ரகாசனே!	எண் கடந்த யோகினோடு	எண்ண முடியாத ஆச்சர்ய சக்தியோடு கூடினவனாய்க்கொண்டு
விளங்கு	ஸ்வயம்ப்ரகாசமான	மாணி ஆய்	வாமநனாய்
ஞானம்	ஜீவாத்மாவை	இரந்து சென்று	(மூவடிமண்வேணுமென்று) யாசித்துச் சென்று
மூர்த்தியாய்	சரீரமாக வுடையவனே!		
பண் கடந்த தேசம் மேவு	வேதங்களாலும் அளவிடமுடியாத பரமபதத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய்	மண் கடந்த வண்ணம்	பூமியை யளந்துகொண்ட விதத்தையும்
		நின்னை	உன்னையும்
பாவநாச நாதனே!	ஹேயப்ரத்யநீகனான ஸர்வேச்வரனே!	ஆர் மதிக்க வல்லர்	அளவிடக்கூடியவர்கள் யார்?

* * * "விண்கடந்தசோதியாய்!" என்றது - விபுவான மூலப்ரக்ருதியானது உனக்குள்ளேயாம்படியான ஸ்வரூபவைபவத்தையுடைய ஸ்வயம்ப்ரகாச வஸ்துவானவனே, என்றபடி. விண் என்றால் ஆகாசமென்று பொருளாமே யல்லது மூலப்ரக்ருதியென்று பொருளாகக்கூடுமோவென்னில்; ஆம்; ப்ருஹதாரண்யக உபநிஷத்திலே (டு - அ - எ) "க்ஸ்மிந்நு க²ல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச" என்றவிடத்தில் ஆகாசசப்தத்தை மூலப்ரக்ருதிபரமாக வியாக்கியானித்துள்ளார்கள்; "சூழ்ந்ததனில் பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீ" ... "சாரநிலநீரிலே விண்" என்று திருவாய்மொழியிலும் விண் என்று மூலப்ரக்ருதியை அருளிச்செய்திருக்கிறார். "விளங்கு ஞான மூர்த்தியாய்" என்றது - ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் ஜ்ஞாநசப்தவாச்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை சரீரமாகவுடையவனே! என்றபடி

ஆக, முதலடியிலுள்ள இரண்டு ஸம்போதநங்களாலும் எம்பெருமானுக்கு "அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்" என்று சொல்லப்பட்டுள்ள விபுத்வ ஸௌக்ஷ்மத்வங்கள் சொல்லப்பட்டனவென்க. "விண்கடந்த சோதியாய்" என்ற முதல் ஸம்போதநத்தில் "மஹதோ மஹீயாந்" என்னுமிடம் சொல்லுகிறது; விளங்கு ஞானமூர்த்தியாய்" என்ற இரண்டாவது ஸம்போதநத்தில் "அணோரணீயாந்" என்னுமிடம் சொல்லுகிறது.

[பண்கடந்த இத்யாதி.] பண் என்று ஸ்வரத்துக்குப் பேராகிலும் இங்கு ஸ்வரப்ரதானமான வேதத்தை லக்ஷணையால் குறிக்கும். பண்கடந்த=வேதத்தை அதிக்ரமித்த - வேதத்திற்கு விஷயமாகாத என்கை; வேதங்களாலே பரிச்சேதிக்க முடியாத அப்ராக்ருத ஸ்தா

மான பரமபதத்திலே நித்யவாஸம் செய்தருள்கின்ற பரமபுருஷனே!. பாவகாசகாதன் - வடமொழித்தொடர். ஆக இரண்டு அடிகளும் ஸம்போதநமாய் முடிந்தன; இனி பின்னடிகளில் உலகளந்த சரிதம் அளவிட முடியாத ஒப்பற்றதொரு சரிதமென்கிறார். யோகு = யோகம் என்ற வடசொல் 'யோகு' எனக் குறைந்து கிடக்கிறது. யோகமென்று கல்யாண குணத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் பெயர். இங்கு அவ்விரண்டுபொருளும் ஆகலாம். யாசகவேஷத்தோடு எழுந்தருளச்செய்தேயும் பற்றபடி கல்யாணகுணயோகத்தில் குறையில்லை யென்க. மஹாபலியின் செருக்கை யடக்குவதற்கு நல்ல உபாயமறிந்து செய்து செயலாதலால் உபாயப்பொருளும் பொருந்துமென்க. (உஎ)

779 படைத்தபாரிடந்தளந்து அதுண்டுமிழ்ந்துபௌவநீர் *
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்து முன்கடைந்தபெற்றியோய்! *
மிடைத்தமாலிமாலிமான் விலங்குகாலனூர்புக *
படைக்கலம்விடுத்த பல்படைத்தடக்கைமாயனே. (உஅ)

பௌவம் நீர்	(அண்டங்களுக்குக் காரணமான) ஏகார்ணவத்தை
படைத்து	ஸ்ருஷ்டித்து,
படைத்த	(பிறகு, அண்டப்ராஸ்மஸ்ருஷ்டி பூர்வமாக) ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட
பார்	பூமியை
இடந்து	(ஸ்ரீவராஹமூர்த்தியாய் அண்டபித்தியில் நின்றும்) ஒட்டுவிடுத்தெடுத்து
அளந்து	(த்ரிவிக்ரமனாய்) அளந்து
உண்டு	(ப்ரளயகாலத்தில்) திருவயிற்றில் வைத்துநோக்கி
உமிழ்ந்து	(ப்ரளயங்கழிந்த பின்பு) வெளிப்படுத்தியும்,
பௌவம் நீர்	(இலங்கைக்கு அழகான) கடலை
அடைத்து	ஸேதுகட்டித் தூர்த்து,
முன் அதில் கிடந்து	முன்பொருகால் அக்கடலிற் கண்வளர்ந்தருளி,

கடைந்த	(ஒருகால் அமுதமெடுப்பதற்காக அதனைக்) கடைந்தருளின
பெற்றியோய்!	(இப்படிப்பட்ட அளவற்ற பெருமைகளையுடையவனே!
மிடைத்த	செருக்கி வந்த
மாலி	மாலி என்கிற ராக்ஷஸனென்ன
விலங்கு மான் மாலி	அதிக்ஷுத்ரனான ஸுமாலியென்னும் ராக்ஷஸனென்ன இவர்கள்
காலன் ஊர் புக	யமலோகம் போய்ச் சேரும்படியாக
படைக்கலம் விடுத்த	ஆயுதங்களை ப்ரயோகித்தருளின
பல் படை தடக்கை மாயனே!	பலவகைப்பட்ட திவ்யாயுதங்களை விசாலமான திருக்கையிலே யுடையனான பெருமானே!

(உன்னை யார் மதிக்கவல்லர்? என்று கீழ்ப்பாட்டின் க்ரியையைக் கூட்டிக்கொள்வது)

* * * "மாலிமான்" என்றதை 'மான் மாலி' என்று மாற்றி அந்வயித்து ஸுமாலி யென்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது. 'ஸு' என்பதன் ஸ்தாநத்தில் மான் என்றது மஹாந் என்பதன் விகாரம். அன்றி, 'மாலியவான்' என்பவனை 'மாலி மான்' எனக் கூறியிடப்பதாகவுங் கொள்ளலாம். அங்ஙனுமன்றி, மாலி, மாலி, மான் விலங்கு - மாலியென்ன, சுமாலி யென்ன, மாரீச மாயாமிருகமென்ன இவர்கள் காலனூர்புக - என்று முரைக்கலாம். விலங்க என்றது மாலி சுமாலிகட்கு அடைமொழியானபோது, அதிக்ஷுத்ரர்களான என்று பொருள் கொள்க. இப்பாட்டில் வினைமுற்று இல்லையாகிலும் கீழ்ப்பாட்டோடேயாவது மேற் பாட்டோடேயாவது கூட்டிக்கொள்ளலாம். (உஅ)

780 பரத்திலும்பரத்தையாதி பௌவநீரணைக்கிடந்து *
உரத்திலுமொருத்திதன்னை வைத்துகந்ததன்றியும் *
நரத்திலும்பிறத்திநாத ஞானமூர்த்தியாயினாய் *
ஒருத்தரும்நினாதுதன்மை யின்னதென்னவல்லரே. (உகூ)

நாத !	ஸ்வாமின் !
ஞானம் மூர்த்தி ஆயினாய்	ஜ்ஞாநஸ்வரூபியானவனே !
பரத்திலும் பரத்தை ஆதி	பராத்பரனாயிராநின்றாய்,
ஒருத்தி தன்னை	ஒப்பற்ற பெரிய பிராட்டியாரை
உரத்தில்	திருமார்பிலே
வைத்து	பிரியாமால் அணையவைத்து
உகந்து	மகிழ்ந்து
பௌவம் நீர் அணை கிடந்து	திருப்பாற்கடலாகிற சயநத்திலே கண்வளர்ந்தருளி
அது அன்றியும்	இப்படிகளாலே ஆச்ரித ரக்ஷணம் செய்வது மல்லாமல்
கரத்திலும்	ஹேயமான மானிட சாதியிலும்
பிறத்தி	வந்து பிறக்கின்றாய்;
நினைது தன்மை	உன்னுடைய அநுக்ரஹ ஸ்வபாவத்தை
ஒருத்தரும்	யாராகிலும்
இன்னது என்ன வல்லரே ?	இப்படிப்பட்டதென்று பரிச்சேதிக்க ஸமர்த்தர்களோ ! (யாருமில்லை.)

* * * மேன்மை எல்லைகாண முடியாதாப்போலே நீர்மையும் எல்லைகாண வொண்ணாதபடியிருக்குமாற்றை அநுபவித்து ஈடுபடுகிறார். க்ஷீரஸாகரசாயித்வமும் லக்ஷ்மீபதித்வமும் பராத்பரத்வப்ரகாசகமாதலால் "பரத்திலும் பரத்தையாதி" என்றதற்கு உபபாதகமாக அவ்விரண்டையும் அருளிச்செய்தார். பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானத்திற்கு அரும்பதவுரை வரைந்த வொருவர்—"பரத்தையாதி யென்றது—'பரத்தையாகி' என்று பாடமாக வேணுமென்று கண்டுகொள்வது" என்றெழுதிவைத்தது மறுக்கத்தக்கது. ஆதி என்பது 'ஆ' என்னும் வினைப்பகுதியடியாப்பிறந்த நிகழ்கால முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று என்பதை அவர் அறிந்திலர். ஆதி=ஆகின்றாய் என்றபடி. பரத்தை=முன்னிலை; படர்க்கையில் பரத்தன் என்றும். மேற்பட்ட வஸ்துக்களிலும் மேற்பட்ட வஸ்துவாக இராநின்றாயென்கை. கரத்திலும் பிறத்தி=ராமகிருஷ்ணாதிரூபேண மநுஷ்ய ஜாதியிலும் பிறக்கின்றாயென்கை. நினது=நினது என்றதன் நீட்டல். (உக)

781 வானகமும்மண்ணகமும் வெற்புமேழ்கடல்களும் *
போனகஞ்செய்தாலிலைத்துயின்ற புண்டரீகனே *
தேனகஞ்செய்தண்ணறு மலர்த்துழாய்நன்மாலையாய் *
கூனகம்புகத்தெறித்த கோற்றவில்லியல்லையே. (உ0)

வானகமும்	வானுலகத்திலுள்ளாரையும்
மண்ணகமும்	மண்ணுலகத்திலுள்ளாரையும்
ஏழ் வெற்பும்	ஸப்தகுலபர்வதங்களையும்
ஏழ்கடல்களும்	ஸப்தஸாகரங்களையும்
போனகம் செய்து	அமுதுசெய்து
ஆல் இலை துயின்ற	ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின
புண்டரீகனே !	தாமரை போன்ற அவயவங்களையுடைய பெருமானே !
தேன் செய் அகம்	தேன் நிறைந்த உட்புறத்தையுடைத்தாய்
தண்	குளிர்ந்ததாய்
நறு	பரிமளிதமான
மலர் துழாய்	திருத்துழாயை
நல் மாலையாய் !	நல்லமாலையாக அணிந்தவனே! (நீ;
கூன்	(கூனியினுடைய) கூனானது
அகம் புக	உள்ளே யொடுங்கும்படி
தெறித்த	விட்டெறிந்த
கோற்றம் வில்லி அல்லையே	வெற்றி வில்லை யுடையவனன்றோ.

782 காலநேமிகாலனே கணக்கிலாதகீர்த்தியாய் *
ஞாலமேழுமுண்டுபண்டு ஓர்பாலனாயபண்பனே *
வேலைவேவவில்வளைத்த வெல்சினத்தவீர * நின்
பாலராயபத்தர்சித்தம் முத்திசெய்யுமூர்த்தியே. (உக)

கால நேமி காலனே !	காலநேமியென்னும் அஸுரனுக்கு யமனானவனே!
கணக்கு இலாத கீர்த்தியாய் !	எண்ணிறந்த புகழையுடையவனே !
பண்டு	முன்பொருகால் (ப்ரளய காலத்திலே)
ஞாலம் ஏழும் உண்டு	ஏழுலகங்களையும் அமுது செய்து

ஓர் பாலன் ஆய பண்பனே!	ஒரு சிறுகுழந்தைவடிவமெடுத்த ஆச்சர்யபூதனே!	நின்பாலர் ஆய பத்தர் சித்தம்	உன்பக்கல் அன்புபூண்டவர்களின் சித்தத்தின்படி
வேலை வேவ	கடல்நீர் வெந்துபோம்படி	முத்தி செய்யும்,	(அவர்கட்கு) மோக்ஷம் தந்தருள்கிற
வில் வளைத்த	வில்லை வளைத்த.		
வெல் சினத்த வீர!	எதிரிகளை வென்றேவிடும்படியான சீற்றத்தையுடைய வீரனே!	மூர்த்தியே!	ஸ்வாமியே!

* * *—காலநேமி என்பவன் இராவணனுடைய மாதுலன்; இவன், தாரகாசுர யுத்தத்தில் எம்பெருமானாற் கொல்லப்பட்டவன். வேலை—கடற்கரைக்குப் பெயர்; இலக்கணையால் கடல்நீரைக் குறிக்கும்.

வெல்சினத்தவீர!=சிலருடைய கோபம் காலக்ரமத்தில் தன்னடையே சாந்தமாவதுண்டு; அங்ஙனன்றியே ஸமுத்ரராஜன்மீது பெருமாளுக்குண்டான கோபம் வெல்சினமாய்த்து; வென்றல்லன்றித் தீராத கோபமென்றபடி. நின்பாலராய்பத்தர்=நின் பால் அர்-உன்னிடத்து உள்ளவர்கள்: உன் பாதச்சாயையிலே ஒதுங்கிவர்த்திக்கிற பக்தர்கள் என்கை. முத்திசெய்தல்-வேறுவிஷயங்களில் ஆசையற்றதாகச் செய்தல். மூர்த்தி-ஸ்வாமி; திவ்யமங்கள விக்ரஹமாகவுமாம்; வடிவழகைக் காட்டித் தன்பக்கல் ஆழங்காற் படுத்திக் கொள்ளுமவனே! என்றவாறு. (ௌ௧)

783 குரக்கினப்படைகொடு குரைகடலின்மீதுபோய் *
அரக்கரங்கரங்க வெஞ்சரந்துரந்தவாதிநீ *
இரக்கமண்கொடுத்தவற்கு இருக்கவொன்றுமின்றியே *
பரக்கவைத்தளந்துகொண்ட பற்பபாதனல்லையே. (ௌ௨)

குரங்கு இனம் படை கொடு	வாநரர்களின் திரளான சேனையைத்துணைகொண்டு	மண் கொடுத்தவற்கு	உனக்கு மூவடிநிலம் தானம் கொடுத்த மஹாபலிக்கு
குரை கடலின் மீதுபோய்	கோஷிக்கின்ற கடலில் (அணை கட்டி) எழுந்தருளி	இருக்க	குடியிருப்பதற்கு
அங்கு	அவ்விலங்கையிலுள்ள	ஒன்றும் இன்றியே	ஒருசாண் நிலமும்மிகாதபடி
அரக்கர்	ராவணாதி ராக்ஷஸர்கள்	பரக்க வைத்து	(திருவடியை) மிகவும் விஸ்தாரமாக வைத்து
அரங்க	அழியும்படி	அளந்து கொண்ட	(மூவுலகங்களையும்) ஸ்வாதீநப் படுத்திக்கொண்ட
வெம் சரம்	தீக்ஷ்ணமான அம்புகளை	பற்ப பாதன் அல்லையே	தாமரைபோன்ற திருவடிகளையுடைய பெருமானும் நீயே காண்.
துரந்த	அவர்கள்மேல் பிரயோகித்த		
ஆதி	வீரர்களில் தலைவன்		
நீ	(எம்பெருமானே;) நீயே காண்;		
இரக்க	நீ வாமநனாய்ச் சென்று யாசிக்க		

* * *—யாசகவேஷத்தைப் பூண்டுகொண்டு சென்று யாசிப்பதும், பிறகு யாசகங் கொடுத்தவனுக்குக் குடியிருக்க ஒரு அடிநிலமும் மிகாதபடி ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ணுவதும் உனக்குத்தான் ஏற்றிருக்குமென்கிறார்போலும்.

"இரக்கமொன்று மின்றியே" என்றே பெரும்பாலும் பாடம் வழங்கும்; பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த வியாக்கியானத்தில் "பூமியில் அவனுக்கு ஒரு பதந்யாஸமும் சேஷியாதபடி" என்றருளிச்செய்திருத்தலால் "இருக்க ஒன்று மின்றியே" என்று பாடமிருந்திருக்க வேணுமென்று பெரியோர் கூறுவர். "இரக்கமொன்றுமின்றியே" என்ற பாடத்திலும் வியாக்கியான வாக்கியத்தைப் பொருந்தவிடலாமென்பர். இதில் ஆக்ரஹமுடையோமல்லோம்.(ௌ௨)

784 மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன்வீழ வெஞ்சரந்துரந்து *
பின்னவற்கருள்புரிந்து அரசளித்தபெற்றியோய் *
கன்னிறத்தோரின்சோலைமை பின்னைகேள்வமன்னுசீர் *
பொன்னிறத்தவண்ணனாய புண்டரீகனல்லையே. (ௌௌ)

மின் நிறத்து எயிறு அரக்கன்	மின்னல் நிறத்தையொத்த பற்களையுடையனான இராவணன்	ஓர் இன் சொல்	ஒப்பற்ற மதுரமான வாக்கையுடையளாய்
வீழ	மாளும்படி	ஏழை	உன்பக்கல் சாபல்யமுடையவளான
வெம் சரம்	கொடிய அம்புகளை		
தொட்டு	அவன் மேல் பிரயோகித்து (அவனை முடித்தருளி)	பின்னை	நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு
		கேள்வ!	நாயகனானவனே!
பின்னவற்கு	அவனது தம்பியான விபீடணனுக்கு	மன்னு சீர்	நித்யசித்த கல்யாண குணங்களையுடையனாய்
அருள் புரிந்து	க்ருபை செய்தருளி	பொன் நிறத்த வண்ணன் ஆய	பொன்போன்ற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையனான
அரசு அளித்த	பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்த		
பெற்றியோய்!	பெருமானே!	புண்டரீகன் அல்லையே	புண்டரீகாக்ஷனென்பவன் நீயே காண்.
நல் நிறத்து	நல்ல நிறத்தையுடையளாய்		

* * *—இராவணனைக் கொன்றொழித்து ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை இலங்கையரசனாக்கி அருள்புரிந்தவாற்றைச் சொல்லிப் புகழ்கிறார் முன்னடிகளில். இராவணன் பார்க்கும்போதே பயங்கரமானவடிவுடையன் என்பதுதோன்ற மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன் என்கிறார். வீழ - விழ என்பதன் நீட்டல். பின்னவன் - தம்பி. பெற்றி - பெருமை. (௩௩)

785 ஆதியாதியாதிநீ ஒரண்டமாதியாதலால் *
சோதியாதசோதிநீ அதுண்மையில்விளங்கினாய் *
வேதமாகிவேள்வியாகி விண்ணினோடுமண்ணுமாய் *
ஆதியாகியாயனாய மாயமென்னமாயமே. (௩௪)

ஆதி ஆதி ஆதி நீ	மூன்று விதமான காரணமும் நீயே யாகிறாய்:	விளங்கினாய்	(வேறொன்றாலன்றிக்கே) தானாகவே நீ விளங்குகின்றாய்;
ஒரு அண்டம் ஆதி	அண்டத்துக்குட்பட்ட ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் நிர்வாஹகனுமாகிறாய்;	வேதம் ஆகி	வேதங்கட்கு நிர்வாஹகனாய்
		வேள்வி ஆகி	யஜ்ஞங்களாலே ஆராத்யனாய்
ஆதலால்	இப்படியிருக்கையாலே	விண்ணினோடு மண்ணும் ஆய்	உபய விபூதிக்கும் நியாமகனாய்
சோதியாத சோதி நீ	பரீக்ஷிக்கவேண்டாத பரஞ்சோதி நீயேயாகிறாய்;	ஆதி ஆகி	இப்படி ஸர்வகாரண பூதனாயிருந்துவைத்து
அது உண்மையில்	அந்த சோதியானது ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே	ஆயன் ஆய மாயம்	இடையனாய்ப்பிறந்தமாயம்
		என்ன மாயம்!	என்ன ஆச்சரியமோதான்.

* * *—உலகத்தில் ஒரு காரியம் பிறக்கவேணுமானால் அதற்கு மூன்று வகையான காரணங்கள் உண்டு: உபாதானகாரணம், ஸஹகாரிகாரணம், நிமித்தகாரணம். குடம் என்கிற ஒருகாரியம் பிறக்கவேண்டுமிடத்து மண் உபாதான காரணமென்றும், சக்கரம் தடி தண்ணீர் முதலியவை ஸஹகாரிகாரணமென்றும், குயவன் காலம் அத்ருஷ்டம் முதலியவை நிமித்த காரணமென்றும் கொள்ளப்படும்; அப்படியே ஜகத்தாகிற காரியத்துக்கு மூவகைக்காரணங்கள் அமையவேண்டுமே, அவற்றில் எம்பெருமான் எவ்வகைக் காரணமாகிறானென்றால், மூவகைக்காரணமும் இவனொருவனேயென்கின்றார் ஆதியாதியாதிநீ என்று. ஆதி என்றது காரணம் என்றபடி. ஆதிசப்தத்தை மூன்றுதடவைப் பிரயோகித்ததனால் மூவகைக்காரணமும் நீயே என்றதாகிறது.

ஒரண்டமாதி = அண்டமென்றது ஜாத்யேக வசநமாகக்கொள்ளத்தக்கது. அண்டராசிகளை ஸ்ருஷ்டித்து அவற்றுள் பிரமன் முதல் எறும்பளவான ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து அவற்றுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிறாய் என்றபடி. இவ்விடத்தில் ஆதி என்றது-ஆகின்றாய் என்னும் பொருளையுடையதான நிகழ்கால முன்னிலையொருமைவினைமுற்று. ஆ-பகுதி; தி - விகுதி.

ஆதலால் சோதியாத சோதி நீ = கார்யவர்க்கங்களிலே ஒருவனாயிருந்தால் நீ பரஞ்சோ
தியா அன்று என்று சோதித்துப் பார்க்கவேண்டியதாகும்; அப்படியன்றியே ஸகலஜகத்காரண
பூதனாக அமைந்தாயாகையினால் ஸ்யோதிச்சப்த வாச்யன் நீ தான் என்று எளிதாக நிர்ணயிக்க
லாயிராநின்றது என்றபடி. ஜகத்காரணபூதமான பொருள் எதுவோ அதுதான் உபாஸிக்கத்
தகுந்ததென்றும் அதுதான் பரஞ்சோதியென்றும் வேதாந்தங்களிற் கூறப்பட்டிருத்தலால்
உன்னைப்பற்றி சோதிக்கவேண்டிய வருத்தமில்லையென்கிறார். "நாராயணபரோஜ்யோதி:"
என்றது காண்க.

786 அம்புலாவுமீனுமாகி ஆமையாகியாழியார் *
தம்பிரானுமாகி மிக்கதன்புமிக்கதன்றியும் *
கொம்பராவுநுண்மருங்குல் ஆயர்மாதர்பிள்ளையாய் *
எம்பிரானுமாயவண்ணம் என்கொலோவெம்மீசனே. (௩௫)

எம் ஈசனே	எம்பெருமானே! (தேவரீர்)	அன்றியும்	இதற்குமேலும்
ஆழியார் தம் பிரானும் ஆகி	திருவாழியாழ்வானையுடைய பரமபுருஷனாயிருந்து வைத்து	கொம்பு அராவு நுண்மருங்குல் ஆயர் மாதர் பிள்ளை ஆய்	வஞ்சிக்கொம்பு போலும் அரவு போலும் நுட்பமான இடையை யுடைய இடைப்பெண்ணுக்குப் பிள்ளையாய்ப் பிறந்து
அம்பு உலாவும் மீனும் ஆகி	ஜலத்தில் உலாவுகின்ற மீனாகியும்	எம்பிரானும் ஆய வண்ணம் என் கொல்	எம்பிரானுமாக நின்ற நிலையும் என்ன அற்புதம்!
ஆமை ஆகி	ஆமையாகியும் (அவதரித்து)		
மிக்கது	அதிசயத்தை அடைந்தருளிற்று		
அன்பு மிக்கது	மிகுந்த அன்பையும் காட்டியருளிற்று;		

***"ஆழியார்தம் பிரானுமாகியும் அம்புலாவுமீனுமாகி ஆமையாகி" என்று அந்வயித்துக்கொள்
ளவேணுமென்பர். சக்கரத்தாழ்வாரை அடக்கி ஆளுமவனென்றால் பரத்வத்திற்கு அதனில்
மேற்பட்ட லக்ஷணமில்லை; சக்கரக்கையன் என்பதும் பராத்பரன் என்பதும் பரியாயமாகக்
கொள்ளத்தக்கவை; ஆகவே, "ஆழியார்தம்பிரானாகியும்" என்றது—பராத்பரனாயிருந்துவைத்
தும் என்றபடியாம்- பரத்வத்தைப் பேணாமல் மீனாயும் ஆமையாயும் பிறந்தவாறு என்கொல்?
என்கிறார். மிக்கது = இப்படி க்ஷுத்ரயோநிகளிற் பிறந்ததைப் பாவிகள் தாழ்வாக நினைத்
தாலும் ஞானிகள் "பலபிறப்பாயொளிவரு முழுநலம்" என்று-பிறக்கப் பிறக்க ஒளிவளர்வ
தாக அருளிச்செய்வாராகையாலே அப்படியே இவரும் அருளிச்செய்கிறார். மிக்கது—தாழ்ந்து
பிறந்தாலும் மேன்மையே விளங்க நின்றீர் என்கை. இது மூன்னிலைப்பொருளில் வந்த
படர்க்கை; "ஹவாநு ஏஷைவ" என்று வடநூலார் பிரயோகிப்பதுபோல: இப்பிரயோகம்
கௌரவாதிசயத்தைக்காட்டும். அன்புமிக்கது என்ற விடத்தும் இங்ஙனமே. தாழப்பிறந்
தாகிலும் அடியார்களின் காரியத்தைக் குறையறச் செய்துமுடிக்க வேணுமென்னும் அன்
பினால் இப்படி பிறந்தாய் என்று கருத்து. (௩௫)

787 ஆடகத்தபூண்முலை அசோதையாய்ச்சிபிள்ளையாய் *
சாடுதைத்தோர்புள்ளதாவி கள்ளதாயபேய்மகள் *
வீடவைத்தவெய்யகொங்கை ஐயபாலமுதுசெய்து *
ஆடகக்கைமா ர்வாய் அமுதமுண்டதென்கொலோ. (௩௬)

ஆடகத்த பூண் முலை	ஸ்வர்ணமயமான ஆபரணங்களை யணிந்த ஸ்தனங்களை யுடையனான	சாடு உதைத்து	சகடாசுரனைத் திருவடிகளால் உதைத்தொழித்து
அசோதை ஆய்ச்சி பிள்ளை ஆய்	யசோதை யென்னும் கோபிகைக்கு புத்திரனாய்ப் பிறந்தருளி	ஓர் புள்ளது ஆவி கள்ள தாயபேய் மகள்	சிறு பறவைகளை அழுங்கப் பண்ணுவதொரு பறவையின் வடிவுகொண்டு வந்தக்ருத்ரிம மாதாவாகிய பூதனையானவள்

உரு —	நீ உயிர் விட்டு மாயும்படி	அமுது செய்து	உறிஞ்சியுண்டு
வைத்த	உன் திருப்பவளத்திலே வைத்த	ஆடகம் கை மாதர்	பொன்வளைகள் அணிந்த கைகளையுடைய ஸ்த்ரீகளினுடைய
வெய்ய கொங்கை	(விஷம் தீற்றின) கொடிய முலையிலுள்ள	வாய் அமுதம் உண்டது	அதரத்திலுள்ள அமுதத்தைப் பருகினது
ஐய பால்	ஸூக்ஷ்மமான பாலை	என் கொல்	என்ன வித்தகம்!

* * * ஆடகக்கை மாதர்வா யமுதமுண்டது என்கோல்?="உன்னையுமொக்கலையிற் கொண்டு தமில்மருவி உன்னொடுதங்கள் கருத்தாயின செய்துவரும் கன்னியரும் மகிழ" என்றபடி திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள கன்னிகைகள் இவனை யிடுப்பிலெடுத்துக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் மனைகளிலேகொண்டுபோக, யௌவநதசையைப் பரிக்ரஹித்து வித்தகனாய்க்கலந்து அவர்களது வாயமுதத்தை உண்பன்; அதனைச் சொல்லுகிறார். ஆடகக்கைமாதர் என்றது - பொன் வளைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட கையையுடைய பெண்கள் என்றபடி. (ஆடகம் என்ற காரணச்சொல் காரியத்திற்கு இலக்கணையால் வாசகமாயிற்று.) கண்ணபிரான் பிடிக்கும் கையென்றும், கண்ணபிரான் அணைக்கும் கையென்றும் அலங்கரிப்பர்களாம். வாயமுத முண்டது என்கோல்!=பூதனைபக்கல் உண்ட விஷத்திற்கு இவ்வமுதம் பரிஹாரமோ? என்றவாறு. (௩௬)

788 காய்த்தநீள்விளங்கனியுதிர்த்து எதிர்ந்தபூங்குருந்தம்
சாய்த்து * மாபிளந்தகைத்தலத்த கண்ணனென்பரால் *
ஆய்ச்சிபாலையுண்டுமண்ணையுண்டு வெண்ணெயுண்டு * பின்
பேய்ச்சிபாலையுண்டு பண்டோரேனமாயவாமனா. (௩௭)

காய்ந்த	காய்கள் நிறைந்ததும்	ஆய்ச்சி பாலை	யசோதைப் பிராட்டியினுடைய முலைப்பாலை
நீள்	உயர்த்தியையுடையதுமான		
விளங்கனி	(அஸுராவிஷ்டமான) விளா மரத்தின் கனிகளை	உண்டு	அமுது செய்து
உதிர்த்து	உதிரச்செய்து (அவ்வஸுரனைக் கொன்று)	வெண்ணெய் உண்டு	நவநீதத்தை அமுது செய்து
எதிர்ந்த பூ குருந்தம்	எதிரிட்ட அழகிய குருந்த மரத்திலுள்ள அசுரனை	பேய்ச்சிபாலை உண்டு	பூதனையினுடைய முலைப்பாலை உண்டு
		பின்	கல்பத்தின் முடிவில்
சாய்த்து	முடித்து	மண்ணை	பூமியை
மா பிளந்த	குதிரை வடிவங்கொண்டு வந்த கேசியென்னுமசுரனை இரு துண்டமாகப் பிளந்த	உண்டு	திருவயிற்றிலே வைத்து
		பண்டு	கல்பத்தின் ஆதியிலே
கைத் தலத்த	திருக்கைகளையுடைய	ஓர் ஏனம் ஆய	ஒப்பற்ற வராஹரூபியாய் அவதரித்த
கண்ணன் என்பர் .	கண்ணன் என்று (உன்னை அறிவுடையார்) சொல்லுவர்கள்;	வாமனா	வாமந மூர்த்தியே!

789 கடங்கலந்தவன்கரி மருப்பொசித்தோர்பொய்கைவாய் *
விடங்கலந்தபாம்பின்மேல் நடம்பயின்றநாதனே *
குடங்கலந்தகூத்தனாய கொண்டல்வண்ணதண்டுழாய் *
வடங்கலந்தமாலைமார்ப காலநேமிகாலனே. (௩௮)

கடம் கலந்த	மதஜலத்தால் வ்யாப்தமான	ஓர் பொய்கை வாய்	ஓர் மடுவின் துறையிலே
வன் கரி	வலிய (குவலயாபீடமென்ற) யானையினுடைய		
மருப்பு	கொம்பை	விடம் கலந்த பாம்பின் மேல்	விஷமயனான காளியநாகத்தின் மேல்
ஒசித்து	முறித்தெறிந்து	நடம் பயின்ற	நர்த்தனம் செய்தருளின

நாதனே !	ஸ்வாமியே !,	நல் துழாய் வடம் கலந்த மாலை மார்ப	குளிர்ந்த திருத்துழாய் வடத்தோடு கூடின மாலையை அணிந்த திருமார்பையுடையவனே !
குடம் கலந்த கூத்தன் ஆய	குடக்கூத்தாடின	காலநேமி காலனே!	காலநேமி யென்னும் அசுரனுக்கு ம்ருத்யுவானவனே ! [என்று ஈடுபடுகிறார்.]
கொண்டல் வண்ணா !	காளமேகம் போன்ற கண்ணபிரானே !		

790 வெற்பெடுத்துவேலைநீர் கலக்கினாயதன்றியும் *
வெற்பெடுத்துவேலைநீர் வரம்புகட்டிவேலைசூழ் *
வெற்பெடுத்தவிஞ்சிசூழ் இலங்கைகட்டழித்தநீ *
வெற்பெடுத்துமாரிகாத்த மேகவண்ணனல்லையே. (௯௰)

வெற்பு எடுத்து	மந்தர பர்வதத்தைக்கொண்டு	வெற்பு எடுத்த இஞ்சி சூழ்	மலையான மதிளாலே சூழப்பட்டதாயுமுள்ள
வேலை நீர்	கடல் நீரை	இலங்கை	லங்கையினுடைய
கலக்கினாய்	கலங்கச் செய்தாய்;	கட்டு	அரணை
அது அன்றியும்	அதுவு மல்லாமல்	அழித்த	அழியச்செய்த
வெற்பு எடுத்து	மலைகளைக்கொண்டு	நீ	தேவரீர்
வேலை நீர்	(தெற்குக்) கடலிலே	வெற்பு எடுத்து	கோவர்த்தனமலையைக் குடையாக வெடுத்து
வரம்பு கட்டி	திருவணையைக்கட்டி,	மாரி காத்த	மழையைத் தடுத்த
வேலை சூழ்	கடலாலே (அகழாகச்) சூழப்பட்டதாயும்	மேகம் வண்ணன் அல்லையே	காளமேக நிபச்யாமளன்றோ!

* * *—முதலடியில், வெற்பு=மந்தரமலை, இரண்டாமடியில், வெற்பு=பலவகை மலைகள்; கண்டமலைகளையுங்கொண்டன்றோ அணைகட்டிற்று. மூன்றாமடியில், வெற்பு=த்ரிகூடபர்வதம். நான்காமடியில் வெற்பு=கோவர்த்தனமலை.

791 ஆனைகாத்தோரானைகொன்று அதன்றியாயர்பிள்ளையாய் *
ஆனைமேய்த்தியாநெயுண்டி அன்றுகுன்றமொன்றினால் *
ஆனைகாத்துமையரிக்கண் மாதரார்திறத்து * முன்
ஆனையன்றுசென்றடர்த்த மாயமென்னமாயமே. (௯௧)

ஆனை காத்து	கஜேந்த்ராழ்வானைக் காத்தருளி	குன்றம் ஒன்றினால்	கோவர்த்தநமென்ற ஒரு மலையைக்கொண்டு
அது அன்றி	அவ்வளவேயல்லாமல்	ஆனை காத்து	பசுக்களை ரக்ஷித்து
ஆயர் பிள்ளை ஆய்	கோபால குமாரனாகி	மை அரி கண் மாதரார் திறத்து	மையணிந்து செவ்வரி படர்ந்த கண்ணையுடையளான நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக
ஓர் ஆனை கொன்று	குவலயாபீடமென்ற ஒரு யானையைக்கொன்று	அன்று	அக்காலத்திலே
ஆனை	பசுக்களை	முன் சென்று	அவளெதிரே நின்று
மேய்த்தி	மேய்த்தருளாநின்றாய்;	ஆனை அடர்த்த மாயம்	எருதுகளேழையுங் கொன்ற ஆச்சரியம்
ஆ நெய் உண்டி	பசுக்களின் நெய்யை அமுது செய்யாநின்றாய்;	என்ன மாயம்	என்ன ஆச்சரியம்!
அன்று	இந்திரன் விடாமழை பெய்வித்தவக்காலத்தில்		

* * * இரண்டாமடியில், ஆனை=ஆன் ஐ; ஆன் - பசுஜாதி; ஐ - இரண்டாம் வேற்றுமையுருபு. மேய்த்தி, உண்டி=முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுக்கள். மூன்றாமடியில் "ஆனைக்காத்து" என்று ஸந்தியாகவேண்டுமிடத்து 'ஆனைகாத்து' என இயல்பாக நின்றது எதுகை நயம் நோக்கியென்க. ஆ என்றும் ஆன் என்றும் கோக்களுக்குப் பெயர். (௯௧)

792 ஆயனாகியாயர்மங்கை வேயதோள்விரும்பினாய் *
ஆயநின்னையாவர்வல்லர் அம்பரத்தொடிம்பராய் *
மாய! மாய மாயைகோல் அதன்றி நீவருத்தலும் *
மாயமாயமாக்கினாய் உன்மாயமுற்றுமாயமே. (சக)

மாய!	ஆச்சரியபூதனே!, (நீ)
ஆயன் ஆகி	இடைப்பிள்ளையாய்ப்பிறந்து
ஆயர் மங்கை	இடைப்பெண்ணான நப்பின்னைப்பிராட்டியினுடைய
வேய தோள்	வேய்போன்ற தோள்களை
விரும்பினாய்	விரும்பிப் புணர்ந்தாய்;
அம்பரத்தொடு இம்பராய்	மேலுலகத்தவர்களும் இவ்வுலகத்தவர்களுமாயுள்ளவர்களில்
யாவர்	யார்தான்
நின்னை ஆய வல்லர்	உன் ஸ்வரூபத்தை ஆராய்ந்து அறியவல்லார்? (யாரும் அறியகில்லார்.)
மாயம் மாயை கொல்!	(இப்படி அறியமாட்டாதது) ப்ரக்ருதியைப்பற்றின அஜ்ஞானத்தாலல்ல. (ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தாலும் உன்ஸ்வரூபம் அறியமுடியாததே.)

அது அன்றி	அது அப்படியிருக்கட்டும்;
நீ	ஸர்வசக்தனான நீ
வருத்தலும்	(உன்னை வணங்கி வழிபடுவதற்கு உறுப்பாகக் கரணகளேபரங்களை) உபகரித்திருக்கச்செய்தேயும்
மாய	(சேதநர்கள் அவற்றைக்கொண்டு நல்வழியில் புகாமல்) மாய்ந்துபோக
	(அந்த விநாசத்தை நீ ஸஹிக்கமாட்டாமல்)
மாயம் ஆக்கினாய்	(இவர்களை ஸம்ஹரிப்பதே க்ஷேமமென்று) ப்ரக்ருத்யவஸ்தையிலே கொண்டு நிறுத்தினாய்;
உன் மாயம் முற்றும்	உன்னுடைய ஸங்கல்பமெல்லாம்
மாயமே	ஆச்சரியமாயிருக்கின்றன.

* * * எம்பெருமானே! நீ உகந்தாரைத் தத்ஸஜாதியனாய் வந்தவதரித்து ஸ்வரூபாநுரூபமாக ரக்ஷித்தருளும்படியையும், விமுகரான ஸம்ஸாரிகளை ஸங்கல்பத்தாலே கர்மாநுகூலமாக ரக்ஷித்தருளும்படியையும் அநுஸந்திக்கப்புகுந்தால் பரிச்சேதிக்கமுடியாத ஆச்சர்யமாயிருக்கிறதே! என்கிறார்.

[நீ வருத்தலும் இத்யாதி.] ஸம்ஸாரிகளுடைய இழவைக்கண்டு இரங்குமவனான நீ அவர்கள் உன்னையடைந்து உய்வதற்காக அவர்கட்கு நீ கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்திருக்கச்செய்தேயும் அவர்கள் அவற்றைக்கொண்டு நன்மை தேடிக்கொள்ளாமல் விஷயாந்தரப்ரவணராய் அழிந்துபோக, 'இவர்கட்கு இனி ஸம்ஹாரமே நல்லது' என்று திருவுள்ளம்பற்றி அவர்களை ப்ரக்ருத்யவஸ்தையிலே கொண்டு நிறுத்தினாய்; உன்னுடைய மாநஸவ்யாபாரரூபமான ஸங்கல்பஜ்ஞாநமடங்கலும் ஆச்சர்யகரமாயிருக்கின்றது காணென்கிறார். நல்வழி தவிர்ந்து தீயவழியிற்சென்ற ஸம்ஸாரிகளை ஸம்ஹரிப்பதும் கர்மாநுகுணமான ரக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். (சக)

793 வேறிசைந்தசெக்கர்மேனி நீறணிந்தபுன்சடை *
கீறுதிங்கள்வைத்தவன் கைவைத்தவன்கபால்மிசை *
ஊறுசெங்குருதியால் நிறைத்தகாரணந்தனை *
ஏறுசென்றடர்த்தவீச பேசுகூசமின்றியே. (சஉ)

கூசம் இன்றியே சென்று ஏறு அடர்த்த ஈச	கூசாமல் சென்று (நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக) எருதுகளை வலியடக்கின பெருமானே!,
வேறு	வேறாக
இசைந்த	ஸம்ஹாரத்தொழிலுக்குத் தகுதியான
செக்கர் மேனி	சிவந்த உடலையுடையனாய்
நீறு அணிந்த	பஸ்மதாரியாய்

புன் சடை கீறு திங்கள் வைத்தவன்	ஹேயமான ஜடையிலே சந்திரகலையை வைத்துக்கொண்டிருப்பவனான ருத்திரன்
கை வைத்த	தன்கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்த
வல் கபால் மிசை	வலிதான கபாலத்தை
ஊறு செம் குருதியால்	உன்திருமேனியிலே ஊறுகின்றுள்ள சிவந்த ரக்தத்தாலே
நிறைத்த காரணம் தனை	நிறைத்த காரணத்தை
பேசு	அருளிச் செய்யவேணும்.

* * * "அரனுடைய கபாலத்தை நிறைத்தது எதற்காக? சொல்" என்று கேட்பதற்குக் கருத்து-நீ ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அவன் உன் ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாயிருக்கையாலே அவன் யாசிக்கவும் நீ அவனை அநுக்ரஹிக்கவும் நேர்ந்ததென்று நாங்களெல்லாரும் நினைத்திருக்கிறோம்; இப்படி உனது பரத்வத்தைவெளியிடுதல் தவிர வேறு காரணமுண்டாகில் அருளிச்செய்யவேணும் என்கை.

"கூசமின்றியேபேசு" என்றாவது, "கூசமின்றியே ஏறு சென்றடர்த்தவீச!" என்றாவது அந்வயிக்கலாம். "ஏறு சென்றடர்த்தவீச! பேசு" என்ற ஸம்போதந ஸ்வாரஸ்யத்தால் - நீ சாஸ்த்ரத்துக்கு வசப்படாத ஜந்மத்திலே பிறந்து எழு கோ (ஹ) ஹத்யை பண்ணச் செய்தேயும் ஈச்வரத்வம் நிறம் பெறுகின்றாய்; ருத்ரன் தன் ஈச்வரத்வத்தால் வந்தமேன்மை குலையாமல் நிற்கச்செய்தேயும் பாதகியானான்; அந்தப்பாதகத்தை உனது திருவருளால் போக்கிக்கொண்டான்; இந்த நெடுவாசியை அறியவல்லாரார்; என்பதாக உட்கருத்துத்தோன்றும்.

வேறு இசைந்த செக்கர் மேனி=எம்பெருமான் ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்குந் தன்மைக்கு ஏற்ப அவனுக்குக் கடல்போன்ற அழகியவடிவம் அமைந்தால், சிவன் ஸர்வஸம்ஹாரகனாயிருக்குந்தன்மைக்கு ஏற்ப அவனுக்குக் கோபாவேச ஸூசகமாய்ச் செந்நிறமான உடல் அமைந்ததாம். கபால்='கபாலம்' என்ற வடசொல்லின்குறை. எவ்வளவு ப்ரயாஸப்பட்டும் அக்கபாலம் கையைவிட்டு நீங்காதிருந்ததனால் வன் கபால் எனப்பட்டது. (சஉ)

794 வெஞ்சினத்தவேழவெண் மருப்பொசித்துருத்தமா *
கஞ்சனைக்கடிந்து மண்ணளந்துகொண்டகாலனே *
வஞ்சனத்துவந்தபேய்ச்சி ஆவிபாலுள்வாங்கினாய் *
அஞ்சனத்தவண்ணனாய ஆதிதேவனல்லையே. (சங)

வெம் சினத்த	உக்ரமான கோபத்தையுடைய	வஞ்சனத்து வந்த பேய்ச்சி ஆவி	வஞ்சனையால் வந்த பூதனையின் உயிரை
வேழம்	குவலயாபீடமென்னும் யானையினுடைய	பாலுள் வாங்கினாய்	முலைப்பாலுண்கிற பாவனையினால் ஆகர்ஷித்தவனே!
வெண் மருப்பு	வெண்ணிறமான தந்தங்களை	மண் அளந்து கொண்ட காலனே!	(த்ரிவிக்ரமனாய்) பூமியெல்லாமளந்துகொண்ட திருவடியையுடையவனே!
ஒசித்து	ஒடித்து (அந்த யானையைமுடித்து)		நீ,
உருத்த மா	கோபிஷ்டனாயும் பலிஷ்டனாயுமிருந்த	அஞ்சனத்த வண்ணன் ஆய	மைபோன்ற காந்தியையுடையனான
கஞ்சனை	கம்ஸனை	ஆதிதேவன் அல்லையே	ஆதிபுருஷனன்றோ?
கடிந்து	வதைசெய்து		

* * * ருத்ரனுடைய பாதகத்தைப் போக்கினவளவேயன்றிக்கே க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து மண்ணின் பாரமான கம்ஸனைக் கூண்டோடு களைந்தருளுகையாலும், அந்த ருத்ராதிகளோடு க்ரிமிகீடாதிகளோடு வாசியின்றி எல்லார் தலைகளிலும் த்ரிவிக்ரமனாய்த் திருவடிகளை வைத்துஸர்வசேஷித்வத்தை விளக்கிக்கொண்டபடியாலும் ஜகத்காரணபூதன் நீயேயென்கிறார்.

795 பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மை பாசியின்பசும்புறம் *
போலுநீர்மைபொற்புடைத்தடத்து வண்டுவிண்டுலாம் *
நீலநீர்மையென்றிவை நிறைந்தகாலநான்குமாம் *
மாலினீர்மைவையகம் மறைத்ததென்னநீர்மையே. (சச)

பாலின் நீர்மை	பாலின் நிறம்போன்ற வெண்மை யென்ன,	என்று இவை நிறைந்த	என்கிற இந்த நான்கு நிறங்களும் நிறையப்பெற்ற
செம் பொன் நீர்மை	சிவந்த பொன்னின் நிறம் போன்ற செம்மையென்ன	காலம் நான்கும் ஆம் மாலின் நீர்மை	நான்கு யுகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனான எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யகுணத்தை.
பாசியின் பசும் புறம் போலும் நீர்மை	பாசியினுடைய பசும்புறம் போன்ற பசுமை நிறமென்ன,	வையகம்	இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்கள்
பொற்பு உடை தடத்து வண்டு விண்டு உலாம் நீலம் நீர்மை	அழகையுடைய தடாகத்திலேயுள்ள வண்டுகள் சிறகு விரித்து பரவா நிற்கும் கருநெய்தல் பூவின் நிறம்போன்ற கருநிறமென்ன,	மறைத்தது	திரஸ்கரித்தது
		என்ன நீர்மை	என்ன ஸ்வபாவம்!.

* * * கீழ்ப்பாட்டில் "அஞ்சனத்தவண்ணனாய" என்று திருமேனி நிறம் ப்ரஸ்துதமாகவே, க்ருதம் முதலிய யுகங்களில் சேதநர் தமது ஸத்வம் முதலிய குணங்கட்குத் தகுதியாக ச்வேதம் முதலிய வர்ணங்களை விரும்புகையாலே அவ்வக்காலங்களிலே அந்தந்த நிறங்களைப் பரிக்ரஹித்து முகங்காட்டினபடியை அநுஸந்தித்து, இப்படி முகங்காட்டச் செய்தேயும் ஸம்ஸாரிகள் கார்கடைக்கொள்ளுகிறார்களே! இதென்ன துர்வாஸநாபலம்!! என்று வருந்துகிறார்.

"பாசிபோலும் நீர்மை" என்னாதே "பாசியின் பசும்புறம்போலு நீர்மை" என்றது—பசுமை நிறத்தின் சிறப்புத்தோற்றவாம்; பாசியில் பசுமை குறைந்த புறமும் உண்டிறே. "நீலநீர்மை" என்னுமளவே போதுமாயிருக்க "பொற்புடைத்தடத்து வண்டுவிண்டுலாம்" என்று நீலத்திற்கு அடைமொழி கொடுத்தது—உபமேயத்தில் போக்யதையைத் தோற்றுவிக்கைக்காக வென்க. மூன்றாமடியின் முடிவில் "நான்குமாய்" என்று பெரும்பாலும் பாடமோதுவர்களேனும் அது உபேக்ஷிக்கத்தக்கதாம். "நான்குமாம் மாலின்" என்க. (சச)

796 மண்ணுளாய்கோல்விண்ணுளாய்கோல் மண்ணுளேமயங்கிநின்று *
எண்ணுமெண்ணகப்படாய்கோல் என்னமாயைநின்றமர் *
கண்ணுளாய்கோல்சேயைகோல் அனந்தன்மேற்கிடந்தவெம்
புண்ணியா * புனந்துழாயலங்கலம்புனிதனே. (சரு)

அனந்தன் மேல் கிடந்த	திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருள்கின்ற	மண்ணுள் மயங்கி நின்று எண்ணும் எண் அகப்படாய்	இந்நிலத்திலே விபரீதஜ்ஞாநிகளாயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுடைய எண்ணங்களுக்கு விஷயமாகாதிருக்கிறாய்;
எம் புண்ணியா	எங்களுடைய ஸுக்ருத ஸ்வரூபியான எம்பெருமானே!		
புனம் துழாய் அலங்கல்	தன்னிலத்திலே வளர்ந்த திருத்துழாயாலே செய்யப்பட்ட மாலையையுடைய	நின் தமர்	உன்னுடையவர்களான அநந்யப்ரயோஜநர்களுக்கு
அம் புனிதனே	பரமபாவநனே!,	கண்ணுளாய்	சக்ஷுர்விஷயமாகாநின்றாய்;
மண் உளாய்	லீலாவிபூதியில் அவதரித்திரா நின்றாய்;	சேயை	(மற்றையோர்க்கு) தூரஸ்தனாயிரா நின்றாய்;
விண் உளாய்	பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிரா நின்றாய்;	என்ன மாயை	இது என்ன ஆச்சரியம்!.

* * * "மாலின் நீர்மை வையகம் மறைத்தது என்ன நீர்மையே!" என்று ஸம்ஸாரிகளின் கொடுமையை நினைத்து வருந்தினார் கீழ்ப்பாட்டில். அப்படிப்பட்ட ஸம்ஸாரிகளிலே தாமும் ஒருவராயிருக்கச் செய்தேயும் தாம் அவர்களைப்போலன்றியே எம்பெருமானுடைய பரத்வம், ஸௌலப்யம் முதலிய குணங்களிலே ஈடுபட்டு அவற்றை வாய்வெருவுதலே போதுபோக்காயிருக்கப்பெற்றமை அருளிச்செய்கிறார்.

"மண்ணுளாய்" "விண்ணுளாய்" இத்யாதி பதங்களுக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள (கொல்) என்ற இடைச்சொற்களெல்லாம் மாத்ராலங்காரமாக நிலைக்கத் தக்கவை. "மண்ணுளாய், என்ன மாயைகொல்? விண்ணுளாய், என்ன மாயைகொல்?" என்றிங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். அப்ராக்ருதமாய் அதீந்த்ரியமான திவ்ய விக்ரஹத்தை ப்ராக்ருத ஸஜாதீயமாக்கிக் கொண்டு அவதரித்தும் மண்ணுளார்க்கு விஷயமாகா நின்றாய்; ஸம்ஸாரநாற்றமே தெரியாத நித்ய ஸூரிகட்கும் அபரிச்சேத்யனாக விண்ணிலே உள்ளாய்; ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தாலேவந்த விபரீத ஜ்ஞானத்தையுடையராய் ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ஸம்ஸாரிகள் மநோரதிக்கும் மநோரதங்களுக்கு அவிஷயமாயிரா நின்றாய்; உன் திருவடிகளிலே அநந்யப்ரயோஜநராயிருப்பார்க்கு உனது நிஜஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிப்பியா நின்றாய்; ஆச்ரித விரோதிகள் உன்னை அறியவொண்ணாதே எதிரிட்டு முடிந்துபோம்படி அவர்கட்கு நாஸ்தனாயிரா நின்றாய்; இப்படி பல்வகையாகப்பரந்து நிற்கவல்ல ஆற்றல் உனக்கே உள்ளது - என்று ஈடுபடுகிறார். (௪௫)

797 தோடுபெற்றதண்டுழாய் அலங்கலாடுசென்னியாய் *
கோடுபெற்றியாழியேந்தி அஞ்சிறைப்புள்ளூர்தியால் *
நாடுபெற்றநன்மை நண்ணமில்லையேனுநாயினேன் *
வீடுபெற்றிறப்போடும் பிறப்பறுக்குமாசொலே. (௪௬)

தோடு பெற்ற	இதழ்களையுடைய	ஊர்தி	வாஹநமாக நடத்தாநின்றாய்;
தண் துழாய்	குளிர்ந்த திருத்துழாயினாலாகிய	நாடு பெற்ற நன்மை	மற்றபேர்கள் பெற்ற நன்மையை
அலங்கல்	மாலையானது	நண்ணம் இல்லையேனும்	நான் பெற்றிலேனாகிலும்
ஆடு	விளங்கப்பெற்ற	நாயினேன்	நீசனான அடியேன்
சென்னியாய்	திருமுடியை யுடையவனே!,	வீடு பெற்று	மோக்ஷத்தைப் பெற்று
கோடு	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானை	இறப்போடும் பிறப்பு அறுக்கும் ஆ(று)	இறப்பதும் பிறப்பதுமான ஸம்ஸாரத்தைத் தொலைக்கும் வகையை
பற்றி	தரித்து	சொல்	அருளிச்செய்யவேணும்.
ஆழி	திருவாழியாழ்வானை		
ஏந்தி	ஏந்திக்கொண்டு		
அம் சிறை புள்	அழகிய சிறகையுடைய பெரிய திருவடியை		

*** அநாதிகாலம் இழந்தொழிந்த நான் இனியாகிலும் உய்யுமாறு அருள்செய்ய வேணுமென்கிறார். நாடுபெற்ற நன்மையாவது-திருத்துழாய் மாலையும் திருமுடியுமாக விளங்கி நின்ற ஸௌந்தர்யத்தையும் திவ்யாயுதபாணியாய்ப் பெரிய திருவடியின்மீதேறி எழுந்தருளின ஸௌபாக்யத்தையும் அநுபவிக்கப்பெற்ற நன்மை. அந்த நன்மையை அடியேன் பெறாதிருந்தாலும் இனியாகிலும் இந்த ஸம்ஸாரபந்தம் அறும்படியான பாக்கியம் பெற்று நித்யஸூரிகளுடைய திருவோலக்கத்திலே புக்குத் திளைக்கும்படியாக அருள்செய்ய வேணுமென்று வேண்டுகிறார். (௪௬)

798 காரொடொத்தமேனிநங்கள்கண்ண விண்ணினாதனே *
நீரிடத்தராவணைக்கிடத்தி யென்பரன்றியும் *
ஓரிடத்தையல்லை எல்லையில்லையென்பராதலால் *
சேர்விடத்தைநாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமாசொலே. (௪௭)

காரொடு ஒத்த மேனி	காளமேகத்தோடு ஒத்த திருமேனியையுடையனாய்	விண்ணின் நாதனே	நித்யஸூரிகட்குத் தலைவனே!
நங்கள் கண்ண	எங்களுக்கு அநுபாவ்யனான கண்ணனே!	(நீ) நீர் இடத்து	திருப்பாற்கடலிலே

அரா அணை	திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே	என்பர்	என்றும் சொல்லுவார்கள்;
கிடத்தி	பள்ளிகொண்டருளாநின்றாய்	ஆதலால்	இப்படி உன் இருப்பிடம் எல்லையில்லாமையாலே
என்பர்	என்று (ஞானிகள்) சொல்லுவர்கள்;	காயினேன்	மிகவும் நீசனான அடியேன்
அன்றியும்	அது தவிரவும், (நீ)	சேர்வு இடத்தை தெரிந்து	ஆச்ரயிப்பதற்கு உரியஸ்தலத்தை (இன்னதென்று) தெரிந்துகொண்டு
ஓர் இடத்தை அல்லை	ஓரிடத்தை இருப்பிடமாக வுடையையல்லை,	இறைஞ்சும் ஆறு	ஆச்ரயிக்கலாம்படியை
எல்லை இல்லை	(நீ உறையுமிடங்கட்கு) எல்லை இல்லை	சொல்	அருளிச்செய்யவேணும்.

* * * கீழ்ப்பாட்டில் "விடுபெற்றிறப்பொடும் பிறப்பறுக்குமா சொல்" என்று ப்ரார்த்தித்த ஆழ்வாரைநோக்கி எம்பெருமான், "ஆழ்வீர்! பரவ்யூஹ விபவங்களென்ற நமது நிலைகள் ஆச்ரயிக்கத்தக்க ஸ்தலங்களன்றோ? அவற்றில் ஒரு நிலையைப்பற்றி யாச்ரயித்து நன்மை பெற்றுப்போம்" என்றருளிச்செய்ய; அந்த நிலைகள் அடியேனுக்கு ஆச்ரயணார்ஹமான நிலங்களல்ல; மிகவும் நிஹீநனை அடியேன் ப்ரதிபத்திபண்ணி ஆச்ரயிக்கத் தக்கதோரிடத்தை அருளிச் செய்யவேணுமென்கிறார்.

ஓரிடத்தை அல்லை = இன்னஸ்தலமென்று குறிப்பிடக்கூடிய ஓரிடத்தை இருப்பிடமாக வுடைத்தாயிருக்கின்றாயில்லை. ஒருவர்க்குங் கண்ணுக்குப் புலப்படாதபடி அந்தர்யாமியாய் ஸர்வ வஸ்துக்களிலுள் வ்யாப்தனாய் இராநின்றாய் என்றபடி. எல்லையில்லை என்பர் = தஹரவித்யை, சாண்டில்யவித்யை, வைச்வாநரவித்யை, உபகோஸலவித்யை என்றும்போலே சொல்லப்படுகிற வித்யைகளுக்கு எல்லையில்லாமையாலே அவற்றில் சொல்லப்படுகிற ஆச்ரயணீய ஸ்தலங்கட்கும் எல்லையில்லை என்கை.

ஆகையால் = இப்படி, பரமபதம் தேசத்தால் விப்ரக்ருஷ்டமாய், க்ஷீராப்தி அதிக்ருதாதிகாரமாய், அந்தர்யாமித்வம் ப்ரதிபத்திக்கேட்டாததாய் ஆச்ரயணீயஸ்தலம் அபரிச்சேத்யமாயிருக்கையாலே என்றவாறு. அயோக்யனை அடியேன் "இது நமக்கு ஆச்ரயணார்ஹமான ஸ்தலம்" என்று ஓரிடத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப்போம்படியாக ஓரிடத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க வேணுமென்று தலைக்கட்டுகிறார். ஓரிடத்தை = 'ஓரிடந்தன்' என்பதன் முன்னிலையுருவம். (சஎ)

799 குன்றினின்றுவானிருந்து நீள்கடற்கிடந்து * மண்
ணொன்றுசென்றதொன்றையுண்டு அதொன்றிடந்துபன்றியாய் *
நன்றுசென்றநாளவற்றுள் நல்லுயிர்படைத்தவர்க்கு *
அன்றுதேவமைத்தளித்த ஆதிதேவனல்லையே. (சஅ)

குன்றில் நின்று	திருவேங்கடமலையில் நின்றும்	நல் உயிர் படைத்து	நல்ல உயிரான மனிதர்களை ஸ்ருஷ்டித்தும்
வான் இருந்து	பரமபதத்தில் வீற்றிருந்தும்	அன்று	அப்போது
நீள் கடல் கிடந்து	பெரிதான திருப்பாற்கடலிலே திருக்கண்வளர்ந்தருளியும்	அவர்க்கு	அந்த மனிதர்கட்கு
மண் ஒன்று சென்று	இப்பூமண்டலத்தை ஒருகால் (த்ரிவிக்ரமனாய்) வியாபித்தும்	தேவு	(தங்கள் தங்கள் குணங்களுக்குத்தக்கபடி ஆச்ரயிக்கத்தக்க) தேவதைகளை
ஒன்று அதை உண்டு	மற்றொருகால் அப்பூமியை விழுங்கியும்	அமைத்து	ஏற்படுத்தியும் (இப்படிகளாலே)
ஒன்று அது பன்றி ஆய் இடந்து	மற்றொருகால் அப்பூமியை வராஹரூபியாய் இடந்தும்	அளித்த	நன்மைசெய்தருளின
நன்று சென்ற நாள் அவற்றுள்	நன்றாய்ச்சென்ற நாட்களிலே	ஆதிதேவன் அல்லையோ	பரமபுருஷன் நீயேகாண்.

804 மோடியோடிலச்சைபாய சாபமெய்திமுக்கணன் *
கூடுசேனைமக்களோடு கொண்டுமண்டிவெஞ்சமத்து *
ஓடவாணனாயிரங் கரங்கழித்தவாதிமால் *
பீடுகோயில்கூடுநீர் அரங்கமென்றபேரதே. (ருங)

மோடியோடு	காளியும்	மண்டி ஓட	வேகமாக ஓடிப்போனவளவிலே
இலச்சை ஆய சாபம் எய்தி முக்கணன்	வெட்கத்தை விளைப்பதான சாபத்தையடைந்த ருத்ரனும்	வாணன்	பாணாஸுரனது
மக்களோடு	ஸ்வஜனங்களோடு	ஆயிரம் கரம்	ஆயிரம் கைகளை
கூடு	திரண்ட	கழித்த	அறுத்தொழித்த
சேனை	ஸேனையை	ஆதி மால்	பரம புருஷனுடைய
கொண்டு	அழைத்துக்கொண்டு	பீடு கோயில்	பெருமைதங்கிய கோயில்
வெம் சமத்து	பயங்கரமான போர்க்களத்திலிருந்து	நீர் கூடு	காவேரியோடு கூடின
		அரங்கம் என்ற பேரது	திருவரங்கமென்னும் திருநாமமுடையதாம்.

* * * இலச்சை='லஜ்ஜா' என்ற வடசொல் திரிபு; வெட்கமென்று பொருள். லஜ்ஜாவஹமான சாபத்தை யடைந்த முக்கண்ணன் என்றவாறு. சாபமெய்தி=வினையெச்சமல்ல; பெயர். (ருச)

805 இலைத்தலைச்சரந்துரந்து இலங்கைகட்டழித்தவன் *
மலைத்தலைப்பிறந்திழிந்து வந்துநுந்துசந்தனம் *
குலைத்தலைத்திறுத்தெறிந்த குங்குமக்குழம்பினோடு *
அலைத்தொழுகுகாவிரி அரங்கமேயவண்ணலே. (ருச)

இலை தலை	இலைபோன்ற நுனியையுடைய	அலைத்து	அலசி
சரம்	அம்புகளை	இறுத்து	முறிக்க
துரந்து	பிரயோகித்து	எறிந்த	(அக்கொடிகள் தம்மிலிருந்து) வெளிப்படுத்தின
இலங்கை	லங்கையிலுள்ள	குங்குமம் குழம்பினோடு	குங்குமத் தாதுகளினுடைய குழம்புடனேகூட
கட்டு	அரண்களை	அலைத்து ஒழுகு காவிரி	அலைமோதிக்கொண்டு பெருகாநின்றதாயுள்ள திருக்காவேரியையுடைய
அழித்தவன்	அழியச்செய்த இராமபிரான்;		
மலைத்தலை	(ஸஹ்யமென்னும்) மலையிலே		
பிறந்து	பிறந்து		
இழிந்து	அங்கு நின்றும் ப்ரவஹித்து	அரங்கம்	கோயிலிலே
வந்து	கெடுக ஓடிவந்து	மேய	எழுந்தருளியிருக்கிற
சந்தனம்	சந்தன மரங்களை	அண்ணல்	ஸ்வாமியாவர்.
நுந்து	(பேர்த்துத்) தள்ளாநின்றதாயும்,		
குலைத்து	(குங்குமப்படர்கொடியை சிதிலப்படுத்தி		

(இலங்கை கட்டழித்தவன் அரங்கமேய அண்ணல் என்றவாறு.

* * * ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நாடோறும் நீராடும்போது இப்பாட்டை அநுஸந்திப்பது ஸம்ப்ரதாயம். (ருரு)

806 மன்னுமாமலர்க்கிழத்தி வையமங்கைமைந்தனாய் *
பின்னுமாயர்பின்னைதோள் மணம்புணர்ந்ததன்றியும் *
உன்னபாதமென்னசிந்தை மன்னவைத்துநல்கினாய் *
பொன்னிசூழரங்கமேய புண்டரீகனல்லையே. (ருரு)

மா மலர் மன்னு கிழத்தி	சிறந்த தாமரைப்பூவில் பொருந்திய பிராட்டிக்கும்	அது அன்றியும்	அதுக்கு மேலும்
வையம் மங்கை	ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கும்	உன்ன பாதம்	உன்னுடைய திருவடிகளை
மைந்தன் ஆய்	(விரும்பத்தக்க) யுவாவாய்,	என்ன சிந்தை	என்னுடைய நெஞ்சினுள்ளே
பின்னும்	மேலும்	மன்ன வைத்து	பொருந்தவைத்து
ஆயர் பின்னை	கோபாலரான ஸ்ரீகும்பருடைய மகளான நப்பின்னைப் பிராட்டியினுடைய	நல்கினாய்	அருள்செய்த பெருமானே!
தோள்	தோளோடே	பொன்னி சூழ் அரங்கம் மேய	(நீ) காவிரிசூழ்ந்த கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கிற
மணம் புணர்ந்து	ஸம்ச்லேஷித்து (விளங்குமவனாய்)	புண்டரீகன் அல்லையே	தாமரைபோன்ற அவயவங்களையுடைய தேவனன்றோ.

* * * லக்ஷ்மீபூமிநீளாதேவிகளுக்கு நாயகனாயிருந்துவைத்து உனக்கு அவர்களிடத்திலே அன்பு மட்டம் என்று விளங்கும்படியாக என்னை அங்கீகரித்தருளின மஹோபகாரம் என்னே! என்கிறார். தாமரைப் பூவிலே பிறந்த பெரிய பிராட்டியாரென்ன, பூமிப் பிராட்டியென்ன, நப்பின்னைப் பிராட்டியென்ன் இவர்களுக்குக் கொழுநனாய் இவர்களோடு திவ்யாநுபவங்களை இடைவிடாது அநுபவிக்கச் செய்தேயும் அவ்வநுபவம் அஸாரம் என்றிட்டு, ஸர்வரி போக்யமான உன் திருவடிகளை நித்ய ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே நொடிப்பொழுதும் விச்லேஷமின்றி வைத்தருளி என்பக்கலுள்ள ப்ரீதி விசேஷத்தைக் காட்டியருளினாய்; உன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தைப் பார்த்தாலும் என்னை விஷயீகரிக்க ப்ராப்தியில்லை; என்னுடைய புன்மையைப் பார்த்தாலும் விஷயீகரிக்க ப்ராப்தியில்லை; இப்படியிருக்கச் செய்தேயும் வாத்ஸல்யாதிசயமன்றோ இப்படி செய்வித்தது. என்னொருவனை விஷயீகரித்தது மாத்திரமேயோ? காவிரி சூழ்ந்த தென் திருவரங்கத்திலே கிடந்தருளிப் பரமபோக்யமான திவ்யாவயவங்களை ஸர்வஜந ஸேவ்யமாகக் காட்டிக்கொடுக்கும் மஹோபகாரகனுமாயிருக்கின்றாயிறே. புண்டரீகன்=புண்டரீகம்போன்ற அவயவங்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றமை பற்றிப் புண்டரீகன் என்று எம்பெருமானையே சொல்லுகிறார். (ருரு)

807 இலங்கைமன்னனைந்தொடைந்து பைந்தலைநிலத்துக *
கலங்கவன்றுசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவீரனே *
விலங்குநூலர்வேதநாவர் நீதியானகேள்வியார் *
வலங்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே. (ருசு)

அன்று	முற்காலத்தில்	விலங்கு நூலர்	உடம்பிலே யஜ்ஞோபவீதத்தையுடையரும்
இலங்கை மன்னன்	-இராவணனுடைய	வேதம் நாவர்	வேதங்களை நாக்கின் நுனியிலே உடையரும்
ஐந்தொடு ஐந்து	பத்தாகிய	நீதி ஆன கேள்வியார்	(நல்லாசிரியர் பக்கலிலே) ஸாரமான அர்த்தங்களைக் கேட்டுணர்ந்தவர்களுமான வைதிகர்கள்
பை தலை	வலிய தலைகள்	வலம் கொள	வழிபாடுகள் செய்யும்படியாக
நிலத்து உக	பூமியிலே விழுந்தொழியவும்	குடந்தையுள்	திருக்குடந்தையிலே
கலங்க	(அவ்வரக்கன் அஞ்சிக்) கலங்கவும்	கிடந்த	திருக்கண் வளர்ந்தருளா நின்ற
சென்று	இலங்கையிற் புகுந்து	மாலும் அல்லையே	ஸர்வேச்வரனும் நீயன்றோ.
கொன்று	(அவனைக் கூட்டத்தோடு) கொலை செய்து		
வென்றி கொண்ட	விஜயம் பெற்ற		
வீரனே	மஹாவீரனே!,		

* * * இப்பாட்டுமுதல் மேல் ஆறு பாசுரங்களாலே, திருக்குடந்தையில் திருக்கண் வளர்ந்தருளுகிற படியை அநுபவிக்கிறார். (ருசு)

808 சங்குதங்குமுன்கைநங்கை கொங்கைதங்கலுற்றவன் *
அங்கமங்கவன்றுசென்று அடர்த்தெறிந்தவாழியான் *
கொங்குதங்குவார்குழல் மடந்தைமார்குடைந்தநீர் *
பொங்குதண்குடந்தையுள் கிடந்தபுண்டரீகனே. (ருஎ)

சங்கு தங்கு முன்கை நங்கை	(நித்ய ஸம்ச்லேஷத்தாலே) சங்கு வளைகள் பொருந்தி யிருக்கப்பெற்ற பிராட்டியினுடைய	ஆழியான்	கடல்போன்ற ச்யாமளமான திருமேனியையுடையனான இராமபிரான்
கொங்கை	திருமுலைத்தடத்திலே	கொங்கு தங்கு	பரிமளம்பொருந்திய
தங்கல் உற்றவன்	விஹாரத்தை விரும்பின படு பாவியினுடைய [இராவணனுடைய]	வார் குழல்	நீண்ட கூந்தலையுடையவர்களான
		மடந்தைமார்	திவ்யஸௌந்தரிகள்
அங்கம்	சரீரமானது	குடைந்த	அவகாஹிக்கப்பெற்ற
மங்க	மாளவேணுமென்று	நீர்	தீர்த்தமானது
அன்று சென்று	முன்பு (இலங்கைக்கு) எழுந்தருளி	பொங்கு	வ்ருத்தியடைந்திருக்கப்பெற்ற
அடர்த்து	அவ்வூரை ஆக்ரமித்து	தண் குடந்தையுள்	குளிர்ந்த திருக்குடந்தையிலே
எறிந்த	(அவன் தலைகளை) அறுத்தொழித்தவனாய்	கிடந்த	பள்ளிகொண்டிராநின்ற
		புண்டரீகன்	ஸௌந்தராங்கன்.

* * * "கொங்குதங்கு வார்குழல் மடந்தைமார்" என்றது லௌகிக ஸ்த்ரீகளையல்ல; "மதிமுக மடந்தைய ரேந்தினர்வந்தே" என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்தபடி பரமபதத்திலே எதிர்கொண்டழைக்கு மவர்களான திவ்யஸௌந்தரிகளைச் சொல்லுகிறது. (ருஎ)

809 மரங்கெடநடந்தடர்த்து மத்தயானைமத்தகத்து *
உரங்கெடப்புடைத்து ஓர்கொம்பொசித்துகந்தவுத்தமா *
துரங்கம்வாய்பிளந்து மண்ணளந்தபாத * வேதியர்
வரங்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே. (ருஅ)

மரம் கெட நடந்து	யமளார்ஜுந வ்ருக்ஷங்கள் முடியும்படி நடந்து,	துரங்கம்	குதிரை வடிவங்கொண்டு வந்த கேசியென்னுமஸுரனுடைய
மத்த யானை அடர்த்து	(குவலயாபீடமென்னும்) கொழுத்த யானையை மதமொழித்து,	வாய் பிளந்து	வாயைப் பிளந்து (அவனை யொழித்த பெருமானே!)
மத்தகத்து	(அவ்யானையின்) தலைமேல்	மண் அளந்த பாத!	உலகங்களை யளந்து கொண்ட திருவடிகளையுடையோனே! (நீ,)
உரம் கெட புடைத்து	(அதன்) வலிமாள ப்ரஹாரங்கள் கொடுத்து	வேதியர் வரம் கொள	வைதியர்கள் தங்கள் தங்களுடைய விருப்பங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு
ஓர்கொம்பு ஒசித்து உகந்த உத்தமா	(அதன்) தந்தத்தை முறித்தெறிந்த பரமபுருஷனே!,		குடந்தையுள் கிடந்தமால் அல்லையே-

810 சாலிவேலிதண்வயல் தடங்கிடங்குபூம்பொழில் *
கோலமாடநீடு தண்குடந்தைமேயகோவலா *
காலநேமிவக்கரன் கரன்முரன்சிரமவை *
காலனோடுகூட வில்குனித்தவிற்கைவீரனே. (ருகூ)

சாலி வேலி	செந்நெற் பயிர்களை வேலியாக வுடைய	பூ பொழில்	புஷ்பித்த சோலைகளென்ன
தண் வயல்	குளிர்ந்த கழனிகளென்ன	கோலம் நீடு மாடம்	அழகாக ஓங்கின மாடங்களென்ன இவற்றை யுடைத்தாய்
தடம் கிடங்கு	பெரிய அகழிகளென்ன		

தண்	குளிர்ந்ததான	கரன் முரன்	கொடியவனான முரனென்ன இவர்களுடைய
குடந்தை	திருக்குடந்தையிலே	சிரம் அவை	தலைகளானவை
மேய	எழுந்தருளியிராநின்ற	காலனோடு கூட	யமலோகம் போய்ச் சேரும்படியாக
கோவலா	க்ருஷ்ணனே!.	வில் குனித்த	வில்லை வளைத்த
காலநேமி	காலநேமியென்ன	வில் கை	அழகிய திருக்கையையுடைய
வக்கரன்	தந்தவக்ரனென்ன	வீரனே	தனி வீரனே! (என்று ஏத்துகிறார்)

* * * காலநேமி யென்பவன் இராவணனுடைய மாதுலன்; இவன், தாரகாசுர யுத்தத்தில் எம்பெருமானால் கொல்லப்பட்டவன். வக்கரன்—தந்தவக்ரன்; தந்தவக்த்ரன் என்று சொல்வதுமுண்டு. கண்ணபிரான் ருக்மிணிப்பிராட்டியை ஸ்வீகரித்தருளினபோது எதிர்த்து வந்து போர்செய்த அரசர்களில் இவனொருவன். முரன்=நரகாசுரனுடைய மந்திரி. கரன் என்று ஒரு ராக்ஷஸனுண்டாகிலும் அவன் இங்கே விவக்ஷிதனல்லன்; அவன் ராமாவதாரத்தில் கொல்லப்பட்டவன்; இப்பாட்டில் க்ருஷ்ணாவதாரசரிதங்கள் அநுஸந்திக்கப்படுவதால் கரன் என்பது முரனுக்கு அடைமொழியாயிற்று. கர: என்ற வடசொல் க்ரூரனென்ற பொருளையுமுடையது. "சிரமவை காலனோடுகூட" என்றவிடத்து "அறுந்து" என்றொரு வினையெச்சத்தை வருவித்துக்கொண்டு உரைத்தலுமொன்று. (ருகூ)

811 செழுங்கோழும்பெரும்பனிபொழிந்திட உயர்ந்தவேய் *
விழுந்துலர்ந்தெழுந்து விண்புடைக்கும்வேங்கடத்துள்நின்று *
எழுந்திருந்துதேன்பொருந்து பூம்பொழிற்றழைக்கோழும் *
செழுந்தடங்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே. (சூ0)

செழும் கொழும் பெரும்பனி	இடைவிடாதே தாரைகளாய் விழுகிற கனத்த மூடுபனியானது	நின்று	நின்றருளி,
		தேன்	வண்டுகளானவை
பொழிந்திட	பொழிந்தவளவிலே	எழுந்து இருந்து பொருந்து	மேலே கிளம்புவதும் கீழே படிந்திருப்பதுமான நிலைமைகளோடு பொருந்தி யிருக்கப்பெற்ற
உயர்ந்த வேய் விழுந்து	முன்பு ஓங்கியிருந்த மூங்கிற் பணைகள் (அப்பனியின் கனத்தாலே) தரையிலே சாய்ந்து	பூ பொழில்	புஷ்பங்கள் நிறைந்த சோலைகள்
உலர்ந்து	(பிறகு ஸூர்யகிரணங்களாலே அப்பனி) உலர்ந்த பின்பு	தழை கொழும்	தழைத்தோங்கா நிற்கப்பெற்றதாய்
எழுந்து	(அம்மூங்கிற்பணைகள்) உயரக் கிளம்பி,	செழும் தடம்	செழுமை தங்கிய தடாகங்களையுடைத்தான
விண் புடைக்கும்	விண்ணுலகத்தை முட்டும்படியான உன்நதியை யுடைய	குடந்தையுள்	திருக்குடந்தையிலே
		கிடந்த	திருக்கண்வளர்ந்தருளா நின்ற
வேங்கடத்துள்	திருவேங்கடமலையிலே	மால் அல்லையே	பெருமான் நீயன்றோ.

* * * "நிலையார நின்றான் தன் நீள்கழலே யடைநெஞ்சே" என்று நிலையழகிலே ஈடுபடுவார்க்கும் "கிடந்ததோர் கிடக்கைகண்டு மெங்ஙனம் மறந்து வாழ்கேன்?" என்று சயனத் திருகோலத்திலே ஈடுபடுவார்க்கும் போக்யமாகத் திருவேங்கடமலையில் நின்றருளியும் திருக்குடந்தையில் சாய்ந்தருளியும் போருகிறது அடியார்பக்கலுள்ள வ்யாமோஹத்தின் காரியமன்றோ வென்கிறார். உலர்ந்து=பனி உலர; எச்சத்திரிபு. (சூ0)

812 நடந்தகால்கள்நொந்தவோ நடுங்கஞாலமேனமாய் *
இடந்தமெய்குலுங்கவோ விலங்குமால்வரைச்சுரம் *
கடந்தகால்பரந்த காவிரிக்கரைக்குடந்தையுள் *
கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசுவாழிகேசனே. (சூக)

விலங்கு	மிக்க பெருக்கொண்டு குறுக்கே தடையாயிருக்கிற
மால் வரை	பெரும்பெருத்த மலைகளையும்
சுரம்	பாலைநிலம் முதலிய அருவழிகளையும்
கடந்த	(வேகத்தாலே) கடந்துகொண்டு வருகின்ற
கால் பரந்த	விஸ்தாரமான வாய்க்கால்களையுடைய
காவிரி	திருக்காவேரி நதியினுடைய
கரை	கரைமீது
குடந்தையுள்	திருக்குடந்தையிலே
கிடந்த ஆறு	திருக்கண் வளர்ந்தருளுகிறபடி யாவது
நடந்த கால்கள் நொந்தவோ	உலகளந்த திருவடிகள் நொந்தனவோ! (உலகளந்த விடாய் தீரவோ!)
ஞாலம்	பூமிப்பிராட்டியானவள்
நடுங்க	(ப்ரளயத்திலே அழுந்தி 'என்னை யெடுக்க வல்லார் ஆருமில்லையே' என்று) நடுங்கிக் கிடந்த காலத்து
ஏனம் ஆய்	மஹாவராஹமூர்த்தியாகி
இடந்த	அப்பூமியை அண்டபித்தியினின்றும் விடுவித்து உத்தரிப்பித்த
மெய்	திருமேனி
குலுங்கவோ?	ச்ரமப்பட்டதனாலோ! (ஏனமாய் உலகிடந்த விடாய்தீரவோ!)
கேசனே	கேசவனே!
எழுந்திருந்து பேசு	(அந்த விடாய் தீர்க்கிடக்கிற பொன்பதை) எழுந்திருந்து அருளிச்செய்க;
வாழி	இக்கிடை யழகு வாழ்க.

*** இப்படி ஆராவமுதாழ்வார் திருவடிகளிலே அநுபவிக்க இழிந்த இவ்வாழ்வாரை நோக்கி அப்பெருமான் வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை யருளிச்செய்யாமலும் கைநீட்டி அணைத்தருளாமலும் யதாபூர்வம் கண்வளர்ந்தருளக் காண்கையாலே 'இது அர்ச்சாஸமாதி' என்று இவர் திருவுள்ளம்பற்றாமல், ஏதோ அளவற்ற ச்ரமத்தினால் இப்படி திருக்கண் வளர்ந்தருள்கிறரென்று அதிசங்கை பண்ணி, "வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி" என்கிறபடியே பரமஸுகுமாரமான திருவடிகளைக்கொண்டு உலகங்களை அளந்ததனாலுண்டான ஆயாஸத்தாலோ? அன்றி, பூமியைப் பாயாகச்சுருட்டி எடுத்துப்போன ஹிரண்யாக்ஷனை மஹா வராஹமூர்த்தியாய்க் கொன்று அப்பூமியைக் கொணர்ந்து பழையபடி விரித்ததனாலுண்டான ஆயாஸத்தாலோ இங்ஙனே தேவரீர் ஆடாது அசங்காது திருக்கண்வளர்ந்தருள்கிறது?; இதை எனக்குத் தெரியவருளிச்செய்யவேணும் என்கிறார்.

உலகளந்த ச்ரமமாகில் திருவடிகளைப் பிடிக்கவும் உலகிடந்த ச்ரமமாகில் திருமேனியைப் பிடிக்கவும் பார்க்கிறார்போலும். [விலங்குமால் இத்யாதி.] பல மலைகளையும் பல பாலைநிலங்களையும் கடந்துகொண்டு, பெருமானுக்கு சீதோபசாரம் பண்ணவேணுமென்னும் அபிநிவேசத்தாலே காவேரி ஓடிவருகின்றதென்க. எழுந்திருந்து பேசு = கண்வளர்ந்தருளுகைக்குக் காரணத்தை சயனித்துக் கொண்டே அருளிச்செய்யலாகாது; என்னுடைய அச்சம் தீரும்படி எழுந்திருந்து அருளிச்செய்யவேணும் என்கிறார். எழுந்திருக்கும்போது உண்டாகக்கூடிய சேஷ்டிதங்களைக் காணவும் அருளிச்செய்யும்போதை ஸ்வரத்தைக் கேட்கவும் விரும்புகிறபடி.

வாழி—"ஸைவ மயா வொமாயிது: ப்ரிஜாது ஸ்வஸ்வஸ்ஸ்வ: ஸாஜவ:" என்று—சித்ரகூடத்திலே திருக்கண்வளர்ந்தருளின இராமபிரானைப் பிராட்டி தட்டியுணர்த்தியெழுப்பினதற்காகப் பின்பு அநுதாபப்பட்டாற்போல், ஆச்சரியமான இந்த சயனத்திருக்கோலத்தைக் குலைத்து அநந்தரக்ஷணத்திலே நாமும் அநுதாபப்படும்படி நேர்ந்துவிடுமோ வென்றஞ்சின ஆழ்வார் வாழியென்று அந்த சயனத்திருக்கோலத்துக்கே உகந்து மங்களாசாஸனம் செய்தருளுகிறார். ஒரு நீங்கு இல்லாமே கண்வளர்ந்தருளுகிற இவ்வழகு நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்கிறார்.

திருமழிசைப்பிரான் ஆராவமுதாழ்வாரைநோக்கி "கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" என்று ப்ரார்த்திக்க, பெருமானும் பக்தபராதீனனாகையாலே அப்படியே எழுந்திருக்கப்புக, கண்ட ஆழ்வார் அர்ச்சாவதாரஸமாதி குலைய வொண்ணாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி வாழியென்றி

என்று மங்களாசாஸநமுகத்தால் அப்படியே கிடந்தருளும்படியை விரும்ப, ஆராவமுதாழ்வாரும் அவ்வண்ணமே தன்னுடைய ஶயநத்தின்றியையை நிறுத்திக்கொண்டாரென்றும், இப்போதைய அர்ச்சாவதார நிலைமையில் இவ்வாகார விளங்குமாறு உத்தாநஶாயியாக ஸேவை ஸாதிப்பதும் இதுபற்றியேயென்றும் பெரியோர் ஐதிஹ்யங்கூறக்கேட்டதுண்டு. (௬௧)

813 கரண்டமாடுபோய்கையுள் கரும்பனைப்பெரும்பழம் *
புரண்டுவிழவாளைபாய் குறுங்குடிநெடுந்தகாய் *
திரண்டதோளிரணியன் சினங்கொளாகமொன்றையும் *
இரண்டுகூறுசெய்துகந்த சிங்கமென்பதுன்னையே. (௬௨)

கரண்டம் ஆடு பொய்கையுள்	நீர்க்காக்கைகள் உலாவுகின்ற பொய்கையிலே	திரண்ட தோள்	திரண்டதோள்களை யுடையவனான
கரு பனை பெரு பழம்	கரிய பெரிய பனம்பழங்களானவை	இரணியன்	ஹிரண்யனுடைய
புரண்டு விழ	விழுந்துபுரள (அவற்றைக்கண்டு நீர்க்காக்கைகளாக ப்ரமித்து அஞ்சின)	சினம் கொள் ஆகம் ஒன்றை	மாத்ஸர்யம் விளங்குகிற கடுமையில் அத்விதீயமான சரீரத்தை
வாளை	மீன்கள்	இரண்டு கூறு செய்து	இருபிளவாகப் பிளந்து
பாய்	துள்ளியோடி யொளிக்கின்ற	உகந்த	மகிழ்ந்த
குறுங்குடி	திருக்குறுங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற	சிங்கம் என்பது	நரஸிம்ஹ மூர்த்தியென்று சொல்வது
நெடுந்தகாய்	மஹாநுபாவனே!.	உன்னையே	உன்னையோ? [ஸுகுமாரனான வுன்னை முரட்டுச்சிங்கமென்னத்தகுமோ?.]

* * * நீர்க்காக்கைகள் ஸஞ்சரிக்கும் பொய்கையிலே பெரியகரிய பனம்பழங்கள் விழுந்துபுரள, அவற்றை நீர்க்காக்கையாகப்ப்ரமித்த வாளைகளானவை அஞ்சிப் பாயும்படியை அருளிச்செய்கிறார் ஒன்றரையடிகளில். மெய்யான நீர்க்காக்கையைக் கண்டு பயப்படாமல் போலியானதொன்றைக்கண்டு பயப்பட்டதாக அருளிச்செய்தவிது - திருக்குறுங்குடியிலுள்ளார் நம்பிபக்கலிலே ப்ரேமத்தின் மிகுதியால் * அஸ்தாநே பயசங்கை பண்ணும்படிக்கு ஸூசகம் என்க. நெடுந்தகாய்—'நெடுந்தகை' என்பதன் விளி; பெருந்தன்மை பொருந்தினவனே! என்றபடி.

இப்போதும் திருக்குறுங்குடிநம்பி ஸந்நிதியிலுள்ள புஷ்கரிணிக்குக் கரண்டமாடு பொய்கை என்று திருநாமம் வழங்கி வருதலும், ஆழ்வார் "கரும்பனைப் பெரும்பழம்" என்று பணித்தது பழுதாகாமைக்காக அப்புஷ்கரிணியின் கரையில் ஒரு திருப்பனைமரம் நம்பியின் கடாக்ஷமேதாரகமாக நாளைக்கும் வளர்ந்து வருதலும் அறியத்தக்கன. சினம் என்று விம்முதலுக்கும் வாசகமாகையாலே, சினங்கோள் ஆகம்-விம்ம வளர்ந்த சரீரம் என்றலுமாம். (௬௨)

814 நன்றிருந்துயோகநீதி நண்ணுவார்கள்சிந்தையுள் *
சென்றிருந்துதீவினைகள் தீர்த்ததேவதேவனே *
குன்றிருந்தமாடநீடு பாடகத்துமூரகத்தும் *
நின்றிருந்துவெஃகணைக்கிடந்தது என்னநீர்மையே. (௬௩)

நன்று இருந்து	(யோகப்பயிற்சிக்கு உரிய ஆஸனத்திலே முறைப்படி நிலைத்திருந்து	தீ வினைகள் தீர்த்த	(அவர்களுடைய) தீ வினைகளைத் தொலைத்தருளின
யோகம் நீதி நண்ணுவார்கள் சிந்தையுள்	யோகமாகிய உபாயத்தை ஸாதிக்கின்ற யோகிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலுள்ளே	தேவ தேவனே!	தேவாதிதேவனே!,
சென்று இருந்து	ப்ரவேசித்திருந்து	குன்று இருந்த நீடு மாடம்	மலைகளைக் கொணர்ந்து சேர்த்துவைத்தாற்போன்றிரா நின்ற ஓங்கின மாடங்களையுடைய
		பாடகத்தும்	திருப்பாடகத்திலும்

ஊரகத்தும் வெஃகாவை	திருவூரகத்திலும் திருவெஃகாவிலும்	இருந்து நின்று கிடந்தது	(க்ரமேண) வீற்றிருந்த திருக்கோலமாகவும் நின்ற திருக்கோலமாகவும் சயனத்திருக்கோலமாகவும் எழுந்தருளியிருப்பது
		என்ன நீர்மை	என்ன ஸௌலப்யமோ!

* * * தேவரீர் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டியாமல் பக்தியுடையாரிய ப்ரஹ்லாதன் இறத்திலுள்ள வாத்ஸல்யமே காரணமாக முற்பட்டவதாரமெடுத்து இரணியனை அழியச் செய்தது பொருந்தலாம்; ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் விமுகரான ஸம்ஸாரிகளுடைய ஆபிமுக்யத்தை எதிர்பார்த்து உம்முடைய மேன்மையைப் பாராதே கோயில்களிலே நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகிற இது அந்தோ! என்ன நீர்மை!! என்று ஈடுபடுகிறார்.

ஊரகம் — அதிலோர் ஸந்நிதியைப் பேரகமென்று வழங்குவர்; வடசொல் ஊரக மென்று நீண்டு கிடக்கிறது; பெருமாள்கோயிலில் உலகளந்த பெருமாள் ஸந்நிதி ஊரகமென வழங்கும். அங்கே திருவனந்தாழ்வானுடைய ஸாந்நித்யம் ப்ரஸித்தம். வெஃகணை-'வேகவணை' என்பது வெஃகணையென்று கிடக்கிறது. 'வேகாஸேது' என்று வடசொல்வழக்கம்; ஸ்ரீயதோக்தகாரி ஸந்நிதி. (௬௩)

815 நின்றதெந்தையூரகத்து இருந்ததெந்தைபாடகத்து *
அன்றுவெஃகணைக்கிடந்தது என்னிலாதமுன்னெலாம் *
அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின்மறந்திலேன் *
நின்றதுமிருந்ததும் கிடந்ததுமென்னெஞ்சுளே. (௬௪)

எந்தை	எம்பெருமான்	நான் பிறந்திலேன்	நான் ஜ்ஞானஜன்மம் பெற்றேனில்லை;
ஊரகத்து	திருவூரகத்திலே	பிறந்தபின்	அது பெற்ற பின்பு [அறிவு பிறந்தபின்பு]
நின்றது	நின்றருளினதும்	மறந்திலேன்	மறக்கவில்லை:
பாடகத்து	திருப்பாடகத்திலே	நின்றதும் இருந்ததும் கிடந்ததும் என் நெஞ்சுளே	ஆகலால் அவன் ஊரகம் முதலிய திருப்பதிகளில் பண்ணும் செயல்களையெல்லாம் என்னுடைய நெஞ்சினுள்ளே செய்யாநின்றான் காணீர்.
இருந்தது	வீற்றிருந்ததும்		
வெஃகணை	திருவெஃகாவில்		
கிடந்தது	திருக்கண்வளர்ந்தருளினதும் (எப்போதென்றால்)		
என் இலாத முன்னெலாம்	நான் பிறவாதிருந்த முற்காலத்திலேயாய்த்து;		
அன்று	அப்போது		

* * * உலகத்திலே ஒருவனுக்கு ஒருவன் கடன்கொடுத்திருந்தால் அக்கடனைத் திருப்பிவாங்கிக்கொள்வதற்காகக் கடனாளி வீட்டிலேவந்து கேட்கும்போது முதலில் வாசலில் நின்றுகொண்டே கேட்டுவிட்டுப் போய்விடுவன்: அவ்வளவில் காரியம் ஆகாதே; மறுபடியும் வந்து சிலநாள்வரையில் திண்ணைமீது உட்கார்ந்துகொண்டு கடனை நிர்ப்பந்தித்துப் போவன்; அவ்வளவிலும் கைபுகாவிடில் 'கடனைத்தீர்த்தாலொழியப்போவதில்லை' என்று படுக்கையிட்டு நிர்ப்பந்திப்பன்; இப்படியாகவே எம்பெருமானும் அஸ்மதாதிகள் செலுத்தவேண்டிய ஆத்மஸமர்ப்பணமாகிற கடனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக ஓரிடத்தில் நின்று பார்க்கிறான். மற்றோரிடத்தில் வீற்றிருந்து பார்க்கிறான்; இன்னுமோரிடத்தில் சாய்ந்து பார்க்கிறான்.—திருவூரகத்திலே நிற்கிறான், திருப்பாடகத்திலே இருக்கிறான்: திருவெஃகாவிலே கிடக்கிறான்; இப்படி நிற்பது இருப்பது கிடப்பதாகிறவிவை எப்போதென்னில்; நான் ஆபிமுக்யம் பண்ணப்பெறாத காலத்திலேயாய்த்து. உபயவிபூதிநாதனான தான் ஸம்ஸாரியான வெனக்கு ருசிபிறவாதகாலமெல்லாம் ருசிபிறக்கைக்காக நின்றும் இருந்தும் கிடந்தான்; எனக்கு ருசியைப் பிறப்பித்த அவனுக்கு ஸாத்யம் (பலன்): அதற்கு ஸாதனம்-நிற்றலிருத்தல் கிடத்தல்கள். பலன் கைபுகுந்தவாறே

திவ்ய தேசங்களிலே நிற்றலிருத்தல் கிடத்தல்களைத் தவிர்ந்து ("அரவத்தமளியினோடு மழகிய பாற்கடலோடும், அரவிந்தப்பாவையுந்தானு மகம்படிவந்து புகுந்து" என்னுமாபோலே) அவ் விருப்புக்களையெல்லாம் எனது நெஞ்சிலே செய்தருளினு னென்கிறார்.

இரண்டாமடியில், நானிலாத வென்னை வென்று பிரித்து என்னிலாத என்றதை வடமொழியில் ஆர்ஷப்ரயோகங்களைப்போலவும் சாந்தஸப்ரயோகங்களைப்போலவும் கொள்க: "அப்பனை யென்று மறப்பன் என்னுகியே" என்ற திருவாய்மொழிப் பிரயோகமும் நோக்கத்தக்கது.(சுச)

816 நிற்பதுமோர்வெற்பகத்து இருப்புவிண்கிடப்பதும் *
நற்பெருந்திரைக்கடலுள் நானிலாதமுன்னெலாம் *
அற்புதனநந்தசயநன் ஆதிபூதன்மாதவன் *
நிற்பதுமிருப்பதும் கிடப்பதுமென்னெஞ்சுளே. (சுரு)

அற்புதன்	(ஞானம் சக்தி முதலியவற்றால்) ஆச்சரியபூதனும்	இருப்பும்	வீற்றிருப்பதும்
அனந்த சயனன்	அரவணைமேற் பள்ளி கொள்பவனும்	நல் பெருதிரை கடலுள் கிடப்பதும்	நல்ல பெரிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருள்வதும்,
ஆதிபூதன்	ஜகத்காரணபூதனும்		
மாதவன்	ஸ்ரீய:பதியுமான பெருமான்		
ஓர் வெற்பு அகத்து நிற்பதும்	விலக்ஷணமான திருவேங்கடமலையிலே நின்றருள்வதும்	நான் இலாத முன் எலாம் :	நான் முறையறியாதே அசத்தாய்க் கிடந்த காலத்திலேயாம்: (இப்பொழுதோவென்றால்)
விண்	பரமாகாசமென்னும் திருநாட்டிலே	நிற்பதும் இருப்பதும் கிடப்பதும் என் நெஞ்சுளே.	

* * * தம்முடைய திருவுள்ளத்திலின்றும் எம்பெருமான் போமல் இங்கேயே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாயிருக்கிற இருப்பிலே மிகவும் ஈடுபட்டு, எம்பெருமான் திருவேங்கட மலையில் நிற்பதும் திருநாட்டிலே இருப்பதும் திருப்பாற்கடலிலே கிடப்பதுமெல்லாம் தன்னோடுண்டான முறையை அறியாதே நான் அஸத்கல்பனாயிருந்த காலத்திலேயாம்: நான் முறையறிந்து பரிமாறினபின்பு அவ்வெம்பெருமானுடைய பரிமாற்றமெல்லாம் எனது நெஞ்சினுள்ளேயாய்த்து என்கிறார். (சுரு)

817 இன்றுசாதனின்றுசாதல் அன்றியாரும்வையகத்து *
ஒன்றிநின்றுவாழ்தலின்மைகண்டும் நீசரென்கொலோ *
அன்றுபாரளந்த பாதபோதையுன்னிவானின்மேல் *
சென்றுசென்றுதேவராய் இருக்கிலாதவண்ணமே. (சுசா)

இன்று சாதல்	பிறந்தானென்கிற க்ஷணத்திலே செத்துப்போவதோ	நீசர்	அறிவில்லாதவர்கள்
நின்று சாதல்	சிலகாலமிருந்து செத்துப் போவதோ	அன்று பார் அளந்த பாத போதை உன்னி சென்று	முன்பு பூமிமுழுவதையும் அளந்தருளின பாதாரவிந்தத்தைச் சிந்தித்து
அன்றி	இவ்விரண்டத்தொன்று தவிர		அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று
யாரும்	மேன்மக்களான ப்ரஹ்மாதிகளும்	வானின்மேல் சென்று	பரமபதத்தேறப் புகுந்து
வையகத்து	இந்நிலத்திலே		
ஒன்றி நின்று	சிரஞ்சீவியாயிருந்து	தேவர் ஆய் இருக்கிலாத வண்ணம் என் கொல்	நித்யஸூரிகளோடொக்க இராதது ஏனோ?
வாழ்தல் இன்மை கண்டும்	வாழமுடியாதென்பதை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்திருந்தும்		

* * * கருவிலேயே சிலவுயிர்கள் மாண்டொழிகின்றன; கருவில் நின்றும் கீழே விழுந்தவாறே சிலவுயிர்கள் மாண்டொழிகின்றன; சிலகாலம் ஜீவித்திருந்து சிலர் மாள்வர்: இப்படியல்லாது, என்றைக்கும் அழிவில்லாதவர்களென்று சொல்லும்படியாக இந்நிலத்திலே

சிரஞ்ஜீவிகளாயிருப்பார் ஆருமில்லை என்னுமிடத்தைக் கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாக ப்ரத்யக்ஷீகரித்துவைத்தும், அன்றென்றால் குலதோஷ நிரூபணம் பண்ணாமல் ஸகலலோகங்களிலுமுண்டான ஸகல சேதநர் தலையிலும் பொருந்தி முறையையுணர்த்தின ஸர்வ ஸுலபனான திருவடித்தாமரைகளை ஆச்ரயித்து அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று மீட்சியற்ற வைகுந்த மாநகரைக்கிட்டி நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோவையாயிருப்பதற்கு முயல்வார் ஆருமில்லையே! இஃது என்ன பாவம்!! என்கிறார். "பாதபோதை யொன்றி" என்றும் பாடமுண்டு. (௬௬)

818 சண்டமண்டலத்தினூடு சென்றுவீடுபெற்றுமேல் *
கண்டுவீடிலாதகாதல் இன்பநாளுமெய்துவீர் *
புண்டரீகபாதபுண்யகீர்த்தி நுஞ்செவிமடுத்து,
உண்டு * நும்முறுவினைத் துயருள்நீங்கியுய்ம்மினோ. (௬௭)

சண்டன் மண்டலத்தினூடு சென்று	ஸூர்யமண்டலமத்யமார்க்கத்தாலே போய்	புண்டரீக பாதன்	தாமரைபோன்ற திருவடிகளையுடையனான பெருமானுடைய
வீடு பெற்று	பரமபதத்தை அடைந்து (அவ்விடத்தில்)	புண்ய கீர்த்தி	பரிசுத்தமான திருப்புகழ்களை
மேல் வீடு இல்லாத காதல் இன்பம் நாளும் கண்டு எய்துவீர்	ஒருகாலும் அழிவில்லாததான பக்தியின் பலனான கைங்கர்ய ஸுகத்தை நித்யமாகப்பெற விருப்பமுடையவர்களே! [முமுக்ஷுக்களே]	நும் செவி	உங்களுடைய காதுகளிலே
		மடுத்து	தேக்கி
		உண்டு	அநுபவித்து
		நும் உறு வினை துயருள் நீங்கி உய்ம்மின்	உங்களுடைய ப்ரபல பாபங்களின் பலனான துக்கங்களினின்றும் நீங்கி உஜ்ஜீவித்துப் போங்கோள்.

* * * இதுமுதல் மேலெழுபாட்டாலே பரோபதேசம் பண்ணியருளுகிறார். ஸம்ஸாரிகள் தங்களுக்கு ஹிதமானதை அறிந்துகொள்ளாவிடினும் நாமாவது அறிவித்து அவர்களை உய்விப்போமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அவர்களுடைய துர்கதியைக்கண்டு பொறுத்திருக்க மாட்டாத க்ருபாவிசேஷத்தாலே உபதேசத்திலே மூளுகிறபடி. அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று கிட்டுகின்ற புருஷார்த்தத்தைப்பெற விருப்பமுடையீர்! ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமான பகவத் விஷயத்தை ஆச்ரயித்து உங்களுடைய விரோதிகளைப் போக்கிக்கொண்டு உஜ்ஜீவித்துப் போங்கள் என்கிறார் இப்பாட்டில்.

வடமொழியில் ஸூர்யனுக்கு சண்டபாநு என்று பெயர்; அதில் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு சண்டன் என்கிறாரிங்கு. காதலின்பம்—காதல் என்று பக்திக்குப் பெயர்; பக்தியின் பலமான இன்பமாவது கைங்கர்யஸுகம். "செவிமடுத்துண்டு" என்றவிடத்து, "செவிக்குணவில்லாதபோது சிறிது, வயிற்றுக்கு மீயப்படும்" என்ற குறள் நினைக்கத்தக்கது. (௬௭)

819 முத்திறத்துவாணியத்து இரண்டிலொன்றுநீசர்கள் *
மத்தராய்மயங்குகின்றது இட்டதிலிறந்துபோந்து *
எத்திறத்துமுய்வதோர் உபாயமில்லையுய்குறில் *
தோத்திறுத்ததண்டுழாய் நன்மாலைவாழ்த்திவாழ்மினோ. (௬௮)

முத்திறத்து	மூன்றுவகைப்பட்ட [ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸங்களான]	அதில் இட்டு	அந்த லோகத்திலே அந்தக் கரும பலன்களை யொழிய
வாணியத்து இரண்டில்	பலன்களுக்குள்ளே (ஸாத்விகமொழிந்த) மற்றை யிரண்டு பலன்களில்	இறந்து	அவற்றை யநுபவிப்பதற்காகப் பூண்டுகொண்ட சரீரத்தை முடித்து
ஒன்றும் நீசர்கள்	விருப்பமுடையரான நீசரான மனிசர்கள்	போந்து	(மறுபடியும் கர்ப்பவாஸ வழியாலே) பூலோகத்தில் வந்து

மத்தர் ஆய்	'தேஹமே ஆத்மா' என்கிற ப்ரமத்தையுடையராய்	உய்குறில்	(உங்களுக்கு) உஜ்ஜீவிக்க விருப்பமுண்டாகில்
மயங்குகின்றது	மோஹித்துப்போவார்கள்;	தொத்து இறுத்த	கொத்துக்கொத்தாகச் செறிந்த
உய்வது ஓர் உபாயம்	(அப்படிப்பட்டவர்கட்கு) உஜ்ஜீவநோபாயம்	தண் துழாய்	குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையை யுடையனை
எத்திறத்தும் இல்லை	எவ்வழியாலுமில்லை; [மேலேறுவதும் கீழிறங்குவதுமாய்த் திரிதலொழிய நிலைநின்ற புருஷார்த்தம்பெற வழியில்லை;]	நல் மாலை	பரமபுருஷனை
		வாழ்த்தி	துதித்து
		வாழ்மின்	உஜ்ஜீவித்துப்போங்கோள்.

* * * ஸம்ஸாரிகள் ஸத்வ குணமொன்றையே மேற்கொள்ளாமல் ரஜஸ் தமோகுணங்களுக்கும் வசப்பட்டிருப்பதால் அக்குணங்கட்குத் தகுதியாக ராஜஸ தாமஸ தேவதைகளையும் அவர்கள் ஆச்ரயிக்கக்கூடுமாதலால் அப்படி மதிகெட்டுப் போகாதபடி ஸர்வாதிகனான புனத்துழாய் மாலையானையே ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கச் சொல்லுகிறார்.

உலகத்தில் அவரவர்கள் பெறும் பலன்கள் மூன்றுவகைப்படும்; ஸாத்விக தேவதையை ஆச்ரயித்தால் ஸாத்விகபலன் பெறலாகும்; ராஜஸதேவதைகளை ஆச்ரயித்தால் ராஜஸபலன்; தாமஸதேவதைகளை ஆச்ரயித்தால் தாமஸபலன்; இம்மூவகைப்பட்ட பலன்களினுள் ஸாத்விக பலனைப்பேணாது மற்ற இருவகைப் பயன்களை விரும்பி அவ்வழியிலே ஊன்றித்திரிகின்ற நீச மனிசர்கள் நித்யஸுகத்தை அடையமாட்டார்கள்; அந்தப்பலன்களைச் சில தேசவிசேஷங்களில் அநுபவிப்பதும் மீண்டும் இவ்வுலகத்திலே பிறந்துழல்வதுமாய் இப்படியே தேஹாத்மாபிமாநிகளாய் நசித்துப்போவர்களேயன்றி பலவிதத்திலும் உஜ்ஜீவிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களல்லர். உஜ்ஜீவிக்கவேண்டில், ஸர்வரக்ஷகனென்பதற்குப் ப்ரகாசகமாகத் திருத்துழாய் மாலையை யணிந்துள்ள பெருமானைப் பணிந்து வாழவேண்டும். (கூ௫)

820 காணிலுமுருப்பொலார் செவிக்கினாதகீர்த்தியார் *
பேணிலும்வரந்தர மிடுக்கிலாததேவரை *
ஆணமென்றடைந்துவாழும் ஆதர்காளெம்மாதிபால் *
பேணிநும்பிறப்பெனும் பிணக்கறுக்ககிற்றிரே. (கூ௬)

காணிலும்	கண்டாலும்	தேவரை	தேவதைகளை
உரு பொலார்	விகாரமான உருவத்தையுடையராயும்	ஆணம் என்று	சரணமென்றுகொண்டு
செவிக்கு இனாத கீர்த்தியார்	காதுக்குக் கடூரமான சரித்திரங்களையுடையராயும்	அடைந்து வாழும்	அவற்றையடைந்து கெட்டுப்போகிற
பேணிலும்	(இப்படிப்பட்ட விகாரமான உருவத்தையும் ஹேயமான சரிதையையும், கவனியாமல்) ஆச்ரயித்தாலும்	ஆதர்காள்	குருடர்களே!
வரம் தர	(ஆச்ரயித்தவர்கட்கு) இஷ்டத்தைக்கொடுக்க	எம் ஆதி பால்	ஸர்வகாரணபூதனை எம்பெருமானிடத்து
மிடுக்கு இலாத	சக்தியற்றவர்களாயுமுள்ள	பேணி	வழிபாடுகளைச் செய்து
		நும்	உங்களுடைய
		பிறப்பு எனும்	ஸம்ஸாரமாகிற
		பிணக்கு	பெரும்புதரை
		அறுக்ககிற்றிரே	அறுத்தொழிக்க வல்லீர்களோ?

* * * தேவதாந்தரங்களினுடைய அயோக்யதைகளை நன்றாகச்சொல்லி, இப்படிப்பட்ட தேவதாந்தரங்களை உதறித்தள்ளிவிட்டு ஸர்வ ஜகத்காரண பூதனான எம்பெருமானை யடிபணிந்து முக்தர்களாய்ப்போகலாகாதா! என்கிறார். காணிலும் உருப்பொலார்—அந்த தேவதாந்தரங்களைக் காணவேகூடாது; கண்டால் வடிவாவது கண்ணுக்கு நன்றாயிருக்குமோவென்றால், இராது, மஹாகோரமாயிருக்கும் : 'விரூபாக்ஷன்' என்கிற பெயரேபோராதோ வடிவின்

பொல்லாங்கைக் காட்டுகைக்கு. அக்ஷரப்ரசிதியான தமரூபமான கோலம் காணப்பொல்லாதாயிருக்குமே. வடிவில்பொல்லாங்கு இருக்கட்டும்; சரித்ரமாவது காதுகொடுத்துக்கேட்க இனிதாயிருக்குமோவென்னில்; செவிக்கு இனாத கீர்த்தியார்-தகப்பன் தலையைக் கிள்ளினான்; கபாலதாரியாய் உலகமெங்குந்திரிந்து பிச்சையெடுத்தான்; யாகத்தைக்கெடுத்தான்; மாமனாரை மாய்த்தான்; என்றிப்படிப்பட்ட சரிதைகள் காதுகொண்டு கேட்கக்கூடாதவையிறே. இவற்றையெல்லாம் ஸஹித்துக்கொண்டு வருந்தி ஆச்ரயித்தாலும் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றித்தரவல்ல சக்தியாவது உண்டோவென்னில்; பேலிலும் வரந்தர மிடுக்கு இலாத தேவர்—கண்டாகர்ணனுடைய சரித்திரத்தை ஆராய்ந்தால் இதுதெரியும். இப்படிப்பட்ட தேவதைகளைச் சரணமாகப் பற்றிநின்ற அறிவுகேடர்களே! நமக்கெல்லார்க்கும் காரணபூதனான பரமபுருஷன் பக்கலிலே ஆதரத்தைப்பண்ணி, ஒருவராலும் அறுக்கப்போகாத உங்களுடைய பிறவியென்னும் தூற்றை அறுத்துக்கொள்ள மாட்டீர்களோ?. "வரந்தரும் மிடுக்கிலாத" என்றும் பாடமுண்டு. ஆணம்—சரணம். அடைந்து வாழும்—அயோக்ய தைவங்களையடைந்து பாழாய்ப் போகிறீர்களே! என்று ச்லேஷிக்கிறபடி. ஆகவே, வாழும் என்றது விபரீதலக்ஷணை. ஆதர்—மூடரும், அறிவுகேடரும். (௬௯)

821. குந்தமோடுசூலம்வேல்கள் தோமரங்கள்தண்டுவாள் *
பந்தமானதேவர்கள் பரந்துவானகமுற *
வந்தவாணனீரைஞ்நூறு தோள்களைத்துணித்தநாள் *
அந்தவந்தவாகுலம் அமரரேயறிவரே. (௭௰)

குந்தமோடு சூலம் வேல்கள் தோமரங்கள் தண்டு வாள்	ஈட்டிகளென்ன சூலங்களென்ன வேலாயுதங்களென்ன இருப்புலக்கைகளென்ன கதைகளென்ன வாள்களென்ன (இவற்றையுடைய)	வந்த வாணன்	(பிறகு தோள்களை வீசிக்கொண்டு) எதிர்த்துவந்த பாணாஸுரனுடைய
		ஈர் ஐ நூறு தோள்களை	ஆயிரந் தோள்களை
பந்தம் ஆன தேவர்கள்	கூட்டங் கூட்டமாயிருந்த ருத்ராதிதேவதைகள்	துணித்த நாள்	அறுத்துத் தள்ளினபோது
			(அத்தெய்வங்கள்)
பரந்து	(பல திக்குகளிலும்) சிதறிப் போய்	அந்த அந்த ஆகுலம்	வாயால்சொல்லமுடியாதபடி வியாகுலப்பட்டமையை
வானகம் உற	தங்கள்தங்களிருப்பிடமான மேலுலகங்களிற் சென்றுசேர,	அமரரே அறிவர்	(நாம் அறியோம்;). அத்தெய்வங்கள் தாமே அறிவர். (அவர்களையே கேட்டுக்கொள்வது.)

* * * "வரந்தரமிடுக்கிலாததேவர்" என்று கீழ்ப்பாட்டிற் கூறியதைக் கேட்ட சிலர், "இப்படிசொல்லலாமோ? அவர்களுக்கு சக்தி இல்லையோ? அவர்களை ஆச்ரயித்து இஷ்டஸித்தி பெற்றவர்கள் பலபேர்களில்லையோ?" என்ன; ருத்ரனை யாச்ரயித்து அவனுக்கு அந்தரங்கனாயிருந்த பாணாஸுரன் பட்டபாடும், அந்த ருத்ரன் தானும் கண்கலங்கினபடியும் அப்போது உடன்பட்ட தேவர்கட்கே தெரியுமத்தனையென்கிறார்.

பந்தமானதேவர்கள்—பந்தமாவது ஸம்பந்தம், ருத்ரனோடு ஸம்பந்தமுடையவர்களான ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதலான தேவதைகள் என்றபடி. வாணனுக்கு உறவான ருத்ராதிகள் என்றுமாம். இங்ஙனன்றிக்கே, "குந்தமோடு சூலம் வேற்கள் தோமரங்கள் தண்டுவாள்பந்தமான" என்று சேர்த்து அந்வயிக்கவுமாம்; குந்தம் முதலான ஆயுதங்கள் காற்கட்டாகப் பெற்ற தேவர்கள் என்றதாகிறது. ரக்ஷகமாக வேண்டிய ஆயுதங்கள் காற்கட்டானபடி; இராவணனுக்குப்போல. (௭௰)

822 வண்டுலாவுகோதைமாதர் காரணத்தினால்வெகுண்டு *
இண்டவாணனீரைஞ்ஞூறு தோள்களைத்துணித்தநாள் *
முண்டனீறன்மக்கள்வெப்பு மோடியங்கியோடிடக்
கண்டு * நாணிவாணனுக்கிரங்கினான் எம்மாயனே. (எக)

வண்டு உலாவு கோதை மாதர் காரணத்தினால்	(மகரந்தத்திற்காக) வண்டுகள் உலாவப்பெற்ற பூமாலையை அணிந்திருந்த உஷையின் நிமித்தமாக	அங்கி	அக்நிதேவதையும் (மற்றுமுள்ளவர்களும்)
வெகுண்டு	கோபங்கொண்டு	ஓடிட	(பாணாஸுரனை வஞ்சித்துவிட்டு, தங்களுயிரைக் காத்துக்கொள்ள) ஓடிப்போன வளவிலே
இண்ட	செறிந்துவந்த	கண்டு	பார்த்து
வாணன்	பாணாஸுரனுடைய		
ஈர் ஐ நூறு தோள்களை	ஆயிரந்தோள்களை	நாணி	(இந்த முதுகுகாட்டிப் பயல்களோடு போர் செய்யவா நாம் வந்தோமென்று) வெட்கப்பட்டு
துணித்தநாள்	கழித்தபோது	வாணனுக்கு	பாணாஸுரன் விஷயத்திலே
முண்டன் நீறன்	மொட்டைத்தலையனாய் நீறு பூசினவனான ருத்திரனும்	இரங்கினான்	கிருபைபண்ணினவன்
மக்கள்	அவனுடைய குமாரர்களும்	எம்மாயனே	ஆச்சரிய சக்தியுக்தனான எம்பெருமானேயாவன். ('எம் ஆயனே' என்று பிரிக்கவுமாம். ஆயன்—கண்ணபிரான்.)
வெப்பு	ஜ்வரதேவதையும்		
மோடி	பிடாரியும்		

* * * ருத்ரனானவன் பாணனை ரக்ஷிப்பதாகப் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிவைத்து, பரிகரங்களோடுகூட ரக்ஷிக்க முயற்சியுஞ்செய்து ரக்ஷிக்க முடியாமல் யுத்தரிகையிலே அவனைக் காட்டிக்கொடுத்துத் தப்பிப்போனபடியாலும், கண்ணபிரான் க்ருபைபண்ணி அவனுடைய ஸத்தையை நோக்கினபடியாலும் அந்தச்சிவன் ரக்ஷகனல்லனென்றும் கண்ணபிரானே ரக்ஷகனென்றும் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிற்றென்கிறார்.

தன்னுடைய பெண்ணான உஷையானவள் தன் ஆசைதீர அநிருத்தாழ்வானோடு கலவி செய்திருக்கச்செய்தே அதனையுணர்ந்து ஸந்தோஷியாமல் கோபங்கொண்டவனாய் யுத்தத்திலே வந்து மேல்விழுந்த வாணனுடைய ஆயிரந்தோள்களை யறுத்தவக்காலத்தில், மொட்டைத் தலையனாய் சாம்பலாண்டியுமான சங்கரனும் அவனது புதல்வரான ஷண்முகாதிகளும், ஜ்வரதேவதை, பிடாரி, நாற்பத்தொன்பது அக்நிகளுக்குக் கூட்டஸ்தனான அக்நி இவர்களும் தங்கள் தங்கள் பிராணனைக் காப்பாற்றிக்கொண்டால் போதுமென்றெண்ணி முதுகுகாட்டி ஓடிப்போக, உயிரிழக்கவேண்டியவனான வாணன்மீது பரமகிருபையைச் செய்தருளி நான்கு தோள்களையும் உயிரையும் கொடுத்தருளினான் எம்பெருமான்; ஆனபின்பு இவன் ரக்ஷகனோ! மற்றையோர் ரக்ஷகரோ? ஆராய்ந்து காண்மின் என்றவாறு. (எக)

823 போதின்மங்கைபூதலக்கிழத்தி தேவியன்றியும் *
போதுதங்குநான்முகன் மகனவன்மகன்சொலில் *
மாதுதங்குகூறன் ஏறதூர்தியென்றுவேதநூல் *
ஓதுகின்றதுண்மையல்லதில்லை மற்றுரைக்கிலே. (எஉ)

போதில் மங்கை	பூமகளான லக்ஷ்மியும்	மகன்	புத்திரனாயிராநின்றான்;
பூதலம் கிழத்தி	பூமிப்பிராட்டியும்	சொலில்	மேலும் சொல்லப்புக்கால்
தேவி	தேவிமாராவர்;	மாது தங்கு கூறன்	ஒரு பக்கத்திலே பார்வதி தங்கப்பெற்றவனாய்
அன்றியும்	மேலும்		
போது தங்கு நான் முகன்	பூவிலே பொருந்தியிருப்பவனான பிரமன்	ஏறு அது ஊர்தி	எருதை வாஹநமாக வுடையனான சிவன்

அயன் மகன்	பௌத்ரனாகின்றான்;	மற்று	இப்படியன்றிக்கே
என்று	இவ்வண்ணமாக	அல்லது உரைக்கில்	இப்படியல்லாத வேறொரு அர்த்தத்தை [சிவபாரம்யத்தை] (சைவ ஆகமாதிகளைக் கொண்டு) சொல்லப்பார்க்கில்
வேதம் நூல்	வேதசாஸ்த்ரம்		
ஓதுகின்றது	உரைப்பதானது		
உண்மை	ஸத்யம்;	இல்லை	அது அஸத்யம்.

* * *—எம்பெருமானுடைய பரத்வஸூசகமான பெருமைகளைப் பேசுகிறார். பூவிலே பிறந்த பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும் தேவிமாராக இருக்கிறார்கள்; நாபிக் கமலத்திலே பிறந்த நான்முகன் புத்திரனாக அமைந்திருக்கிறான்; ஸாம்பமூர்த்தியாய் வ்ருஷபத்வஜனான ருத்திரன் பௌத்திரனாக அமைந்திருக்கிறான்—இது நான் சொல்லும் வார்த்தையல்ல; வேதங்களில் முறையிடப்படும் பொருள் இதுவேயாம். இது யதார்த்தமேயன்றி ப்ரசம்ஸாவாக்யமல்ல. ச்ரிய:பதி என்னுமிடமும் பிரமனுக்குப்பிதா என்னுமிடமும் சிவனுக்குப் பிதாமஹன் என்னுமிடமும் எம்பெருமானுடைய பரத்துவத்தை ஸ்தாபித்துக் கொடுத்து சிவாதிகளுடைய அவரத்வத்தையும் நிலைநாட்டித்தருமென்க. (எஉ)

824 மரம்போதச்சரந்துரந்து வாலிவீழமுன்னோர்நாள் *
உரம்போதச்சரந்துரந்த உம்பராளி யெம்பிரான் *
வரங்குறிப்பில்வைத்தவர்க்கலாது வானமாளிலும் *
நிரம்புநீடுபோகம் எத்திறத்தும்யார்க்குமில்லையே. (எந)

முன் ஓர் நாள்	முன்னொரு காலத்திலே	வரம் குறிப்பில்	(தன்னுடைய) சிறந்த திருவுள்ளத்திலே
மரம் போத	ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்கள் துளை படும்படியாக	வைத்தவர்க்கு அலாது	யாரை விஷயீகரிக்கிறானோ அவர்கட்குத்தவிர;
சரம் துரந்து	அம்பைப்பிரயோகித்து (அதற்குப்பிறகு)	வானம் ஆளிலும்	மேலுலகங்கட்கு அதிபதிகளாயிருந்தாலும்
வாலி வீழ	வாலியானவன் முடியும்படியும்	யார்க்கும்	மற்றெவர்கட்கும்
உரம் போத	அவனது மார்பிலே போகும்படியும்	நிரம்பு நீடு போகம்	சாச்வதமாய்ப் பரிபூர்ணமான கைங்கர்யஸுகம்
சரம் துரந்த	பாணத்தைப் பிரயோகித்த	எத்திறத்தும்	எவ்வழியாலும்
உம்பர் ஆளி எம்பிரான்	தேவாதிதேவனான எம்பெருமான்	இல்லை	கிடைக்கமாட்டாது.

* * *—அந்தப் பரமபுருஷனே இராமபிரானாகத் திருவவதரித்தனனென்றும், அந்த மஹாநுபாவனால் திருவுள்ளம்பற்றப்படாதவர்கள் உத்தமாதிகாரிகளாயிருந்தாலும் அந்த ஸுகாநுபவத்திற்கு உரியரல்லர் என்கிறார்.

ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களைத் துளைத்ததுபோலவே வாலியின்மார்பையும் பாணத்தினால் துளைத்து அவனுயிரைமாய்த்த மஹாநுபாவனது திருவுள்ளத்தாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவர்களுக்கன்றி மற்றெவர்க்கும் நித்யமான போகத்தைப்பெற வழியில்லை. மூன்றாமடியில், அலாது='அல்லது' என்பது அலது எனத் தொக்கி நீட்டல் பெற்றது. வானம்ஆளிலும்= சிறந்த ஞானத்தையுடையராய்ப் பதினான்கு லோகங்கட்கும் நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளாயிருந்தாலும் என்றபடி. (எந)

825 அறிந்தறிந்துவாமனன் அடியிணைவணங்கினால் *
செறிந்தெழுந்தஞானமோடு செல்வமுஞ்செறிந்திடும் *
மறிந்தெழுந்ததெண்டிரையுள் மன்னுமாலை வாழ்த்தினால் *
பறிந்தெழுந்துதீவினைகள் பற்றறுதல்பான்மையே. (எச)

வாமனன்	உலகளந்தபெருமானுடைய	தெள் திரையுள்	தெளிந்த அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலிலே
அடி இணை	அடியிணைகளை	மன்று	நித்யவாஸம் செய்தருள்கின்ற
அறிந்து அறிந்து	உபாயமென்றும் உபேயமென்றும் தெரிந்துகொண்டு	மாலை	ஸர்வேச்வரனை
வணங்கினால்	நமஸ்கரித்தால்	வாழ்த்தினால்	ஸங்கீர்த்தனம் பண்ணினால்
செறிந்து எழுந்த ஞானமோடு	பரம ச்லாக்யமாகக் கிளர்ந்த ஞானமும்	எழுந்த தீ வினைகள்	ஆத்மஸ்வரூபத்திலே வளர்ந்து கிடக்கிற கொடு வினைகள்
செல்வமும்	பக்தியாகிற செல்வமும்	பற்று அறுதல்	வாஸனையும் மிகாதபடி நசித்துப்போதல்
செறிந்திடும்	பரிபூர்ணமாக விளையும்;	பான்மையே	இயற்கையேயாம் [அநாயாஸமாக நசிக்குமென்கை.]
மறிந்து எழுந்த	பரம்பிக்கிளர்ந்த		

* * *—பரமபுருஷனுடைய திருவுள்ளம்பற்றல்தானே மோக்ஷஸாதநமாகில் முமுக்ஷுவான அதிகாரி செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லையோவெனில்; அவ்வெம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளை வணங்குதலும் அவனது திருப்புகழ்களை வாயாரவாழ்த்துதலும் இவனுக்குக் காலக்ஷேபமாகக்கடவது; இவற்றால் இவனுடைய பாவங்கள் தொலைந்து நல்ல ஞானபக்திகள் தழைக்கும் என்கிறார்.

எம்பெருமான் தன்னுடைமையைப் பெறுதற்குத் தானே யாசகனாய் நிற்பவன் என்பதையும், அடியாரை ஆட்கொள்ளுமிடத்தில் வசிஷ்ட சண்டாள விபாகம் பாராமல் எல்லார் தலையிலும் ஒரு ஸமமாகத் திருவடிகளை வைத்து ஆட்படுத்திக் கொள்பவன் என்பதையும் சாஸ்த்ர ச்ரவணத்தாலும் ஆசார்ய உபதேசத்தாலும் நன்கு தெரிந்துகொண்டு அத்திருவடிகளை வணங்கினால் ஞான ஸம்பத்தும் பக்தி ஸம்பத்தும் குறைவின்றி உண்டாகும்; திருப்பாற் கடலிலே துயில்கின்ற அப்பெருமானுடைய திருநாமங்களை வாயாலேசொன்னால் அவனைப் பெறுதற்கு ப்ரதிபந்தகங்களாயுள்ள பாவங்கள் அவலீலையாக அற்றொழியும் என்கை. பான்மை—இயற்கை; பாவங்களை ப்ரயாஸப்பட்டுப் போக்கினதுபோலாகாமே தன்னடையே போனதாகப் போமென்றபடி. (எச)

826 ஒன்றிநின்று நற்றவஞ்செய்து ஊழியூழிதோறெலாம் *
நின்றுநின்றவன் குணங்கள் உள்ளியுள்ளந்தூயராய் *
சென்றுசென்றுதேவதேவர் உம்பரும்பரும்பராய் *
அன்றியெங்கள்செங்கண்மாலை யாவர்காணவல்லரே. (எரு)

ஒன்றி நின்று	மனம் சலியாமல் நிலைநின்று	சென்று சென்று	மேன்மேல் படிகளிலே ஏறி [ச்ரவணம் மநநம் நிதித்யாஸநம் என்கிற பர்வங்களிற் சென்று]
நல் தவம்	விலக்ஷணமான தபஸ்ஸை [அதாவது-கர்மயோகத்தை]		
ஊழி ஊழி தோறு எலாம் செய்து	பலபல ஜந்மபரம்பரைகளிலே அநுஷ்டித்து	உம்பர் உம்பர் உம்பர் ஆய் அன்றி	பரபக்தி யுக்தராய் பரஜ்ஞானயுக்தராய் பரம பக்தியுக்தராய் இப்படி யெல்லா மானலல்லது
அவன் குணங்கள்	அப்பெருமானுடைய திருக்குணங்களை	தேவதேவர்	(மற்றபடி) தேவதேவராயிருந்தாலும்
நின்று நின்று உள்ளி	ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க அநுஸந்தித்து	எங்கள் செம் கண் மாலை	செந்தாமரைக்கண்ணனே எம்மை விஷயீகரித்தருளும் பெருமானை
உள்ளம் தூயர் ஆய்	கல்மஷமற்ற நெஞ்சை யுடையராய்	யாவர் காண வல்லர்	யார் காணக்கூடியவர்கள்.

* * *—விசாலமான விஷயாந்தர வழிகளிலே ஓடக்கடவதான நெஞ்சை அவற்றில் நின்றும் வருந்தி மீட்டுப் பகவத்விஷயத்திலே நிலைநிறுத்தி நெடுங்காலம் கர்மயோகத்தை அநுஷ்டித்து அவ்வெம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களை க்ரமேண அநுஸந்தித்து,

ஆகவிப்படி கர்மயோகஜ்ஞாநங்களாலும் ருசிநுளைந்தாலும் மனம் பரிசுத்தமாகப் பெற்று, க்ரமத்தில் அநவரதபாவனையளவிற்சென்று பரமபக்தி தலையெடுத்துப் பரமபதத்திற் சென்று சரணாகதவத்ஸலனான புண்டரீகாக்ஷனை ஸேவிக்கப்பெறலாமத்தனையொழிய வேறு எவ்வழியாலே அவனை ஸாக்ஷாத்கரிக்க முடியும்? என்கிறார். எங்கள் பெருமானையென்றாவது, எங்களீசனையென்றாவது அருளிச்செய்யாது "எங்கள் செங்கண்மாலை" என்றருளிச் செய்த தன் உட்கருத்தைப் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்கிறார் காண்மின்—"பஜிதவைலம்ப லீகாக்ஷ" என்கிற படியே ருசியே தொடங்கிப் பரமபக்தி பர்யந்தமாக அத்தலையில் விசேஷ கடாக்ஷத்தாலே ஸித்தி யென்று தோற்றுகைக்காகச் செங்கண்மால் என்றது,, என்று. (எரு)

827 புன்புலவழியடைத்து அரக்கிலச்சினைசெய்து *
நன்புலவழிதிறந்து ஞானநற்சுடர்கொளீஇ *
என்பிலெள்கிநெஞ்சுருகி உள்கனிந்தெழுந்ததோர் * :
அன்பிலன்றியாழியானை யாவர்காணவல்லரே. (எசு)

புல்	க்ஷுத்ரங்களான	என்பு இல்	எலும்பு வீடாகிய சரீரம்
புலன் வழி	சப்தாதிவிஷயங்களிலே இந்திரியங்கள் ஓடுவதற்குரிய வழியை	எள்கி	சிதிலமாகி
அடைத்து	அடைத்து	நெஞ்சு உருகி	நெஞ்சு உருகி (இப்படிப்பட்ட நிலைமையில்)
அரக்கு இலச்சினை செய்து	(விஷயமார்க்க த்வாரத்திலே) அரக்கு முத்திரையிட்டு	உள் கனிந்து எழுந்தது ஓர் அன்பில் அன்றி	பரிபக்குவமாய்க்கிளர்ந்த விலக்ஷணமானதொரு ப்ரேமமுண்டானாலல்லது
நன் புலன் வழி திறந்து	ஸத்விஷய மார்க்கத்தைத் திறந்துவிட்டு	ஆழியானை	திருவாழியைக் கையிலேந்தின பெருமானை
ஞானம்	ஞானமாகிய		
நல் சுடர்	விலக்ஷணமான ப்ரபையை		
கொளீஇ	கொளுத்தி [ஞானத்தை நன்கு பிரகாசிப்பச்செய்து]	யாவர் காண வல்லர்—?.	

* * *—க்ஷுத்ர விஷயங்களைப் பற்றியோடுகிற இந்திரியங்களின் ஓட்டத்தைத் தடுத்து அவ்விஷயமார்க்கமே புல்மூடிப் போம்படி அடைத்து அரக்கு முத்திரையிட்டு வாஸனையும் மறுவலிடாதபடி பண்ணி, விலக்ஷண விஷயத்தில் இந்த்ரியங்களைப் பரவவிட்டு விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநப்ரபையை நன்றாக விளக்கி எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளை ஸ்வஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாக்கி, அஸ்திமயமான சரீரம் சிதிலமாய் ஹ்ருதயம் உருகிக் கனிந்த ப்ரேமமுண்டானாலல்லது சக்ரபாணியான எம்பெருமானை யார் ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்லர்?—"எப்போதும் கைகழலா நேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்" என்கிறபடியே - விஷயாந்தரங்களிலே அவகாஹிப்பதற்கு அடியான பாபத்தையும் எம்பெருமான் திறத்தில் வைமுக்யத்துடனிருக்கைக்கு ஹேதுவான பாபத்தையும் கையில் திருவாழியாலே இருதுண்டமாக வெட்டி, கையுந் திருவாழியுஞ் சேர்ந்த சேர்த்தியைக் காட்டித் தன் விஷயமான பக்தியை வளரச்செய்த அப்பெருமானை நான் கண்டாப்போலே வேறுயார் காணவல்லாரென்றவாறு.

புன்புலவழிகளில் அரக்கிலச்சினை (ஸீல்) வைக்கமுடியுமோ வென்னில்; மறுபடியும் அந்தவழி காணவொண்ணாதபடி நன்றாக அதனை மறந்து என்றபடி. என்பிலேள்கி = என்பு - எலும்பு; எலும்புகட்கு, இல் - இருப்பிடம், சரீரம்; அது எள்குமோ வெனில் "காவிரிக்கட வுளெந்தையரவணைத்துயிலுமா கண்டு, உடலெனக் குருகுமாலோ" என்றாரே தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

(எசு)

828 எட்டுமெட்டுமெட்டுமாய் ஒரேழுமேழுமேழுமாய் *
எட்டுமூன்றுமோன்றுமாகி நின்றவாதிதேவனை *
எட்டினாயபேதமோடு இறைஞ்சிநின்றவன்பெயர் *
எட்டெழுத்துமோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே. (எஎ)

எட்டும் எட்டும் எட்டும் ஆய்	இருபத்திநான்கு தத்துவங்களுக்கு நிர்வாஹகனாயும்	எட்டினாய பேதமோடு இரஞ்சி நின்று	ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணி
ஓர் ஏழும் ஏழும் ஏழும் ஆய்	ஸப்தத்வீபங்களுக்கும் ஸப்த குலபர்வதங்களுக்கும் ஸப்த ஸாகரங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாயும்	அவன் பெயர் எட்டு எழுத்தும்	அவ்வெம்பெருமானுக்கு வாசகமான திருவஷ்டாக்ஷர மந்த்ரத்தை
எட்டும் மூன்றும் ஒன்றும் ஆகி நின்ற	த்வாதசாதித்யர்களுக்கு அந்தராத்மாவாயுமிருக்கிற	ஓதுவார்கள்	அநுஸந்திக்குமவர்கள்
ஆதி தேவனை	பரமபுருஷனை	வானம் ஆள வல்லர்	பரமபதத்தை ஆளவல்லவர்களாவர்.

* * *—எட்டும் எட்டும் எட்டுமாய்=மூவெட்டு இருபத்திநான்கு; கருமேந்திரியங்கள் ஐந்து; ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து; சப்தாதி விஷயங்கள் ஐந்து; நிலம் நீர் முதலிய பூதங்கள் ஐந்து; மஹான், மஹாந், அஹங்காரம், ப்ரக்ருதி - ஆக இருபத்திநான்கு தத்துவங்களன்றே; அத்தத்துவங்களுக்கு அந்தராத்மாவாயிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. [ஓர் ஏழும் இத்யாதி.] ஜம்பூத்வீபம் முதலிய ஏழு த்வீபங்களென்ன, ஏழு குலபர்வதங்களென்ன, ஏழு கடல்களென்ன இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்கிறது. எட்டும் மூன்றும் ஒன்றும் கூடினால் பன்னிரண்டாம்; த்வாதசாதித்யர்களுக்கு அந்தர்யாமியானவனென்றபடி. இப்படிப்பட்ட ஸர்வஜகத்காரணபூதனான எம்பெருமானை அஷ்டாங்க ப்ரணாமபூர்வகமாக ஆச்ரயித்துத் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஓதுமவர்கள் பரமபதத்தை ஆளப்பெறுவார்களென்கிறார். எட்டினாய பேதமோடிறைஞ்சுகையாவது — " [illegible] " என்றபடி ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணுகை. பேதம் — பேதமென்ற வடசொல் விகாரம். பேதமாவது ப்ரகாரம். (எஎ)

829 சோர்விலாதகாதலால் தொடக்கறுமனத்தராய் *
நீரராவணைக்கிடந்த நின்மலனலங்கழல் *
ஆர்வமோடிறைஞ்சிநின்று அவன்பெயரெட்டெழுத்தும் *
வாரமாகவோதுவார்கள் வல்லர்வானமாளவே. (எஅ)

நீர்	திருப்பாற்கடலிலே	சோர்வு இலாத காதலால்	விஷயாந்தரப் பற்றினால் நழுவாத காதலோடு
அரா அணை	திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே	தொடக்கு அறு மனத்தர் ஆய்	விச்சேதமில்லாமல் ஏகாக்ரமான மனமுடையவர்களாய்
கிடந்த	கண்வளர்ந்தருள்கிற	அவன் பெயர் எட்டு எழுத்தும்—	
நின்மலன்	அகில ஹேயப்ரத்யநீகனான எம்பெருமானுடைய	வாரம் ஆக	இதுவே நமக்குத் தஞ்சம் என்கிற அத்யவஸாயத்தோடு.
நலம் கழல்	நன்மைபொருந்திய திருவடிகளை	ஓதுவார்கள்	அநுஸந்திக்குமவர்கள்
ஆர்வமோடு	அன்புடன்	வானம் ஆள	பரமபதத்தை ஆள்வதற்கு
இறைஞ்சிநின்று	ஆச்ரயித்து	வல்லர்	ஸமர்த்தராவர்.

* * *—ஒருவன் பகவத்விஷயத்தில் மிக்க ப்ராவண்யமுடையனாயிருந்தாலும் அவனுக்கு விஷயாந்தரப்பற்றும் சிறிதுகிடக்குமாகில் அதுவானது பகவத் விஷயப்ராவண்யத்தை விரைவில் குலைத்துவிடும். அங்ஙனல்லாமல் பகவத்விஷயமொன்றிலேயே ஏகாக்ரமான காதலானது சோர்விலாத காதலெனப்படும். அப்படிப்பட்டப்ரேமத்தினால் பகவதநுஸந்தானம் மாறாத

நெஞ்சையுடையராய்க் கொண்டு, க்ஷீரஸாகரசேஷசாயியினுடைய திருவடிகளை போக்யதாபுத்தியோடே ஆச்ரயித்துத் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை அன்புடன் அதிகரிக்கவல்லவர்கள் பரமபதத்துக்கு நிர்வாஹகராகப்பெறுவர்கள். (எ௯)

830 பத்தினோடுபத்துமாய் ஒரேழினோடோரொன்பதாய் *
பத்திநான்றிசைக்கணின்ற நாடுபெற்றநன்மையாய் *
பத்தினாயதோற்றமோடு ஒராற்றல்மிக்கவாதிபால் *
பத்தராமவர்க்கலாது முத்திமுற்றலாகுமே. (எகூ)

பத்தினோடு பத்தும் ஆய்	பத்து திக்குகளுக்கும் பத்து திக்பாலகர்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய்	நன்மை ஆய்	நன்மைக்காக
ஓர் எழினோடு ஓர் ஒன்பது ஆய்	ஸப்தஸ்வரங்களென்ன நவ நாட்யரஸங்களென்ன இவற்றுக்கு ப்ரவர்த்தகனாய்	பத்தின் ஆய தோற்றமோடு	தசாவதாரங்களோடு (ஆவிர்ப்பவித்து)
பத்து நால் திசை கண் நின்ற	பதினான்குவகைப்பட்ட	ஆற்றல் மிக்க	பொறுமையினாலே பூர்ணனான
நாடு	லோகங்களிலுள்ளவர்கள்	ஓர் ஆதி பால்	எம்பெருமான் விஷயத்திலே
பெற்ற	பெறக்கூடிய	பத்தர் ஆமவர்க்கு அலாது	பக்தியுடையராயிருப்பவர்களுக்கன்றி (மற்றையோர்க்கு)
		முத்தி	மோக்ஷபுருஷார்த்தம்
		முற்றல் ஆகுமே	பரிபக்வமாகுமோ?

* * *—பத்துத்திக்குகளுக்கும் அவற்றுக்கு அத்யக்ஷர்களான தேவர்கள் பதின்மர்க்கும் நிர்வாஹகனாய், ஸப்தஸ்வரங்களுக்கும் ஒன்பது நாட்யரஸங்களுக்கும் நிர்வாஹகனாய், பதினான்கு வகைப்பட்ட உலகங்களிலுள்ளார்க்கு போக்யனாகைக்காக தசாவதாரங்கள் செய்தருளி அவ்வவதாரங்களில் ஸம்ஸாரிகள் பண்ணும் பரிபவங்களையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷிக்குமவனான எம்பெருமான் திறத்தில் பக்தியுள்ளவர்களாயிருப்பார்க்கல்லது மோக்ஷபலம் பக்குவமாகைக்கு வழியில்லை.

பத்தினான்றிசைக்கண்நின்ற = பத்தோடுகூடிய நான்கு - பதினான்கு; திசை—ப்ரகாரம்; பதினான்கு வகையிலேயிருக்கிற நாடுகளானவை - சதுர்த்தச புவனங்கள். ஆகுபெயரால், நாட்டிலுள்ளவர்களெனப்பொருள்படும். அவர்கள் பெறும் ப்ரயோஜநமாகைக்காக - (அதாவது) பயன்பெற்றாரென்று களித்து அநுபவிப்பதற்காக; பின்னோடாமை கேழலரி குறளாய் முன்னாமிராமனாய்த் தானாய்ப் பின்னுமிராமனாய்த் தாமோதரனாய்க் கற்கியுமானான்" என்கிறபடியே அவதாரங்கள் செய்தருளின ஸர்வ ஜகத்காரணபூதனான எம்பெருமான் திறத்திலே நன்றியறிவுடையார்க்கன்றி மற்றையோர்க்கு மோக்ஷபலன் பக்குவமாக வழியில்லை. ஆற்றல் மிக்க—ஆற்றலாவது பொறுமை; "க்ஷமயா ப்ருதிவீஸம:" என்றபடி ஸம்ஸாரிகள் பலவகைகளிலே திரஸ்காரங்கள் பண்ணினாலும் அவற்றைக்கணிசியாது பொறுமை பாராட்டுமவனென்கை. (எகூ)

831 வாசியாகிநேசமின்றி வந்தெதிர்ந்ததேனுகன் *
நாசமாகிநாளுலப்ப நன்மைசேர்பனங்கனிக்கு *
வீசிமேல்நிமிர்ந்ததோளின் இல்லையாக்கினாய்கழற்கு *
ஆசையாமவர்க்கலால் அமரராகலாகுமே. (அய)

வாசி ஆகி	(கோவேறு) கழுதையின் வடிவங்கொண்டு	நாசம் ஆகி நாள் உலப்ப	ஆயுஸ்ஸமாண்டு அழிந்து போம்படியாக
நேசம் இன்றி வந்து	பக்தியற்றவனாய் வந்து		
எதிர்ந்த	எதிரிட்ட	மேல் நிமிர்ந்த தோளின்	உயரத்தூக்கப்பட்ட தோளாலே
தேனுகன்	தேநுகாஸுரனை		

நன்மை சேர் பனங்கனிக்கு வீசி	அழகிய பனம்பழங்களின் மேலே தூக்கியெறிந்து	ஆசை ஆம் அவர்க்கு அலால்	நேசிக்குமவர்களுக்கன்றி (மற்றையோர்க்கு)
இல்லை ஆக்கினாய் கழற்கு	(அவ்வசுரனை) ஒழித்தருளின தேவரீருடைய திருவடிகளுக்கு	அமரர் ஆகல்	நித்யஸூரிகளோடொப்பவடைதல்
		ஆகுமே	கூடுமோ?

* * *—கீழ்ப்பாட்டில் "பத்தினுடைத்தோற்றமோடு" என்று ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அவதாரங்களுள் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்தை அநுஸந்தித்து அவ்வவதாரசேஷ்டிதங்களுள் ஒன்றான தேநுகாஸுர நிரஸந விருத்தாந்தத்தைப்பேசி, இப்படிப்பட்ட ஆச்ரித விரோதி நிவர்த்தகனான எம்பெருமான் திருவடிகளிலே ஆசையுடையார்க்கன்றி மற்றையோர்க்கு நித்யஸூரிபோகம் கிடைக்கமாட்டாதென்கிறார். (அய)

832 கடைந்தபாற்கடற்கிடந்து காலநேமியைக்கடிந்து *
உடைந்தவாலிதந்தனுக்கு உதவவந்திராமனாய் *
மிடைந்தவேழ்மரங்களும் அடங்கவெய்துவேங்கடம் *
அடைந்தமாலபாதமே அடைந்துநாளுமுய்ம்மினோ. (அக)

கடைந்த	(கூர்மாவதாரத்திலே) கடையப்பட்ட	ஏழ் மரங்களும்	ஸப்தஸால வ்ருக்ஷங்களையும்
பால் கடல்	திருப்பாற்கடலிலே	அடங்க	ஏழேழாகவுள்ள ஸப்தகுலபர்வதாதிகளான மற்றவற்றையும்
கிடந்து	கண்வளர்ந்தருளியும்	எய்து	பாணத்தாலே துளைபடுத்தி
காலநேமியை	காலநேமியென்னுமசுரனை	வேங்கடம் அடைந்த	திருவேங்கடமலையிலே எழுந்தருளியிருப்பவனான
கடிந்து	ஒழித்தருளியும்,		
உடைந்த	நடுங்கிக்கிடந்த	மால	எம்பெருமானுடைய
வாலி தந்தனுக்கு	வாலியின் தம்பியான சுக்ரீவனுக்கு	பாதமே	திருவடிகளையே
உதவ	உபகாரம் செய்ய	நாளும்	நாள்தோறும்
இராமன் ஆய் வந்து	இராமபிரானாய் வந்து தோன்றி	அடைந்து	ஆச்ரயித்து
மிடைந்த	ஒன்றோடொன்றாகப் பிணைந்து கிடந்த	உய்ம்மின்	உஜ்ஜீவியுங்கள்.

* * *—[உடைந்தவாலி தந்தனுக்கு] 'உடைந்த' என்ற அடைமொழி வாலிக்கும் ஆகலாம்; வாலிதம்பிக்குமாகலாம். உடைதல் - தளர்வு. வாலி, 'நமக்குப் பகையான ஸுக்ரீவன் நாம் புகவொண்ணாதரிச்யமூகபர்வதத்திலே ஒருமானைத் துணைகொண்டு வாழாநின்றான்; எந்தஸமயத்திலே நமக்கு என்ன தீங்கை விளைப்பனோ' என்று உடைந்திருப்பன். ஸுக்ரீவனுடைய உடைதல் சொல்லவேண்டா. "வாலி தன்பினுக்கு" எனப் பாடமிருந்திருக்கலாமென்பர். (அக)

833 எத்திறத்துமொத்துநின்று உயர்ந்துயர்ந்தபெற்றியோய் *
முத்திறத்துமூரிநீர் அராவணைத்துயின்ற * நின்
பத்துறுத்தசிந்தையோடுநின்று பாசம்விட்டவர்க்கு *
எத்திறத்துமின்பம் அங்குமிங்குமெங்குமாகுமே. (அஉ)

எத்திறத்தும் ஒத்து நின்று	எந்த ஜாதியில் அவதரித்தாலும் ஸஜாதீயன் என்ற காரணத்தால் சேதநா சேதநங்களோடு ஒத்திருக்கச்செய்தேயும்	நின்	தேவரீர் விஷயத்திலே
		பத்து உறுத்த சிந்தையோடு நின்று	பக்தி அழுந்தின நெஞ்சோடு கூடியிருந்து
உயர்ந்து உயர்ந்த பெற்றியோய்	(குணவிசேஷத்தால்) மேன்மேலுமுயர்ந்த ப்ரபாவத்தையுடையோனே!	பாசம் விட்டவர்க்கு	விஷயாந்தரப் பற்றுக்களை விட்டவர்கட்கு
		எத்திறத்தும் இன்பம்	ஸர்வவித ஸுகமும்
முத்திறத்து மூரி நீர்	திருப்பாற்கடலிலே	இங்கும்	இவ்வுலகத்திலும்
		அங்கும்	அவ்வுலகத்திலும்
அரா அணை துயின்ற	சேஷசயனத்திலே திருக்கண் வளர்ந்தருளின்ற	எங்கும்	மற்றெவ்வுலகத்திலும்
		ஆகும்	எளிதாம்.

* * *—தேவஜாதியிலும் மநுஷ்யஜாதியிலும் திர்யக்ஜாதியிலும் ஸ்தாவரஜாதியிலும் ஸஜாதீயனாய் அவதரித்து தத்ஜாதீயர்களை ஒத்த ஜாதியாலே ஒருபடிப்பட்டிருந்தாலும் குணப்பெருமையால் ஒப்பற்ற பேரன்புடைய மஹானே! திருப்பாற்கடலிலே திருவனந்தாழ்வான்மீது திருக்கண் வளர்ந்தருளாநின்ற உன்பக்கல் பக்திமிகுந்த மஹாத்மாக்கள் இன்று விஷயாந்தரங்களில் பற்றை அறுத்துக்கொண்டவர்களுக்கு இப்பூலோகத்திலும் வானுலகத்திலும் மற்றெவ்வுலகத்திலும் ஸர்வப்ரகாரங்களாலும் ஆநந்தம் நிரம்புமென்கிறார். முந்திறத்து மூரிநீர் – ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மழைநீர் என்று மூன்றுவகைப்பட்ட நீரையுடைய கடல். "முந்நீர்" என்னக்கடவதிறே. மூரி - பழையதான; பெரிதான என்றுமாம். (அ௨)

834 மட்டுலாவுதண்டுழாய் அலங்கலாய்புலன்கழல் *
விட்டுவீழ்விலாதபோகம் விண்ணில்நண்ணியேறினும் *
எட்டினோடிரண்டெனுங் கயிற்றினால்மனந்தனை *
கட்டிவீடிலாதுவைத்த காதலின்பமாகுமே. (அ௩)

மட்டு உலாவு	தேன் நித்யமாயிருக்கப்பெற்ற		(இந்நிலத்தில் இருந்துகொண்டே)
தண்	குளிர்ந்த	எட்டினோடு இரண்டு எனும் கயிற்றினால்	பத்து என்கிற பக்தியாகிற பாசத்தினாலே
துழாய்	திருத்துழாயினால் தொடுக்கப்பட்ட	மனம் தனை	மனஸ்ஸை
அலங்கலாய்	திருமாலையை அணிந்துள்ளவனே!	கட்டி	கட்டுப்படுத்தி
புலன் கழல் விட்டு	(உன்னுடைய) விலக்ஷணமான திருவடிகளை (இந்நிலத்திலேயே அநுபவிப்பதை) விட்டு	வீடு இலாது	விச்சேதமில்லாதபடி
விண்ணில் ஏறி	பரமபதத்திற் சென்று	வைத்த	அமைக்கப்பட்ட
வீழ்வு இலாத போகம் நண்ணினும்	அழிவில்லாததொரு போகத்தை அடையப்பெற்றாலும், (அது கிடக்கட்டும்)	காதல்	ப்ரேமத்தினாலுண்டாகக் கூடிய
		இன்பம் ஆகுமே	ஆநந்தத்தை ஒக்குமோ அப்பரமபதாநுபவம்!

* * *—எட்டினோடிரண்டெனுங் கயிற்றினால் - எட்டோடு இரண்டு சேர்ந்தால் பத்து; இவ்விடத்தில் பத்து என்கிற எண் விவக்ஷிதமல்ல. "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" என்றபடி பக்திக்கும் பத்து என்று பேருண்டாதலால் அப்பொருளே இங்கு விவக்ஷிதம்.

வைத்தகாதலின்பமாகுமே – வைத்தகாதலே இன்பமாகும் என்று அந்வயித்து, உன் திருவடிகளில் வைக்கும் ப்ரேமமானது ஒரு [illegible] கமாயிருக்குமென்றுமாம். (அ௩)

835 பின்பிறக்கவைத்தனன்கொல் அன்றிநின்றுதன்கழற்கு *
அன்புறைக்கவைத்தநாள் அறிந்தனன்கொலாழியான் *
தன்றிறத்தோரன்பிலா அறிவிலாதநாயினேன் *
என்றிறத்திலென்கொல் எம்பிரான்குறிப்பில்வைத்ததே. (அ௪)

ஆழியான்	சக்ரஹஸ்தனான எம்பெருமான்	அந்நாள் அறிந்தனன் கொல்	பரமபதத்திலே சென்று அநுபவிக்கு மொரு நாளைத் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறானோ!
பின் பிறக்க வைத்தனன் கொல்	நான் இன்னும் சில பிறவிகள் பிறக்கும்படியாகத் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறானோ!	தன் திறத்து	தன் விஷயத்திலே
		ஓர் அன்பு இலா	சிறிதும் அன்பு இல்லாதவனும்
அன்றி	அல்லது,	அறிவு இலாத	விவேகமில்லாதவனும்
தன் கழற்கு	தன் திருவடிகளிலே	நாயினேன்	நீசனுமாகிய
நின்று	நிலைத்துநின்று	என் திறத்தில்	என் விஷயத்திலே
அன்பு உறைக்க வைத்து	(எனக்கு) அன்பு ஊர்ஜிதமாம்படியாக ஸங்கல்பித்து	எம்பிரான்	எம்பெருமான்
		குறிப்பில் வைத்தது	திருவுள்ளம்பற்றியிருப்பது
		என் கொல்	யாதுவோ! (அறியேன்.)

தாம் ப்ரக்ருதி பரவசராயிருக்கக் காண்கையாலும், எம்பெருமான் கேட்பாரற்ற ஸ்வதந்த்ரனாகையாலும், அவன் திருவுள்ளமுகந்தாலல்லது பெறப் பெறமுடியாதாகையாலும் இக்காரணங்களையெல்லாங் கருதி 'எம்பெருமான் என்னைத் தன் திருவடிகளிலே பரமபக்தனும்படி பண்ணியருள நினைத்திருக்கிறானோ? அன்றி நித்ய ஸம்ஸாரியாக்க நினைந்திருக்கிறானோ? என்திறத்தில் என் நாதன் திருவுள்ளம்பற்றியிருப்பது என்னோ? என்கிறார். இந்த சரீரம் முடிந்தபின்பும் கூட இன்னும் சில சரீரங்களையும் நான் கொள்ளும்படியாக நினைத்திருக்கிறானோ? அன்றியே, தனது திருவடிகளில் இடையறாத அன்பை எனக்கு உறைக்கவைத்து அத்திருவடிகளை யநுபவிப்பேனும்படி ஒரு நல்ல காலமுண்டாக நினைத்திருக்கிறானோ? அவன்விஷயத்திலே அணுமாத்ரமும் அன்பில்லாத அஜ்ஞனும் நீசனுமாகிய என்விஷயத்திலே என்செய்வதாகத் திருவுள்ளமோ தெரியவில்லையே! என்று அலமருகின்றார்.

"பின்பிறக்கவைத்தனன் கொல்" என்றவிடத்து, 'பின்பு இறக்கவைத்தனன் கொல்' என்றும் பிரிக்கலாம்; இறப்பாவது மறப்பு; (எம்பெருமானை மறந்திருப்பதே ஆத்மாவுக்கு இறப்பு.) தன்பக்கலிலே எனக்கு ஞானம் பிறந்த பின்பும் தன்னை மறக்கும்படியாக்கிவைக்கிறானோ? என்றவாறு. (அ௩)

836 நச்சராவணைக்கிடந்த நாதபாதபோதினில் *
வைத்தசிந்தைவாங்குவித்து நீங்குவிக்கநீயினம் *
மெய்த்தன்வல்லையாதலால் அறிந்தனன்நின்மாயமே *
உய்த்துநின்மயக்கினில் மயக்கலென்னைமாயனே. (அ௫)

நஞ்சு அரா அணை	(ஆச்ரித விரோதிகள்மேல்) விஷத்தை உமிழ்கின்ற திருவனந்தாழ்வானாகிற சயனத்திலே	இனம்	இன்னமும்
		மெய்த்தன்	மெய்யாகவே
கிடந்த	திருக்கண்வளர்ந்தருள்கிற	வல்லை ஆதல்	ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய் என்பதை
நாத	ஸர்வேச்வரனே!	அறிந்தனன்	அறிந்திருக்கிறேன்;
பாத போதினில்	(உன்னுடைய) திருவடித்தாமரைகளிலே	மாயனே!	ஆச்சரியசக்தியுக்தனே!
வைத்த	(இப்போது) வைக்கப்பட்டுள்ள	என்னை	அடியேனை
சிந்தை	மநஸ்ஸை	நின் மாயமே	உன்னுடைய மாயச்செயலையே
வாங்குவித்து	அதில் நின்றும் திருப்பி	உய்த்து	கடத்தி
நீங்குவிக்க	வேறுவிஷயங்களில் போக்க	மயக்கினில்	ப்ராக்ருத பாசங்களிலே (வைத்து)
நீ	ஸ்வதந்த்ரனான நீ	மயக்கல்	மயக்கவேண்டா

* * * அடியேன் விஷயத்திலே எம்பெருமான் திருவுள்ளம் எப்படிப்பட்டதோ வென்று ஸந்தேஹித்தார் கீழ்ப்பாட்டில்; என்னை உன் ஸ்வாதந்திரியத்தினால் ஸம்ஸாரப்படுகுழியிலே இன்னமும் தள்ளாமல் கிருபைபண்ணியருளவேணுமென்று இரக்கிறார் இப்பாட்டில். ()

837 சாடுசாடுபாதனே சலங்கலந்தபொய்கைவாய் *
ஆடரவின்வன்பிடர் நடம்பயின்றநாதனே *
கோடுநீடுகைய செய்யபாதநாளுமுள்ளினால் *
வீடனாகமெய்செயாத வண்ணமென்கொல்கண்ணனே. (அ௬)

சாடு சாடு பாதனே	சகடாஸுரனை உதைத்தொழித்த திருவடியையுடையவனே!	ஆடு அரவின்	(செருக்கினால் படமெடுத்து) ஆடிக்கொண்டிருந்த காளிய நாகத்தினுடைய
சலம் கலந்த பொய்கை வாய்	(விஷமே அதிகமாகி அத்துடன் சிறிது) ஜலமும் கலந்திருக்கப் பெற்ற ஒரு மடுவிலே	வன் பிடர்	வலியதான பிடரியிலே
		நடம் பயின்ற	நர்த்தனம் செய்த

நாதனே!	ஸ்வாமியே!	நாளும்	நாள்தோறும்
கோடு நீடு கைய	ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யம் நிலைபெற்றிருக்கப் பெற்ற திருக்கையை யுடையவனே!	உள்ளினாலும்	அடியேன் தியானித்துக் கொண்டிருக்கும்போது
கண்ணனே	கண்ணபிரானே!	மெய்	மெய்யாகவே
செய்ய பாதம்	(உனது) செந்தாமரைபோல் சிவந்த திருவடிகளை	வீடன் ஆக செய்யாத வண்ணம் என் கொல்	(அடியேனை) முக்தனுக்காதது ஏனோ!

* * * எம்பெருமான் விரோதிநிரஸநத்தில் ஸமர்த்தன் என்னுமிடத்தை நிரூபித்துக் கொண்டு இப்படி ஸமர்த்தனான நீ என்விரோதியைமாத்திரம் நிவர்த்திப்பியாமல் உபேக்ஷை பண்ணுவது தகுதியோவென்கிறார். சலம் கலந்த போய்கை = அப்பொய்கையிலே விஷமே விஞ்சினதென்றும் அத்தோடுகூட ஜலமும் சிறிது சேர்ந்திருக்குமென்றும் உணர்க. வீடன் = வீட்டையடைந்தவன், முக்தன். (அசு)

838 நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணினாதனோடுபோதின்மேல் *
நற்றவத்துநாதனோடு மற்றுமுள்ளவானவர் *
கற்றபெற்றியால்வணங்குபாத நாதவேத, * நின்
பற்றலாலோர்பற்று மற்றதுற்றிலேனுரைக்கிலே. (அஎ)

நெற்றி பெற்ற கண்ணன்	நெற்றியிலே கண்ணைப் பெற்ற வனான சிவனும்	நாத!	நாயனே!
விண்ணின் நாதன்	தேவேந்திரனும்	வேத!	வேதப்ரதிபாத்யனே!
போதின் மேல் நல் தவத்து நாதன்	தாமரைப்பூவிலே பிறந்த நல்ல தாபஸனான நான்முகக்கடவுளும்	உரைக்கில்	(என் அத்யவஸாயத்தைச்) சொல்லப்புக்கால் (சொல்லுகிறேன் கேளாய்;)
மற்றும் உள்ள வானவர்	மற்றுமுண்டான பல தேவதைகளும்	நின் பற்று அலால்	உன்னையே ஆச்ரயமாகக் கொண்டிருப்பது தவிர
கற்ற பெற்றியால்	தாங்கள் தாங்கள் அப்யஸித்துள்ள முறைமைக்கிணங்க	மற்றது ஓர் பற்று	வேறொர் ஆச்ரயத்தை
வணங்கு பாத!	வந்து வணங்கப்பெற்ற திருவடிகளை யுடையவனே!	உற்றிலேன்	நான் நெஞ்சாலும் ஸ்பர்சிக்கவில்லை.

* * * முக்கண்ணன் முதலிய தேவதைகளுங்கூடத் தங்களுடைய அபீஷ்ட ஸித்திக்கு தேவரீருடைய கைகளையே எதிர்பார்த்திருக்கிறார்களாகையாலே அடியேனுக்கும் தேவரீரொழிய வேறுபுகலில்லையென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை விளம்புகிறார். நெற்றிக்கண்ணனான சிவனென்ன, ஸ்வர்க்கத்துக்கு நிர்வாஹகனான இந்திரனென்ன, திருநாபிக்கமலத்திலே பிறந்து மஹாதபஸ்வியான பிரமனென்ன இவர்களும் மற்றுமுள்ள பற்பல தேவதைகளும் தங்கள்தங்களறிவுக்குத் தகுதியாகத் திருவடிபணியப்பெற்றவனே! உலகங்கட்கெல்லாம் தனி நாயகனாக வேதங்களில் பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளவனே! "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்" என்றாற்போல உன்னையே சரணமாகப் பற்றியிருக்குமதொழிய வேறொரு சரணமும் அடியேனுடைய நெஞ்சினால் கொள்ளப்படவில்லை யென்கிறார். இரண்டாமடியில் "நற்றவத்து" என்றும் "நற்றவத்த" என்றும் பாடபேதங்களுண்டு. "கற்ற பெற்றியால்" என்றவிடத்து "தங்களன்பாரத் தமதுசொல் வலத்தால் தலைத்தலைச்சிறந்து பூசிப்ப" என்ற திருவாய்மொழி நினைக்கத்தக்கது. (அஎ)

839 வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி வெள்ளெயிற்றராவளாய் *
அள்ளலாக்கடைந்தவன்று அருவரைக்கோராமையாய் *
உள்ளநோய்கள்தீர்மருந்து வானவர்க்களித்த * எம்
வள்ளலாரையன்றி மற்றோர்தெய்வநான்மதிப்பனே. (அஅ)

வெள்ளை வேலை	வெண்கடலாகிய திருப்பாற்கடலிலே	ஓர் ஆமை ஆய்	(தாரகமான) ஒரு ஆமையாகி
வெற்பு	மந்தரமலையை	வானவர்க்கு	தேவதைகளுக்கு
நாட்டி	நட்டு	உள்ள நோய்கள் தீர் மருந்து	ஏற்பட்டிருந்த நோய்களைத் தீர்க்கவல்ல மருந்தாகிய அம்ருதத்தை
வெள் எயிறு அரா	வெளுத்த பற்களையுடைய வாஸுகி நாகத்தை	அளித்த	(கடலிற் கடைந்தெடுத்து) அருளின
அளாய்	(கடை கயிறாகச்) சுற்றி	எம் வள்ளலாரை அன்றி	உதாரனான எம்பெருமானையன்றி
அள்ளல் ஆ	அலைகள் செறியும்படி	மற்று ஓர் தெய்வம்	வேறொருதேவதையை
கடைந்த அன்று	(கடலைக்) கடைந்தருளின காலத்தில்	நான் மதிப்பனே	நான் (ஒருபொருளாக) மதிப்பனோ!
அரு வரைக்கு	தாங்கமுடியாததான அம்மலைக்கு		

*** வெளுத்தகடலிலே மந்தரமலையை மத்தாகநாட்டி வெளுத்த பற்களையுடைய வாஸுகியென்னும் நாகத்தைக் கடைகயிறாக அதிலேசுற்றி அந்தமாகடலை "கடல்மாறு சுழன்றழைக்கின்ற வொலி" என்னும்படியே திரைகள் எதிரேவந்து செறியும்படியாகக் கடைந்தருளினகாலத்து அம்மலை ஆழ்ந்துபோகாமல் தன் முதுகிலே நின்று சுழலும்படி கூர்மரூபியாய்த் தாங்கிக்கிடந்து, தேவதைகட்கு ஏற்பட்டிருந்த துன்பங்களெல்லாம் தீரும் படியான மருந்தாகிய அம்ருதத்தை அவர்கட்கு எடுத்தளித்த பரமோதாரனான பரமபுருஷனையன்றி வேறொரு தெய்வத்தை ஆச்ரயணீயமாக நினைப்பனோ நான் என்கிறார். (௮௰)

840 பார்மிகுத்தபாரமுன் ஒழிச்சுவானருச்சுனன் *
தேர்மிகுத்துமாயமாக்கி நின்றுகொன்றுவென்றிசேர் *
மாரதர்க்குவான்கொடுத்து வையமைவர்பாலதாம் *
சீர்மிகுத்தநின்னலாலோர் தெய்வம்நான்மதிப்பனே. (௮௧)

முன்	முற்காலத்தில்	வென்றிசேர் மாரதர்க்கு	ஜயம்பெறுவதாக நினைத்திருந்த மஹாரதர்களான துர்யோதநாதிகளுக்கு
பார் மிகுத்த பாரம்	பூமியிலே அதிகமாக வுண்டான சுமையாகிய துஷ்டவர்க்கத்தை	வான் கொடுத்து	வீரஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுத்து
ஒழிச்சுவான்	ஒழிப்பதற்காக	வையம்	பூமண்டலத்தை
அருச்சுனன் தேர் மிகுத்து	அர்ஜுநனுடைய தேரை நன்றாக நடத்தி	ஐவர் பாலது ஆம்	பஞ்சபாண்டவர்களுடையதாக ஆக்குவித்த
மாயம்	(பகலை இரவாக்குகை முதலான) ஆச்சரியச் செயல்களை	சீர் மிகுத்த	புகழ் மிகுந்த
		நின் அலால்	உன்னையன்றி
ஆக்கி நின்று	உண்டாக்கி	ஓர் தெய்வம்	மற்றொரு தெய்வத்தை
கொன்று	(எதிரிகளைக்) கொன்று	நான் மதிப்பனே	நான் ஆதரிப்பேனோ!

*** [மாரதர்க்கு.] அதிரதர், மஹாரதர், ஸமரதர், அர்த்தரதர் எனத்தேர்வீரர் நால் வகைப்படுவர்; அஸஹாயராய்த் தாம் ஒரு தேரின்மேலிருந்து தமது ரதகஜ துரகபதாதிகளுக்கு அழிவுவராமல் காத்துக்கொண்டு பல்லாயிரம் தேர்வீரர்களோடுபொருது வெல்லும் வல்லமையுள்ளார் அதிரதர் என்றும், கீழ்ச்சொன்னபடியே தாமிருந்து பதினோராயிரம் தேர்வீரரோடு பொருபவர் மஹாரதர் என்றும், ஒருதேர்வீரரோடு தாமுமொருவராய் நின்று எதிர்க்கவல்லவர் ஸமரதர் என்றும், அங்ஙனமேபொருது தம் தேர்முதலியவற்றை இழந்துவிடுபவர் அர்த்தரதர் என்றும் சொல்லப்படுவர். இப்பாட்டில் மாரதர் என்றது மஹாரதர் என்றபடி. போர்க்களத்திலே மடிந்த வீரர்கட்கு ஸ்வர்க்கம் கிடைப்பதாக சாஸ்திரம் கூறுவதுபற்றி "மாரதர்க்கு வான் கொடுத்து" என்றார். தோற்றொழிந்த மாரதர்கட்கு வென்றிசேர் என்ற அடைமொழி தகுமோவெனின்; ஜயம் பெறுதற்கு யோக்யதையுடையவர்கள் என்று பொருளேயல்லது வெற்றிபெற்றவர்களென்று பொருளல்ல; ஆகவே, வென்றிசேர் - ஜயமுண்டாவதாக நினைத்திருந்த - என்றதாயிற்று. (௮௧)

841 குலங்களாயவீரிரண்டில் ஒன்றிலும்பிறந்திலேன் *
நலங்களாயநற்கலைகள் நாலிலும்நவின்றிலேன் *
புலன்களைந்தும்வென்றிலேன் பொறியிலேன்புனித * நின்
இலங்குபாதமன்றி மற்றோர்பற்றிலேனெம்மீசனே. (கூ௰)

புனித!	பரிசுத்தனான	புலன்கள் ஐந்தும்	பஞ்சேந்திரியங்களையும்
எம் ஈசனே	எம்பெருமானே!	வென்றிலேன்	ஜயிக்கவில்லை;
குலங்கள் ஆய ஈர் இரண்டில்	(ப்ராஹ்மணாதி) நான்கு வர்ணங்களுக்குள்	பொறியிலேன்	சப்தாதி விஷயங்களில் அகப்பட்டிருக்கிறேன்; (ஆனபின்பு)
ஒன்றிலும்	ஒரு வர்ணத்திலும்	நின்	உன்னுடைய
பிறந்திலேன்	நான் பிறக்கவில்லை;	இலங்கு பாதம் அன்றி	ஒளிமிக்க திருவடிகளைத் தவிர
நலங்கள் ஆய நல்கலைகள் நாலிலும்	(சேதநர்க்கு) நன்மையைக் காட்டுவதான நல்ல நான்கு வேதங்களிலும்	மற்று ஓர் பற்று இலேன்	வேறொரு ஆச்ரயத்தை யுடையேனல்லேன்.
நவின்றிலேன்	பயிற்சிசெய்யவில்லை;		

* * * கீழ்ப்பாட்டுக்களில், தாம் வேறுகதியற்றவர் என்னுமிடத்தை வெளியிட்டது போல இப்பாட்டில் வேறு உபாயமொன்றுமில்லாமையை வெளியிட்டருள்கிறார். ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமுமாக இரண்டு முண்டாக வேணுமே; அவற்றுள் அநந்யகதித்வ முண்டானமை கீழே சொல்லிற்றாயிற்று. ஆகிஞ்சந்யஞ் சொல்லுகிறது இதில். ஆக இரண்டாலும் உபாயமும் உபேயமும் எம்பெருமானே என்றதாகிறது. ப்ராஹ்ம க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ர ரூபமான நான்கு வருணங்களுள் ஒருவருணத்திலும் ஜநிக்கப்பெற்றிலேன்; சேதநர்களுடைய அதிகாரங்கட்கும் குணங்கட்கும் தக்கபடி ப்ரியஹிதங்களை விதிக்கும் விலக்ஷணமான சாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிக்கப்பெற்றிலேன்; இந்திரியங்கள் என்னைத் தம் வசமாகப் பிடித்திழுத்துக் கொண்டுபோக நான் அவையிட்டவழக்காய்த் திரிந்தொழிந்தேனே யொழிய அவற்றிலே ஓர் இந்திரியத்தையும் சிக்ஷிக்க ஸமர்த்தனாகப்பெற்றிலேன்; ஆகவே சப்தாதி விஷயப்ரவணனாய்ப் போந்தேன்; ஆகையாலே ஒருவித உபாயமும் அநுஷ்டிக்கைக்கு அயோக்யனாயிருந்தேனாலும் "உன்திருவடிகளே உபாயம்." என்ற அத்யவஸாயம் மாத்திரம் குறையற்றிராநின்றது என்கிறார். (கூ௰)

842 பண்ணுலாவுமென்மொழிப் படைத்தடங்கணாள்பொருட்டு *
எண்ணிலாவரக்கரை நெருப்பினால்நெருக்கினாய் *
கண்ணலாலோர்கண்ணிலேன் கலந்தசுற்றமற்றிலேன் *
எண்ணிலாதமாயநின்னை என்னுள்நீக்கலென்றுமே. (கூக)

பண் உலாவும் மென் மொழி	(குறிஞ்சி காந்தாரம் காமரம் முதலிய) ராகங்கள் விளங்குகின்ற இனிய பேச்சை யுடையவளும்	கண் அலால்	(எனக்கு நீ) நிர்வாஹகனே யொழிய
		ஓர் கண் இலேன்	வேறொரு நிர்வாஹகனை யுடையேனல்லேன்;
படை தடம் கணாள் பொருட்டு	வாள்போன்று பெரிய கண்களையுடையவளுமான பிராட்டிக்காக	கலந்த சுற்றம் மற்று இலேன்	நெஞ்சு பொருந்தின உறவும் வேறில்லை;
எண் இலா அரக்கரை	கணக்கில்லாத ராக்ஷஸரை	எண் இலாத மாய!	அநந்தமான ஆச்சரிய சக்தியையுடையவனே!
		நின்னை	உன்னை
நெருப்பினால்	அம்புகளின் தீயினாலே	என்றும்	எக்காலத்திலும்
நெருக்கினாய்	தொலைத்தருளினவனே!	என்னுள் நீக்கல்	என்னைவிட்டுப் பிரிக்கவே கூடாது.

843 விடைக்குலங்களேழடர்த்து வென்றிவேற்கண்மாதரார் *
கடிக்கலந்ததோள்புணர்ந்த காலியாயவேலைநீர் *
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்து முன்கடைந்து, நின்றனக்கு *
அடைக்கலம்புகுந்தவென்னை அஞ்சலென்னவேண்டுமே. (௯௨)

வேலை நீர்	ஜலதத்துவமாகிய கடலை	அடர்த்து	கொழுப்படக்கி
படைத்து	(முதல்முதலாக) ஸ்ருஷ்டித்தும்	வென்றி வேல் கண் மாதரார்	ஜயசீலமான வேல்போன்ற கண்களை யுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டியினுடைய
அடைத்து	(ஸ்ரீராமாவதாரத்திலே அக்கடலில்) அணைகட்டியும்;		
அதில் கிடந்து	(தங்கள் தங்கள் ஆபத்தை முறையிட்டுக் கொள்வார்க்கு முகங்கொடுக்க) அக்கடலில் பள்ளிகொண்டருளியும்	கடி கலந்த தோள்	பரிமளம் மிக்க திருத்தோளோடே
		புணர்ந்த	ஸம்ச்லேஷித்த
முன்	முன்னொருகாலத்திலே	காலி ஆய	கோபாலக்ருஷ்ணனே!
		நின் தனக்கு	உன் பக்கலிலே
கடைந்து	(தேவதைகளுக்காக அதைக்) கடைந்தும் (இப்படியெல்லாம் செய்தது மல்லாமல்)	அடைக்கலம் புகுந்த என்னை	சரணம் புகுந்த என்னை நோக்கி
ஏழ் விடை குலங்கள்	நாநாவர்ணமான ஏழு ரிஷபங்களையும்	அஞ்சல் என்ன வேண்டும்	"பயப்படாதே" என்றொரு வார்த்தை யருளிச்செய்ய வேணும்.

* * * ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுக்கு அபயப்ரதானம் செய்தருளினாற் போலவும் அர்ஜுநனை நோக்கி "மாசுச:" என்றாற்போலவும் அடியேனை நோக்கி அஞ்சேல் என்றருளிச்செய்யவேணும் பிரானே! என்கிறார். "முன்கடைந்த நின்றனக்கு" என்றும் பாடமுண்டு. அஞ்சல் - எதிர்மறை வினைமுற்று. (௯௨)

844 சுரம்பரங்குதண்டுழாய் துதைந்தலர்ந்தபாதமே *
விரும்பிநின்றிறைஞ்சுவேற்கு இரங்கரங்கவாணனே *
கரும்பிருந்தகட்டியே கடற்கிடந்தகண்ணனே *
இரும்பரங்கவெஞ்சரந்துரந்த வில்லிராமனே. (௯௩)

கரும்பு இருந்த கட்டியே	கருப்பங் கட்டிபோலே பரம போக்யனாயிருந்தவனே!	அரங்கம் வாணனே	கோயிலில் வாழ்பவனே!
கடல் கிடந்த கண்ணனே!	திருப்பாற்கடலிலே திருக்கண் வளர்ந்தருளும் ஸுலபனே!	சுரும்பு	வண்டுகளானவை
		அரங்கு	படிந்திருக்கப்பெற்ற
இரும்பு	இரும்புபோல் வலிய ராக்ஷஸ சரீரங்கள்	தண் துழாய்	குளிர்ந்த திருத்துழாய்
		துதைத்து	நெருங்கி
அரங்க	அழியும்படி	அலர்ந்த	விகஸித்திருக்கப்பெற்ற
		பாதமே	(உனது) திருவடிகளையே
வெம் சரம்	தீக்ஷ்ணமான அம்புகளை	விரும்பி நின்று	ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக ஆசைப்பட்டு
துரந்த	பிரயோகித்த		
வில்	ஸ்ரீ சார்ங்கவில்லை யுடையவனே!	இறைஞ்சுவேற்கு	தொழுகின்ற அடியேன் பக்கல்
இராமனே	இராமபிரானே!	இரங்கு	க்ருபைபண்ணியருள்.

* * * கீழ்ப்பாட்டில் "அஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்று அபயப்ரதானமாத்ரத்தை வேண்டினாராயினும் அவ்வளவிலே த்ருப்திபெறக் கூடியவரல்லரே; பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே நித்யாநுபவம் அபேக்ஷிதமாயிருக்குமே; அவ்வநுபவம் வாய்க்குமாறு க்ருபைசெய்தருளவேணுமென்கிறார் இதில். நான்காமடியில், இரும்புபோல் வலியநெஞ்சினரான அரக்கரை யென்ன வேண்டுமிடத்து இரும்பு என்றது அபேதமாகச்சொன்னது ரூபகாதிசயோக்தியாம். அரங்குதல் - (இங்கு) அழிதல். (௯௩)

845 ஊனின்மேயவாவிநீ உறக்கமோடுணர்ச்சிநீ *
ஆனின்மேயவைந்துநீ அவற்றுணின்றதூய்மைநீ *
வானினோடுமண்ணுநீ வளங்கடற்பயனுநீ *
யானுநீயதன்றி யெம்பிரானும்நீயிராமனே. (௯௪)

இராமனே — இராமபிரானே!
ஊனில் மேய ஆவி நீ — சரீரத்திலே பொருந்தியிருக்கிற பிராணன் நீயிட்ட வழக்கு;
உறக்கமோடு உணர்ச்சி நீ — ஜ்ஞானமும் அஜ்ஞானமும் நீயிட்ட வழக்கு;
ஆவில் மேய ஐந்தும் நீ — பசுக்களிடத்து உண்டான பஞ்சகவ்யமும் நீ;
அவற்றுள் நின்ற தூய்மை நீ — அப்பஞ்ச கவ்யங்களுக்குள்ள பரிசுத்தியும் நீ ஸங்கல்பித்தது;
வானினோடு மண்ணும் நீ — நித்ய விபூதி லீலா விபூதியென்ற உபய விபூதியும் நீயிட்ட வழக்கு,
வளம் கடல் பயனும் நீ — அழகிய ஸமுத்ரத்திலுண்டான (அம்ருதம் ரத்னம் முதலான) பிரயோஜனங்களும் நீ;
யானும் நீ — அடியேனும் உன் அதீநன்;
அது அன்றி — இப்படி பலவாறு பிரித்துச் சொல்வதல்லாமல்
எம்பிரானும் நீ — ஸர்வேச்வரனும் நீ காண்;

* * * எம்பெருமான் ஸர்வப்ரகாரி என்னுமிடத்தை யருளிச்செய்கிறார். உறக்கமோடு உணர்ச்சி நீ = தமோகுணத்தின் காரியமான உறக்கமும் ஸத்வகுணத்தின் காரியமான புத்தி விகாஸமும் நீயிட்டவழக்கு; சிலர் விஷயாந்தர ப்ரவணராய் அறிவுகேடராய்க் கிடப்பதும், சிலர் உன்பாதமே பரவிப்பணிந்து கிடப்பதுமெல்லாம் நீ ஸங்கல்பிக்கும் வகைகளேயாமென்றவாறு. வளங்கடற்பயனும்நீ = சிறந்த கடலிலுள்ள பயன் - அம்ருதம் ரத்னம் முதலியவை; அவையும் உன் ஸங்கல்பாதீநமென்றபடி. பிரயோஜநாந்தர பரர்களான தேவர்களுக்குக் கடலினின்றும் அமுதமாகிற பிரயோஜநாந்தரத்தை யெடுத்துக் கொடுத்தருளினதுபோல் மற்றுமுள்ள பிரயோஜநாந்தர பரர்கட்கும் நீயே அப்பிரயோஜநங்களை அளிக்கவல்லை என்பது உட்கருத்தாம்.

[ஆனின்மேய இத்யாதி.] சுத்தியை விளைக்கக்கூடிய பதார்த்தங்களுள் முதன்மையாகக் கூறப்படுகிற பஞ்சகவ்யமும் அவற்றிலுண்டான பரிசுத்தியும் உனது ஸங்கல்பத்தினாலாயது. ஊனின்மேய ஆவிநீ என்றது-சரீரம் நின்றிருப்பதும் நசித்துப்போவதும் உன்னுடைய இச்சாதீநமென்றபடி. வானினோடு மண்ணும் நீ என்றது-ஆலம்பநமற்ற ஆகாசத்திலே பலபல தேவதைகள் ஸஞ்சரிக்கிறதும், பூமியானது கரையாமல் ஸகலத்தையுந் தாங்கியிருப்பதும் உன்னாலே என்றபடி. யானும்நீ என்றது-எனக்கு உன்பக்கல் ருசி பிறவாதகாலத்திலும் எனக்கு நல்லறிவைய அளித்து ருசியைப் பெருக்கினதும் நீயென்றபடி.. (௯௪)

846 அடக்கரும்புலன்களைந்தடக்கி ஆசையாமவை *
துடக்கறுத்துவந்து நின்தொழிற்கணின்றவென்னைநீ *
விடக்கருதிமெய்செயாது மிக்கோராசையாக்கிலும் *
கடற்கிடந்தநின்னலாலோர் கண்ணிலேனெம்மண்ணலே. (௯௫)

எம் அண்ணலே! — எம்பெருமானே!
அடக்க அரு — அடக்கமுடியாத
ஐந்து புலன்கள் — பஞ்சேந்திரியங்களை
அடக்கி — பட்டிமேயாதபடி நியமித்து
ஆசை ஆம் அவை — விஷயாந்தரப் பற்றுக்களை
துடக்கு அறுத்து வந்து — ஸவாஸநமாகத் தொலைத்து விட்டு வந்து
நின் தொழில் கண் — உன் கைங்கரியத்திலே
நின்ற — நிஷ்டனாயிருக்கிற
என்னை — அடியேனை
நீ — இவ்வளவு ஆளாக்கின நீ
விட கருதி — உபேக்ஷிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி
மெய் செயாது — என் உஜ்ஜீவனார்த்தமான க்ருஷியை மெய்யாக நடத்தாமல்
மிக்க ஓர் ஆசை ஆக்கிலும் — விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தை அதிகரிப்பித்தாலும்
கடல் கிடந்த நின் அலால் — க்ஷீரஸாகர சாயியான உன்னையல்லது
ஓர் கண் இலேன் — வேறொரு ஸ்வாமியையுடையேனல்லேன்.

* * * புறம்புண்டான விஷயங்களில் விருப்பத்தை விலக்கி உன்னளவில் அபிநிவேசத்தைப் பிறப்பித்துக் கைங்கர்யத்தைப் ப்ரார்த்திக்கும்படி அடியேனை இவ்வளவு நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்த நீதானே என்னை உபேக்ஷித்து விஷயாந்தர ப்ரவணனாகக் கெட்டுப்போகும்படி ஒருகால் கைவிட்டபோதிலும் உன்னையொழிய வேறொரு கதிஇல்லை யெனக்கு என்று தம்முடைய அத்யவஸாயத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

• ஆசார்யனுடைய நல்ல உபதேசங்களைக்கொண்டும் சாஸ்த்ர பரிசயத்தைக் கொண்டும் இந்திரியங்களை அடக்கப்பார்த்தால் அடக்கமுடியாத இவ்விந்திரியங்களை உன் திவ்யமங்கள விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி ஈடுபடுத்தி விஷயாந்தரங்களில் போகாதபடி தகைந்து புருஷார்த்தங்களின் மேலெல்லையாகிய கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையிலேயே நிலைநிற்கும்படி உன் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகி நின்ற என்னைநீ உபேக்ஷிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி எனது உஜ்ஜீவநக்ருஷியை முட்டமுடிய நடத்தாமல் இன்னும் விஷயாந்தரங்களிலேயே ருசியைப் பிறப்பித்து உன்னைவிட்டு நீங்கும்படி நீ செய்தாயாகிலும் என்மனம் உன்னைவிட்டு நீங்காது என்றவாறு. "என்னை நெகிழ்க்கிலும் என்னுடை நன்னெஞ்சந்தன்னை அகல்விக்கத் தானுமொண்ணாது" ["தானுங் கில்லானினி"] என்ற நம்மாழ்வாரைப்போல அருளிச் செய்கிறபடி. மெய்செயாது = என்னை உஜ்ஜீவிப்பிக்க வேணுமென்ற திருவுள்ளத்துடன் தொடங்கின க்ருஷிகளை மெய்யாகத் தலைக்கட்டாமல் என்கை. (௯௫)

847 வரம்பிலாதமாயமாய வையமேழும்மெய்ம்மையே *
வரம்பிலூழியேத்திலும் வரம்பிலாதகீர்த்தியாய் *
வரம்பிலாதபல்பிறப்பு அறுத்துவந்துநின்கழல் *
பொருந்துமாதிருந்தநீ வரஞ்செய்புண்டரீகனே. (௯௬)

வரம்பு இலாத மாய	அளவிறந்த ஸ்வரூபத்தையுடைய பிரகிருதிதத்துவத்தை ஸ்வாதீனமாகவுடையவனே	புண்டரீகனே	புண்டரீகாக்ஷனே! (அடியேன்)
மாய!	ஆச்சர்யசக்தியுக்தனே!	வரம்பு இலாத	முடிவில்லாமல் நேரக் கூடியவையான
வையம் ஏழும்	ஏழுலகத்திலுமுள்ள ஜனங்களும் (கூடி)	பல் பிறப்பு	பற்பல ஜன்மங்களை
மெய்ம்மையே	மெய்யாகவே	அறுத்து	இன்றே முடித்துவிட்டு
வரம்பு இல் ஊழி ஏத்திலும்	பலபல கற்பங்கள் வரையில் தோத்திரம் பண்ணினாலும்	நின் கழல் வந்து	உனது திருவடிகளைக் கிட்டி
வரம்பு இலாத கீர்த்தியாய்	எல்லைகாணமுடியாத புகழையுடையோனே!	பொருந்தும் ஆ	அவற்றிலேயே ஸக்தனாயிருக்கும்படி
		திருந்த	நன்றாக
		நீ வரம் செய்	அநுக்ரஹித்தருளவேணும்.

* * * "அஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்றும் "இரங்கு அரங்கவாணனே!" என்றும் பொதுப்பட அருளிச்செய்ததை விவரியாநின்றுகொண்டு, "ஸம்ஸாரத்தை வேரறுத்து உன் திருவடிகளிலே பொருந்தும்படியாக அநுக்ரஹம் பண்ணியருளவேணும்" என்று தம்முடைய ப்ராப்யத்தை ஸ்பஷ்டமாகப் பிரார்த்திக்கிறார். (௯௬)

848 வெய்யவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்துசீர் *
கைய! செய்யபோதில்மாது சேருமார்ப! நாதனே! *
ஐயிலாயவாக்கைநோய் அறுத்துவந்துநின்னடைந்து *
உய்வதோருபாயம் நீயெனக்குநல்கவேண்டுமே. (௯௭)

வெய்ய ஆழி	(எதிரிகள்மேல்) தீக்ஷ்ணமான திருவாழியையும்	ஏந்து சீர் கைய!	தரித்துக்கொண்டிருக்கிற அழகிய திருக்கைகளையுடையவனே!
சங்கு தண்டு வில்லும் வாளும்	திருச்சங்கையும் கதையையும் ஸ்ரீ சார்ங்கத்தையும் நந்தக வாளையும்	செய்ய போதில் மாது	செந்தாமரை மலரில் பிறந்த பிராட்டி

சேரும் மார்ப — நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திரு மார்பையுடையவனே!
நாதனே — ஸர்வஸ்வாமியே!
ஞாயில் ஆய ஆக்கை நோய் — சிலேஷ்மம் முதலியவைகளுக்கு இருப்பிடமாகிய சரீரமாகிய வியாதியை
அறுத்து வந்து — தொலைத்து வந்து
நின் அடைந்து — உன்னை அடைந்து
உய்வது ஓர் உபாயம் — நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படியானதொரு உபாயத்தை
எனக்கு — அடியேனுக்கு
நீ நல்க வேண்டும் — அருளவேணும். (97)

849 மறந்துறந்துவஞ்சமாற்றி ஐம்புலன்களாசையும் *
துறந்துநின்கணாசையே தொடர்ந்துநின்றநாயினேன் *
பிறந்திறந்துபேரிடர்ச் சுழிக்கணின்றுநீங்குமா *
மறந்திடாதுமற்றெனக்கு மாயநல்கவேண்டுமே. (கூஅ)

மாய! — ஆச்சரிய சக்தி யுக்தனான பெருமானே!
மறம் துறந்து — கோபத்தை ஒழித்து
வஞ்சம் மாற்றி — கள்ளங்கவடுகளைத் தவிர்த்து
ஐம் புலன்கள் ஆசையும் துறந்து — பஞ்சேந்த்ரியங்களினுடைய விஷயாந்தரப் பற்றையும் ஒழித்து
நின் கண் — உன் பக்கலில்
ஆசையே தொடர்ந்து நின்ற நாயினேன் — பக்தியே மேன்மேலும் பெருகி வரப்பெற்ற அடியேன்
பிறந்து இறந்து — பிறப்பது இறப்பதுமான விகாரங்களை யடைந்து கொண்டு
பேர் இடர் சுழிக்கண் நின்றும் — மஹா துக்க மண்டலமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும்
நீங்கும் ஆ — நீங்கும் ப்ரகாரத்தையும்
மற்று — அதற்கு மேற்பட்டுப் பரமாநந்தமடையும் ப்ரகாரத்தையும்
எனக்கு — அடியேனுக்கு
மறந்திடாது — மறவாமல்
நல்க வேண்டும் — அருளவேணும்.

* * * பிறர்க்கு ஒரு ஏற்றமிருந்தால் அதனைப் பொறுக்கமாட்டாமையும் பிறர்க்குத் தீங்குவிளைப்பதையே சிந்திக்கையும் மறம் எனப்படும். அதனை யொழித்து, வஞ்சமாவது - அநுகூலன்போலத்தோற்றி முடிவில் ப்ரதிகூலனாய் நிற்றல்; அதனையும் தொலைத்து, இந்திரியங்களுக்கு விஷயாந்தரங்களிலுண்டான ஆசையையும் அகற்றி உன்பக்கல் ஆசையே மேன்மேலும் தொடர்ந்து பெருகும்படியான நிலைமையிலேயே நின்ற அடியேன், பிறப்பதும் இறப்பதுமான மஹா துக்கசக்கரத்தில் நின்றும் நீங்கும் விதத்தையும் அதற்குப்பிறகு ப்ராப்தமாகக் கூடிய பரமாநந்த ஸாம்ராஜ்யத்தையும் நீயே தந்தருளவேணும். மற்று என்பதை அசைச்சொல்லாகக்கொண்டு, பேரிடர்ச்சுழிக்கணின்று நீங்குதலை மாத்திரமே ப்ரார்த்திக்கின்றாரென்னவுமாம்.

850 காட்டிநான்செய்வல்வினைப் பயன்றனில்மனந்தனை *
நாட்டிவைத்துநல்லவல்ல செய்யவேண்ணினாரென *
கேட்டதன்றியென்னதாவி பின்னைகேள்வநின்னொடும் *
பூட்டிவைத்தவென்னை நின்னுள்நீக்கல்பூவைவண்ணனே. (கூகூ)

பின்னை கேள்வ! — நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு நாதனே!
பூவை வண்ணனே — காயாம்பூப்போன்ற நிறமுடையவனே!
(யமகிங்கரர்களானவர்கள்)
நான் செய் வல் வினை காட்டி — நான் செய்த ப்ரபலமான பாவங்களை எனக்கு ஞாபகப்படுத்தி
பயன் தனில் — அப்பாவங்களின் பலன்களை அநுபவிப்பதில்
மனம் தனை — எனது மநஸ்ஸை
நாட்டி வைத்து நல்ல அல்ல செய்ய எண்ணினார் — துணியும்படி செய்வித்து அஸஹ்யமான ஹிம்ஸைகளை செய்ய நினைத்திருக்கிறார்கள்
என கேட்டு அன்றி — என்று நான் கேட்டிருக்கிறபடியாகையால்
என்னது ஆவி நின்னொடும் பூட்டி வைத்த என்னை — என்னுடைய ஆத்மாவை உன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்து நிர்ப்பரனாயிருக்கிற என்னை
நின்னுள் நீக்கல் — உன்னை விட்டுப்பிரித்து விடவேண்டா.

*** நான் கணக்கு வழக்கில்லாதபடி செய்திருக்கும் பாவங்களுக்குப் பலன் அநு
பவித்தே தீரவேண்டியதாகும்; நான்செய்த பாவங்கள் இவ்வுலகத்தில் அந்தந்த க்ஷணங்களில்
அழிந்துபோய்விட்டாலும் அவற்றை நான் மறந்தொழிந்தாலும் பாபபலன்களை ஊட்டுவதற்
காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள யமகிங்கரர்கள் என்னுடைய ஒவ்வொரு பாவத்தையும் எடுத்
தெடுத்துக்கூறி 'இவற்றின்பலனை அநுபவித்தே தீரவேணும்' என்று வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்
டிருக்கிறார்களென்பதை நான் பெரியோர்முகமாகவும் சாஸ்த்ரமுகமாகவும் கேட்டிருக்கி
றேன்; அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான யமகிங்கரயாதனைகள் அடியேனுக்கு நேரக்கூடாதென்
று எற்கனவே தேவரீர்பக்கல் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணியிருக்கிறேன்; இவ்வடியேனை அந்த
ரங்கபூதனாக தேவரீர் திருவுள்ளத்தில் கூட்டிக்கொண்டருளினால் “[illegible]
ஆவணாது” என்றபடி அந்த நரகவேதனைகட்கு ஆளாகாதொழியலாம்; ஆகையாலே தேவரீர்
அடியேனை அவிநாபூதனாகக் கொண்டருளவேணும் என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

செய்யவேண்ணினார் என்ற வினைமுற்றுக்கு ஏற்ப “நமன்தமர்” என்ற எழுவாய் வரு
வித்துக்கொள்ளவேணும். என்றைக்கோ செய்து முடிந்துபோன வல்வினைகளைக் காட்டுவதா
வது-நினைப்பூட்டுகை; இன்ன இன்ன பாவங்களைச் செய்தாயென்று தெரிவித்தல். “பயன்ற
னல்” என்பதும் சிலருடைய பாடம். பயன்றனில் மனந்தனை நாட்டிவைக்கையாவது-பிறரை
வஞ்சித்து ஏகாந்தமாகப் பாவங்களைச் செய்து தீர்த்தோம்; அவற்றின் பலன்களை இப்போது
அநுபவித்தேதீரவேண்டும்; இப்போது யமபடர்களை வஞ்சிக்க முடியாது என்று தீர்மானித்
துக்கொள்ளுகை. யமபடர் செய்யக்கூடிய ஹிம்ஸைகளின் கொடுமையை நினைத்து இன்ன
ஹிம்ஸையென்று சொல்ல அஞ்சி நல்லவல்ல என்று பொதுவிலே அருளிச்செய்கிறார்: நல்ல
தாகாத செயல்களையென்கிறார்.

851 பிறப்பினோடுபேரிடர்ச் சுழிக்கணின்றுநீங்குமஃது * (கூகூ)
இறப்பவைத்தஞானநீசரைக் கரைக்கொடேற்றுமா *
பெறற்கரியநின்னபாத பத்தியானபாசனம் *
பெறற்கரியமாயனே யெனக்குநல்கவேண்டுமே. (கoo)

பெறற்கு அரிய மாயனே	(ஒருவர்க்கும் ஸ்வயத்நத்தாலே) பெறுவதற்கு முடியாத எம்பெருமானே!	ஞான நீசரை	ஸர்வஜ்ஞராகத் தங்களை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற நீசர்களை
பிறப்பினோடு பேர் இடர் சுழிக்கண் நின்றும்	பிறப்பு முதலிய பெரும்பெருத்த துக்கங்களை விளைக்கின்ற ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும்	கரை கொடு ஏற்றும் ஆ	கரையிலே கொண்டு சேர்க்கும்படியாக
நீங்கும் அஃது	நீங்குவதற் குறுப்பான தத்வ ஹிதங்களை	பெறற்கு அரிய	துர்லபமான
இறப்ப வைத்த	மறந்தொழிந்த	நின்ன பாதம் பத்தி ஆன	உன் திருவடிகளில் பக்தியாகிற
		பாசனம்	மரக்கல [ஓட] த்தை
		எனக்கு நல்க வேண்டும்	அடியேனுக்கு அருளவேணும்.

*** “என்னை நின்றாள் நீக்கல்” என்ற ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான் ‘ஆழ்
வீர்! அவிச்சிந்நமான நித்ய ஸம்ச்லேஷத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றீரே; அது பெறவேணுமானால்
நீர் பரமபக்தியோடு கூடியிருக்கவேணுமே’ என்ன; அப்படிப்பட்ட பரமபக்தியையும் நீயே
தந்தருளவேணுமென்று இரக்கிறார். தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்திலே பக்தியுண்டாவது
ஸாமாந்யமல்ல; அஃது அனைவர்க்கும் எளிதில்பெறுதற்கு அரிது; அதனை அடியேனுக்கு நிர்
ஹேதுகக் க்ருபையினால் தந்தருளவேணுமென்று பின்னடிகளில் பிரார்த்திக்கிறார். அப்படிப்பட்ட
பக்தியை அடியேனுக்கு தேவரீர் அருளினால் அஃது என்னொருவனுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு
மாத்திரம் உபயுக்தமாகாது; அதனைக்கொண்டு பலநீசர்களை நான் கரையேற்றப் பார்ப்பே
னென்கிறார் முன்னடிகளில்.

(கoo)

852 இரந்துரைப்பதுண்டுவாழி ஏமநீர்நிறத்தமா *
வரந்தருந்திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில்மன்னுசீர் *
பரந்தசிந்தையொன்றிநின்று நின்னபாதபங்கயம் *
நிரந்தரம்நினைப்பதாக நீநினைக்கவேண்டுமே. (க௦க)

ஏமம் நீர் நிறத்து	மஹாஜலமான கடல் போன்ற நிறத்தையுடைய	பரந்த	கண்ட விடங்களில் அலைந்து திரிகிற
அம்மா!	ஸ்வாமீ!	சிந்தை	எனது நெஞ்சானது
இரந்து உரைப்பது உண்டு	(தேவரீரை) யாசித்துச் சொல்லும் வார்த்தை யொன்றுண்டு;	ஒன்றி நின்று	(தேவர் விஷயத்திலேயே) ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு
வாழி	பல்லாண்டு பல்லாண்டு;	நின்ன	தேவரீருடைய
மன்னு சீர் வரம் தரும் திருக் குறிப்பில்	(சேதநர்க்குச்) சிறந்த வரங்களை யருள்வதே இயல்வான (தேவரீருடைய) திருவுள்ளத்தில்	பாத பங்கயம்	திருவடித்தாமரைகளை
		நிரந்தரம்	இடைவிடாமல்
வைத்தது ஆகில்	அடியேனுக்கு ஏதாவது வரம் கொடுக்க நினைவுண்டாகில் (இந்த வரம் கொடுக்கவேணும்;)	நினைப்பது ஆக	தியானிக்கும்படியாக
		நீ நினைக்க வேண்டும்	தேவரீர் திருவுள்ள மிரங்க வேணும்.

* * * இப்பாட்டில், பக்தியைத் தந்தருளவேணுமென்று பிரார்த்தித்த ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான், 'உமக்கு நான் பக்தியைக்கொடுப்பதாவதென்ன? விஷயாந்தரங்களில் நின்றும் மீட்கப்பட்ட இந்திரியங்களைக்கொண்டு நம்மை நிரந்தரமாக நினைத்தால் அதுவே பரம பக்தியாகத் தலைக்கட்டுகிறது; காரியம் உம்மையிலேயிடக்க என்னை நிர்ப்பந்திப்பானேன்?' என்ன; பிரானே! அப்படி நிரந்தர சிந்தனைபண்ணுவது என் முயற்சியினாலேயே தலைக்கட்டி விடுமோ? தேவரீர் ஸங்கல்பியாதவளவில் அதுதானும் நடைபெறுமோ? ஆகையாலே அடியேன் தேவரீரையே நிரந்தரம் நினைப்பேனும்படி திருவுள்ளம்பற்றி யருளவேணுமென்கிறார்.

முதலடியின் முடிவில், அமா என்றது அம்மா! என்றபடி: தொகுத்தல். ஸ்வாமிந்! என்கை. "இரந்துரைப்பதுண்டு" என்றவாறே எம்பெருமான் முகங்காட்டவில்லை; 'இவ்வாழ்வார்க்குக் காரியமொன்றுமில்லை; திருப்பித்திருப்பி 'அருளாய், இரங்கு' என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பார்; இவர்க்கு நாம் முகங்கொடுக்கலாகாது' என்று நினைத்துப் பராமுகனாயிருந்தான்; அங்ஙனிருந்ததுகண்டு, வாழி என்று கப்பிரயானா மிடற்றோசையோடே பேசினார்: அந்த மங்களாசாஸன சப்தம் செவிப்பட்டவாறே எம்பெருமான் பரவசனாய் ஆழ்வாரை நோக்கினான்; நோக்குதலும் அபரிச்சிந்நமான கடல்போலே ச்ரமஹரமான திவ்ய விக்ரஹத்தை ஸேவித்து "ஏமநீர் நிறத்து அம்மா!" என்று பெருமிடறு செய்து கூப்பிடுகிறார் என்று விவரித்துக்கொள்க. (க௦க)

853 விள்விலாதகாதலால் விளங்குபாதபோதில்வைத்து *
உள்ளுவேனதூனநோய் ஒழிக்குமாதெழிக்குநீர் *
பள்ளிமாயபன்றியாய வென்றிவீரகுன்றினால் *
துள்ளுநீர்வரம்புசெய்த தோன்றலொன்றுசொல்லிடே. (க௦உ)

தெழிக்கும் நீர்	கொந்தளிக்கிற கடலிலே	வரம்பு செய்த	அணைகட்டின
பள்ளி	சயனங்கொண்டிருக்கிற		
மாய	ஸர்வேச்வரனே!	தோன்றல்!	ஸ்வாமியே!
பன்றி ஆய	மஹாவராஹமாகத் திருவவதரித்த	விள்வு இலாத காதலால்	நீக்கமில்லாத அன்பினால்
வென்றி வீர	ஜயசீலனான வீரனே!		
துள்ளும் நீர்	துள்ளின கடலிலே	விளங்கு பாத போதில் வைத்து	(உனது) விளங்குகின்ற பாதாரவிந்தத்திலே (நெஞ்சை) வைத்து
குன்றினால்	மலைகளைக்கொண்டு		

உள்ளுவேனது	(அத்திருவடிகளையே தஞ்சமாக) அநுஸந்தித்திருக்கிற என்னுடைய	ஒழிக்கும் ஆ	ஒழிக்கும் வழிகளில்
ஊனம் நோய்	சரீரசம்பந்தமான நோய்களை	ஒன்று	ஒருவழியை
		சொல்லி	அருளிச்செய்க.

* * * "நின்னபாதபங்கயம் நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேண்டுமே" என்று ப்ரார்த்தித்த ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான் "ஆழ்வீர்! இந்த சரீரம் உள்ளவரையில் அப்படிப்பட்ட நிரந்தரசிந்தனை கூடமாட்டாதாகிலும்; சரீரசம்பந்தம் அற்றொழிந்த பின்புதான் அது வாய்க்கும்" என்ன, "பிரானே! இந்த சரீரம் தொலையவேணுமென்கிற ருசியோ எனக்குப் பூர்ணமாயிராநின்றது; இதனைத் தொலைப்பதற்குறுப்பான சக்தியோ தேவரீருக்குப் பூர்ணமாயிராநின்றது; இனி இதனைத் தொலைத்தருளத் தட்டுண்டோ; வாய்திறந்தொருவார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்" என்கிறார்.

விள்விலாத காதல்=விள்வாவது பிரயோஜநாந்தரங்களை நச்சி நெகிழ்ந்து போகை; அஃது இல்லாத காதல்-அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பண்ணும் ப்ரேமம். அப்படிப்பட்ட ப்ரேமத்தாலே திருவடித்தாமரைகளிலே நெஞ்சைவைத்து அவற்றையே சரணமாக அநவரதம் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்கு ஊனத்தை விளைக்கும் சரீர ஸம்பந்தமாகிற நோயைப் போக்கியருளும் வகைகளில் ஒருவகை அருளிச்செய்யவேணும். 'இன்ன காலத்திலே இதனைப் போக்குகிறேன்' என்று சொன்னாலும் போருமென்று திருவுள்ளம். (௧௨)

854 திருக்கலந்துசேருமார்ப தேவதேவதேவனே *
இருக்கலந்தவேதநீதி ஆகிநின்றநின்மலா *
கருக்கலந்தகாளமேக மேனியாயநின்பெயர் *
உருக்கலந்தொழிவிலாது உரைக்குமாறுரைசெயே. (௧௩)

திரு	பெரிய பிராட்டியார்	நின் மலா	பரிசுத்தனே)
கலந்து சேரும்	நித்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணி வாழப்பெற்ற	கரு கலந்த	பொன்னோடு சேர்ந்த
மார்ப	திருமார்பையுடையவனே!	காள மேகம் மேனி	காளமேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய
தேவர் தேவர் தேவனே	ப்ரஹ்மாதிகளிற் காட்டிலும் மேற்பட்ட நித்யஸூரிகளுக்கும் தலைவனே!	ஆய	கண்ணபிரானே!
		நின் பெயர்	உன் திருநாமங்களை
		ஒழிவு இலாது	நிரந்தரமாக
இருக்கு கலந்த வேதம் நீதி ஆகி நின்ற	(பலவகைப்பட்ட) ருக்குக்கள் சேர்ந்திருக்கிற வேதங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையை ஸ்வபாவமாகவுடையவனே	உரு கலந்து உரைக்கும் ஆறு	திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு சேர்த்து அநுஸந்திக்கும் வகையை
		உரைசெய்	அருளிச்செய்யவேணும்.

* * * ஆழ்வார் தம்முடைய சரீரபந்தத்தை அறுத்துத் தந்தருள வேணுமென்று எம்பெருமானைப் ப்ரார்த்தித்தாலும் அவன் இப்போதே அது செய்யமாட்டானே; இந்த சரீரத்தோடே இவரைச் சிறிதுகாலம் வைத்து அநுபவிக்க விருப்பமுடையவனாதலால் 'வேர்சூடுவார் மண்பற்றை உகக்குமாபோலே' இந்த ப்ராக்ருத சரீரத்தையே மிகவும் விரும்பியிருப்பவனிறே; அதனால், 'ஆழ்வீர்! நீர் ப்ரார்த்திக்கிறபடி சரீரபந்தத்தை இப்போதே அறுத்துத் தரமுடியாது; அதுக்கு ஒரு காலவிசேஷம் உண்டு; பொறுத்திரும்' என்ன; அப்படியாகில் தேவரீருடைய மேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் வடிவழகுக்கும் வாசகமான திருநாமங்களையாவது அடியேன் இடைவிடாது அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்படி அருள் புரியவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். இருக்கு + கலந்த = இருக்கலந்த; "சங்கு-கதை, சங்கதை" போல. மூன்றாமடியில், ஆய! என்பது 'ஆயன்' என்பதன்விளி. ஹிரண்யவர்ணையான பிராட்டி சேர்ந்த கரிய திருமேனிக்குக் கருக்கலந்த காளமேகத்தை ஒப்புச்சொல்லிற்று ஒக்கும். கரு—பொன்; மின்னலைச்

சொல்கிற்குக் கொள்க. கரு மன்று வர்ப்பதத்தைச் சொல்கிற்குவையாய்; நீர்நிறைந்த காளமேகமென்றபடி. உருக்கலந்து = திருமேனி கலந்து. பண்ணும்போது திவ்யமங்கள விக்ரஹானுபவமும் நடைபெறவேணுமென்று அருளினார். (கங)

855 கடுங்கவந்தன்வக்கரன் கரன்முரன்சிரமவை *
இடந்துகூறுசெய்த பல்படைத்தடக்கைமாயனே *
கிடந்திருந்துநின்றியங்குபோதும் நின்னபொற்கழல் *
தொடர்ந்துவிள்விலாததோர் தொடர்ச்சிநல்கவேண்டுமே. (கச)

கடு	கொடுமையான	மாயனே	பெருமானே!
கவந்தன்	கபந்தனென்ன	கிடந்து இருந்து நின்று இயங்கு போதும்	படுக்கை இருக்கை நிற்கை இரிகை முதலிய ஸர்வாவஸ்தைகளிலும்
வக்கரன்	தந்தவக்த்ரனென்ன	நின்ன	தேவரீருடைய
கரன்	கரனென்ன	பொற்கழல்	அழகிய திருவடிகளையே
முரன்	முரனென்ன (இவர்களுடைய	தொடர்ந்து விள்வு இலாதது ஓர் தொடர்ச்சி	இடைவிடாது அநுவர்த்தித்திருக்கையாகிற ஒரு தொடர்பை
சிரம் அவை	தலைகளை	நல்கவேண்டும்	தந்தருளவேணும்.
இடந்து கூறு செய்த	பிளந்து துண்டமாக்கினவனும்		
பல் படை தட கை	பலவகைப்பட்ட ஆயுதங்களைப் பெரிய திருக்கைகளிலே உடையவனுமான		

*** ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலேயே நிரந்தர சிந்தனை நடைபெறவேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

[கிடந்திருந்து இத்யாதி.] "ஶயாநா வாப்யாநாவா திஷ்டந்தோ யத்ர குத்ர வா । ஸ்மரந்தி யே யதா [illegible] ஸதா கேஶவம்" என்ற ச்லோகம் இங்கு அநுஸந்திக்கத்தக்கது. படுத்துக்கொண்டிருக்கும்போதும் உட்கார்ந்திருக்கும்போதும் நிற்கும்போதும் திரியும்போதும் ஆக எல்லா வவஸ்தைகளிலும் தேவரீருடைய பாதாரவிந்த சிந்தனையே மேன்மேலும் நடந்துவருமாறு அருள் புரியவேணுமென்று பிரார்த்தித்தாராயிற்று. (கச)

856 மண்ணையுண்டுமிழ்ந்து பின்னிரந்துகொண்டளந்தமண் *
கண்ணுளல்லதில்லையென்று வென்றகாலமாயினாய் *
பண்ணைவென்றவின்சொல்மங்கை கொங்கைதங்குபங்கயக்
கண்ண * நின்னவண்ணமல்லதில்லையெண்ணும்வண்ணமே. (கரு)

மண்ணை உண்டு	பூமியைப் பிரளயகாலத்திலே திருவயிற்றில் வைத்துக் கொண்டும்	வென்ற	(அவ்வுலக முழுவதையும்) ஸ்வாதீநப்படுத்திக் கொண்டு போந்த
பின் உமிழ்ந்து	பிரளயம் கழிந்த பிறகு வெளிப்படுத்தியும்	காலம் ஆயினாய்	ஸர்வகால நிர்வாஹகனே!
இரந்து கொண்டு	(மஹாபலியிடத்தில்) பிக்ஷையேற்றுப்பெற்று	பண்ணை வென்ற இன்சொல் மங்கை	பண்களைத் திரஸ்கரித்த இனிமையான பேச்சையுடைய பிராட்டியினுடைய
அளந்து	அளந்துகொண்டும்;	கொங்கை தங்கு	திருமுலைத்தடத்திலே பிரியாது வாழ்கிற
'மண் கண்ணுள் அல்லது இல்லை' என்று	'இவ்வுலகமானது நமது கடாக்ஷத்தாலன்றி ஸத்தை பெற்றிருக்கமாட்டாது' என்று திருவுள்ளம்பற்றி	பங்கயக் கண்ண	புண்டரீகாக்ஷனே!
		நின்ன வண்ணம் அல்லது	உன் வடிவழகுதவிர
		என்னும் வண்ணம் இல்லை	நிரூபிக்கக்கூடிய வடிவுமற்றொன்றுமில்லை.

*** அடியேன் பிரார்த்தித்தபடி நீ அருள்வாய், அருளாதொழிவாய்; என்னுடைய அத்யவஸாயம் எப்படிப்பட்டது தெரியுமோ? உன்னுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் அநுபவமல்லது வேறொன்றும் நெஞ்சில் நடவாதென்று தமது உறுதியை வெளியிடுகிறார். (க-ரு)

857 கறுத்தெதிர்ந்தகாலநேமி காலனோடுகூடவன்று *
அறுத்தவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்தினாய் *
தோறுக்கலந்தவூனமஃது ஒழிக்கவன்றுகுன்றமுன் *
பொறுத்தநின்புகழ்க்கலாலோர் நேசமில்லைநெஞ்சமே. (கஅ)

அன்று	முன்னொரு காலத்து	தொறு கலந்த ஊனம் அஃது	பசுக்களுக்கு நேர்ந்த அப்படிப்பட்ட ஆபத்தை
கறுத்து எதிர்ந்த காலநேமி	கோபித்து எதிரிட்ட காலநேமியானவன்	அன்று ஒழிக்க	அப்போதே போக்குவதற்காக
காலனோடு கூட	யமலோகம்போய்ச் சேரும் படியாக	முன்	எல்லாருடையவும் கண் முன்னே
அறுத்த	அவன் தலையை அறுத்த	குன்றம் பொறுத்த நின்	கோவர்த்தனமலையை (குடையாகத்) தூக்கியெடுத்த தேவரீருடைய
ஆழி சங்கு தண்டு வில்லும் வாளும்	பஞ்சாயுதாழ்வார்களை	புகழ்க்கு அலால்	திருக்குணங்களுக்குத் தவிர (மற்றெவ்விஷயத்திலும்)
ஏந்தினாய்	திருக்கையிலே அணிந்து கொண்டிருக்கும் பெருமானே!	நெஞ்சம்	எனது நெஞ்சுக்கு
		ஓர் நேசம் இல்லை	சிறிதும் ப்ரீதியில்லை.

* * * தேவரீருடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களைப் புகழ்ந்து பேசுவதிலேயே அடியேனுக்கு அபிநிவேசம் பெருகுகின்றதென்கிறார். காலநேமியை முடித்தருளின படியையும் கோவர்த்தனமலையைக் குடையாக வெடுத்துக் கோநிரையைக் காத்தபடியையும் கூறிப் புகழ்ந்தாராய்த்து.

858 காய்சினத்தகாசிமன்னன் வக்கரன்பவுண்டிரன் *
மாசினத்தமாலிமா சுமாலிகேசிதேனுகன் *
நாசமுற்றுவீழ நாள்கவர்ந்தநின்கழற்கலால் *
நேசபாசமேத்திறத்தும் வைத்திடேனெம்மீசனே. (கஎ)

எம் ஈசனே	எம்பெருமானே!	தேனுகன்	தேனுகாஸுரனும்
காய் சினத்த காசி மன்னன்	மஹா கோபியான காசிராஜனும்	நாசம் உற்று வீழ	நாசத்தை யநுபவித்து மாண்டு போம்படியாக
வக்கரன்	(ருக்மிணி விவாஹ காலத்தில் வந்து போர் செய்த) தந்தவக்த்ரனும்	நாள் கவர்ந்த	(அவர்களுடைய) வாழ்நாளை முடித்த
பவுண்டிரன்	பௌண்ட்ரக வாஸுதேவனும்	நின்	தேவரீருடைய
மா சினத்த மாலி	அதிகோபிஷ்டனான மாலியும்	கழற்கு அலால்	திருவடிகளுக்குத்தவிர
மா சுமாலி	மஹானான ஸுமாலியும்	ஏத்திறத்தும்	வேறு எவ்விஷயத்திலும்
கேசி	(குதிரை வடிவங்கொண்டு கொல்லவந்த) கேசியும்	நேச பாசம்	ஆசாபாசத்தை
		வைத்திடேன்	வைக்கமாட்டேன். (107)

859 கேடில்சீர்வரத்தனுங் கெடும்வரத்தயனரன் *
நாடினோடெட்டமாயிரத்தன் நாடுநண்ணினும் *
வீடதானபோகமெய்தி வீற்றிருந்தபோதிலும் *
கூடுமாசையல்லதொன்று கொள்வனோகுறிப்பிலே. (கஅ)

கேடு இல் சீர் வரத்தன் ஆம் அயன்	அழிவில்லாத ஸம்பத்தை யுடையனாம்படி வரம் பெற்றவனான பிரமனென்ன	நாட்டம் ஆயிரத்தன் நாடு	ஆயிரங்கண்ணுடைய இந்திரனுடைய நாட்டையும்
கெடும் வரத்து அரன்	எல்லாவற்றுக்கும் முடிவை உண்டு பண்ணுவானாக வரம் பெற்ற சிவனென்ன (இவர்களுடைய)	நண்ணினும்	அடையப்பெறுவதாயிருந்தாலும்
நாடினோடு கூட	நாடுகளோடுகூட	வீடு ஆன அது போகம் எய்தி வீற்றிருந்த போதிலும்	மோக்ஷமாகிய அவ்வநுபவத்தையே பெற்று (ஆநந்தமயமாய்) வீற்றிருக்கப் பெறுவதானாலும்

கூடும் ஆசை அல்லது	'எம்பெருமானோடு சேரவேணும் சேரவேணும்' என்று மநோரதித்திருக்கை தவிர	ஒன்று குறிப்பில் கொள்வனே	மற்றொன்றை நெஞ்சினுள் நினைப்பேனோ.

* * * எம்பெருமானைக் கிட்டி அநுபவிப்பதிலுங்காட்டில் அவ்வநுபவத்தைப்பற்றின மநோரதமே நித்யமாய்ச் செல்லுமாகில் அதுவே சிறக்குமென்பது ஆழ்ந்த பக்தியுடையவர்களுடைய ஸித்தாந்தம்; அதனை யருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டில். நாட்டம் என்று கண்ணுக்குப் பெயர்; நாட்டமாயிரத்தன் என்று ஸஹஸ்ராக்ஷனை இந்திரனுக்கு நாமதேயமாகிறது. இதனை யுணராது, "நாடினேடு நாட்டமாய் இரத்தனேடு நல்லனிறும்" என்று ஓதுமவர்களுடைய ஞானப்பெருமையை என் சொல்வோம். (க௦௮)

860 சுருக்குவாரையின்றியே சுருங்கினய் † சுருங்கியும் *
பெருக்குவாரையின்றியே பெருக்கமெய்துபெற்றியோய் *
செருக்குவார்கள்தீக்குணங்கள் தீர்த்ததேவதேவனென்று *
இருக்குவாய்முனிக்கணங்களேத்த யானுமேத்தினேன். (க௦௯)

சுருக்கு வாரை இன்றியே	சுருங்கச்செய்வதற்கு ஹேதுவான கருமம் முதலியவை ஒன்றுமில்லாமலே	தீ குணங்கள்	அஹங்கார மமகாரங்களாகிற தீயகுணங்களை
சுருங்கினய்	(ஸ்ரீ வாமநனுகச்) சுருங்கின பெருமானே!	தீர்த்த	தொலைத்தருளின
சுருங்கியும்	அப்படி குறுகினபின்னும்;	தேவதேவன்!	தேவாதிதேவனே!
பெருக்கு வாரை இன்றியே	பெருகச்செய்வதற்கு ஹேதுவான கருமம் முதலியவை ஒன்றுமில்லாமலே	என்று	இவ்வாறு பல ஸம்போதநங்களை யிட்டு
பெருக்கம் எய்து பெற்றியோய்	(த்ரிவிக்ரமனுகத்) திருவளர்த்தி பெற்ற பெருமானே!	இருக்கு வாய் முனி கணங்கள் ஏத்த	வேதமோதும் வாயையுடையரான மஹரிஷிகளின் திரள் துதிக்க (அதைக்கண்டு)
செருக்குவார்கள்	அஹங்காரிகளாய்த்திரிந்த மஹாபலிபோல்வாருடைய	யானும் ஏத்தினேன்	அடியேனும் துதித்தேனித்தனை.

* * * எம்பெருமானே! உன்னுடைய வடிவழகு, திருக்கல்யாணகுணங்கள், திவ்ய சேஷ்டிதங்கள் முதலியவற்றைப்பற்றி நான் பேசுவதெல்லாம் நானுகவே கண்டறிந்து பேசுவதல்ல; சிற்றறிவினனுகிய எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது; வைதிக புருஷர்கள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணக்கண்டு நானும் அநுவாதரூபமாக ஏதோ பேசினேன் இத்தனை என்று லைச்யாநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறார். "எப்படி ஊராமிலைக்கக் குருட்டாமிலைக்கு மென்னும் அப்படி யானுஞ் சொன்னேன், அடியேன் மற்றியாதென்பனே" (திருவிருத்தம்.) "இசைத்து நல்ல மேன்மக்களேத்த யானுமேத்தினேன்" (திருவாய்மொழி.) என்ற நம் மாழ்வாரருளிச் செயல்களுங் காண்க. (க௧௦)

861 தூயனுயுமன்றியும் சுரும்புலாவுதண்டுழாய் *
மாயநின்னைநாயினேன் வணங்கிவாழ்த்துமீதெலாம் *
நீயுநின்குறிப்பினில் பொறுத்துநல்குவேலைநீர் *
பாயலோடுபத்தர்சித்தம் மேயவேலைவண்ணனே. (க௧௧)

சுரும்பு உலாவு	வண்டுகள் உலாவப்பெற்ற	வேலை நீர் பாயலோடு	திருப்பாற்கடலாகிற படுக்கையோடுங்கூட
தண் துழாய்	குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையையுடைய	பத்தர் சித்தம் மேய	பக்தர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே குடிகொண்டிருக்கிற
மாய!	ஆச்சரிய சக்தியுக்தனுன பெருமானே!	வேலை வண்ணனே!	கடல் வண்ணனே!

நாயினேன்	நீசனான அடியேன்	வாழ்த்தும் இது எலாம்	துதிப்பதாகிற இதையெல்லாம்
தூயனாயும்	பரிசுத்தனாகவோ	நீயும்	(ஸர்வஸஹிஷ்ணுவான) தேவரீரும்
அன்றியும்	பரிசுத்தனல்லாதவனாகவோ	நின் குறிப்பினில் பொறுத்து	திருவுள்ளத்திலே க்ஷமித்தருளி
நின்னை	தேவரீரை	நல்கு	அநுக்ரஹம்செய்யவேணும்.
வணங்கி	ஸேவித்து		

* * * தூயனாயும் அன்றியும் = என்னை ஒருவிதத்திலே பார்த்தால் பரிசுத்தனென்னலாம்; மற்றொருவிதத்திலே பார்த்தால் அபரிசுத்தனென்றும் சொல்லலாம்;—தேவரீரைப் பரம பரிசுத்தராக அநுஸந்திப்பதே எனக்கு சுத்தியாதலால் அந்த விதத்தாலே அடியேன் சுத்தனாக வுமாம்; அஹங்கார மமகாரங்களால் நிறைந்திருக்கிறேனாதலால் அந்தவிதத்தாலே அபரிசுத்த னாகவுமாம்; சுத்தனாயோ அசுத்தனாயோ தேவரீரை வணங்கித் துதித்துவிட்டேன்; இனி க்ஷமிப்பதே நலம். (கக௦)

862 வைதுநின்னைவல்லவா பழித்தவர்க்குமாறில்போர் *
செய்துநின்னசெற்றதீயின் வெந்தவர்க்கும்வந்துனை *
எய்தலாகுமென்பர் ஆதலாலெம்மாய, நாயினேன் *
செய்தகுற்றம்நற்றமாகவேகொள் ஞாலநாதனே. (கசக)

நின்னை வைது	தேவரீரை நிந்தித்து	உனை வந்து எய்தல் ஆகும் என்பர்	தேவரீரைக்கிட்டி உஜ்ஜீவிக்கப் பெறலாகுமென்று (மஹரிஷிகள்) சொல்லாநின்றனர்;
வல்ல ஆ பழித்தவர்க்கும்	சக்தியுள்ளவரைக்கும் அபவாதங்கள் சொன்ன சிசுபாலாதிகளுக்கும்,	ஆதலால்	ஆகையாலே
மாறு இல் போர் செய்து	ஒப்பில்லாத யுத்தம்பண்ணி	எம் மாய!	எம்பெருமானே!
நின்ன செற்றம் தீயில்	தேவரீருடைய கோபாக்நியில்	ஞாலம் நாதனே	ஸர்வலோக ஸம்ரக்ஷகனே!
வெந்தவர்க்கும்	வெந்துபோன வாலி முதலானோர்க்கும்	நாயினேன் செய்த குற்றம்	அடியேன் பண்ணின குற்றங்களை
		நற்றம் ஆகவே கொள்	குணமாகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

* * * தம்முடைய அபசாரத்தைப் பொறுத்தருளும்படி பிரார்த்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில்; எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யமென்னும் குணவிசேஷத்தை ஆராய்ந்துபார்த்தார்; * என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தார் என்று குற்றத்தையும் குணமாகக் கொள்ளுகிற எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளம் புண்படும்படி "பொறுத்துநல்கு" என்று பிரார்த்திப்பது மஹாபசாரமென்று அநுதபித்து, அவ்வெம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்ய குணத்துக் குத்தகுதியாய்ப் பேசுகிறார்—"நாயினேன் செய்தகுற்றம் நற்றமாகவே கொள்" என்கிறார்.

"கற்றினம் மேய்க்கவும் மேய்க்கப்பெற்றான் காடுவாழ் சாதியுமாகப் பெற்றான், பற்றியுரலிடையாப்பு முண்டான் பாவிகாள் உங்களுக்கேச்சுக்கொலோ?" என்று ஆண்டாள் வயிறெரிந்து பேசும்படியாக தேவரீரை விசேஷமாகத் தூஷித்து தேவரீரோடே எதிரம்புகோத்துப் போர்புரிந்து கடைசியாக தேவரீருடைய கோபாக்நிக்கு இலக்காகி நீறாய்விழுந்த சிசுபால வாலிப்ரப்ருதிகளும் தேவரீருடைய பதத்தை ப்ராப்தரானார்களென்று மஹர்ஷிகள் சொல்லிவைத்திருக்கிறார்கள்: மஹாத்ரோஹிகளான அவர்களுடைய அபராதங்களைப் பொறுத்தருளின தேவரீர், அவர்களைப்போலே ப்ரதிகூலனல்லாத அடியேனுடைய குற்றங்களையும் பொறுத்தால் விசேஷமென்? ஆச்ரிதருடைய குற்றங்களை நற்றமாகக் கொள்வதன்றோ சிறப்பு என்கிறார்.

வைதுவல்லவா பழித்தவனான சிசுபாலனுக்கு மோக்ஷம் கிடைத்ததென்பதைப் பராசரர் சொல்லிவைத்தார், "[illegible]" என்பது ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம். "கேட்பார் செவி சுடு கீழ்மை வசவுகளே வையும் சேட்பால் பழம்பகைவன் சிசுபாலன், திருவடி தாட்பாலடைந்த தன்மையறிவாரையறிந்துமே" என்றார் நம்மாழ்வாரும். மாறில் போர்செய்து செற்றத்தீயில் வெந்தவனான வாலிக்கு மோக்ஷ ப்ராப்தியை வால்மீகிமுனிவர் கூறினார்; "[illegible]" என்பது ஸ்ரீராமாயணம். வைதலாவது என்ன? பழித்தலாவது என்ன? எனில்; இல்லாத செய்திகளைச் சொல்லி தூஷிப்பது வைதல்; உள்ள செய்திகளையே இழிவாகச்சொல்லி தூஷிப்பது பழித்தல் என்று கொள்க. (கககூ)

863 வாள்களாகிநாள்கள்செல்ல நோய்மைகுன்றிமூப்பெய்தி *
மாளுநாளதாதலால் வணங்கிவாழ்த்தென்னெஞ்சமே *
ஆளதாநன்மையென்று நன்குணர்ந்ததன்றியும் *
மீள்விலாதபோகம் நல்கவேண்டுமாலபாதமே. (ககஉ)

நாள்கள்	தினங்களானவை	ஆளது நன்மை ஆகும் என்று	எம்பெருமானுக்கு ஆட்பட்டிருப்பதே நன்மையென்று
வாள்கள் ஆகி	(நமது ஆயுளை அறுக்கும்) வாள்கள்போன்று கழிய	நன்கு உணர்ந்து	த்ருடமான அத்யவஸாயம் கொண்டு
செல்ல		வணங்கி	(அவ்வெம்பெருமானைத்)
நோய்மை	பலவகை வியாதிகளாலே	வாழ்த்து	தொழுது வாழ்த்துவாயாக;
குன்றி	உடல் பலக்குறைபட்டு	அது அன்றியும்	அதற்கு மேலே
மூப்பு எய்தி	கிழத்தனமும் வந்துசேர்ந்து	மால பாதமே	அப்பெருமானுடைய திருவடிகளே
மாளும் நாள் அது	மரணமடைவதோர் நாள் நெருங்கிவிட்டது;		
ஆதலால்	ம்ருத்யுகாலம் குறுகிவிட்டபடியால்	மீள்வு இலாத போகம்	மறுபடி திரும்பி வருதலில்லாத நித்யபோகத்தை
என் நெஞ்சமே	எனது மனமே!	நல்க வேண்டும்	அளிக்கக்கடவது.

* * * "மின்னின்னிலையில மன்னுயிராக்கைகள்" என்றபடி நமது வாழ்நாள் இன்னபோது முடியுமென்று தெரியாதாகையால் வாழ்நாளுள்ள வரையில் எம்பெருமானை வணங்கி வாழ்த்தவேணுமென்று தமது திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உபதேசிக்கிறார். நாள்களோ ஓடும் குதிரைபோல் விரைந்தோடிக்கொண்டே யிருக்கின்றன; 'ஆயுளை அறுக்கிற வாள்களோ இவை' என்னும்படியாக நாள்கள் பழுதே கழியாநிற்க, யௌவநப்பருவத்தில் உண்டாகக் கூடிய ரோகங்களாலே உடல் குன்றிப்போய் இடிவிழுந்தாற்போல் திடீரென்று கிழத்தனமும் வந்துசேர்ந்து செத்துப்போகும் நாள் அணுகிவிட்டது; ஆயுள் அஸ்திரமாகையாலும், உள்ள ஆயுஸ்ஸில் விக்நங்கள் பலவுமுண்டாகையாலும், 'நாளைக்குத் தொழுவோம்' என்றிராமல் இப்போதேதிருவடிகளிலே வணங்கி வாழ்த்தப்பாராய் நெஞ்சே!; ஆளது நன்மையாகும் என்று நன்கு உணர்ந்து வணங்கிவாழ்த்து என்று அந்வயம். போதைப்போக்குவதற்காகவன்றியே 'அடிமைசெய்வதுதான் புருஷார்த்தம்' என்கிற அத்யவஸாயத்துடனே வணங்கி வாழ்த்து' என்கிறார். (ககஉ)

864 சலங்கலந்தசெஞ்சடைக் கறுத்தகண்டன்வேண்டலே *
புலன்கலங்கவுண்டபாதகத்தன் வன்றுயர்கெட *
அலங்கன்மார்வில்வாசநீர் கொடுத்தவனடுத்தசீர் *
நலங்கொள்மாலைநண்ணும்வண்ணம் எண்ணுவாழிநெஞ்சமே. (ககங)

நெஞ்சமே!	என்மனமே!	வன் துயர் கெட	வலிதான துக்கம் நீங்கும்படி
வாழி	உனக்குப்பல்லாண்டு; (நான் சொல்வதைக் குறிக்கொள்;)	அலங்கல் மார்வில்	திருத்துழாய் மாலையை யணிந்த திருமார்பினின்றும்
சலம் கலந்த செம் சடை	கங்கைநீரோடுகூடின சிவந்த ஜடையையுடையனும்	வாசம் நீர்	திவ்யபரிமளமான தீர்த்தத்தை
கறுத்த கண்டன்	(விஷத்தினால்) கறுத்த கழுத்தை யுடையனும்	கொடுத்தவன்	அவனுக்குப் ப்ரஸாதித்தருளின
புலன் கலங்க	ஸர்வ இந்திரியங்களும் கலங்குமாறு	அடுத்த சீர்	என்றும்விட்டு நீங்காத திருக்கல்யாண குணங்களையுடைய
வெண் தலை	வெளுத்துப்போன கபாலத்திலே	நலம் கொள்	ஆநந்தமயனான
உண்ட	பிச்சைவாங்கியுண்டுஜீவித்த	மாலை	எம்பெருமானை
பாதகத்தன்	கோரபாதகியுமான சிவபிரானுடைய	கண்ணும் வண்ணம்	அணுகும் வழியைப் பிற அவன் திருவருளையே
		என்று	அநுஸந்தித்திரு.

865 ஈனமாயவெட்டுநீக்கி ஏதமின்றிமீதுபோய் *
வானமாளவல்லையேல் வணங்கிவாழ்த்தென்னெஞ்சமே *
ஞானமாகிஞாயிறாகி ஞாலமுற்றுமோரெயிற்று *
ஏனமாயிடந்தமூர்த்தி யெந்தைபாதமெண்ணியே. (ககச)

என் நெஞ்சமே	எனது மனமே;	ஞானம் ஆகி	ஆத்மஞானத்தை யளிப்பவனும்
ஈனம் ஆய	(அறிவுக்குக்) குறைவை விளைக்கவல்ல	ஞாயிறு ஆகி	ஸூர்யனைப்போலே இந்திரிய ஞானத்தை அளிப்பவனும்
எட்டும்	அவித்யை, கருமம், வாஸநா, ருசி, ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம், தாபத்ரயம் ஆகிய எட்டையும்	ஏனம் மூர்த்தி ஆய்	மஹா வராஹமூர்த்தியாய்
நீக்கி	போக்கி	ஞாலம் முற்றும்	பூமி முழுவதையும்
ஏதம் இன்றி	ஸம்ஸார துக்கங்களெல்லாம் போய்	ஓர் எயிறு	ஒரு கோட்டினாலே
மீது போய்	(அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே லீலாவிபூதிக்கு)மேலே சென்று	இடந்த	அண்டபித்தியில் நின்றும் ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்து ரக்ஷித்த
		எந்தை	எம்பெருமானது
வானம்	பரமபதத்தை	பாதம்	திருவடிகளை
		எண்ணி	சிந்தித்து
ஆள வில்லை ஏல்	அநுபவிக்கவேண்டியிருந்தாயாகில்	வணங்கி	நமஸ்கரித்து
		வாழ்த்து	துதிக்கக்கடவை.

*** ஈனமாயவெட்டும் என்று—ஆத்மாவுக்குப் பொல்லாங்கைப் பண்ணுவதான காமம், க்ரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம், அஜ்ஞானம், அஸூயை என்ற எட்டும் சொல்லிற்றாகவுமாம். (இந்த நிர்வாஹம் ஆசார்ய ஹ்ருதய வியாக்யானத்திலுள்ளது.) காமமாவது - விரும்பின பதார்த்தத்தை அநுபவித்தே தீரவேண்டும்படியான அவஸ்தை. க்ரோதமாவது-அப்படி விரும்பின பதார்த்தம் கிடையாதொழியில் அதற்கு இடையூறானவர்கள்மேல் பிறக்கும் சீற்றம். லோபமாவது - கண்டபதார்த்தங்களிலும் அளவற்ற அபேக்ஷை. மோஹமாவது-கார்யமின்னது அகார்யமின்னது என்று ஆராயமாட்டாமை. மதமாவது-பொருள் முதலியவை கிடைப்பதனாலுண்டாகும் களிப்பு. மாத்ஸர்யமாவது - பிறர்மிறாங்கும் பொருமையை அநுஷ்டானபர்யந்தமாக நடத்துகை. அஜ்ஞானமாவது - இவற்றால் மேல்வருங்கெடுதியை நிரூபிக்கமாட்டாமை. அஸூயையாவது - குணங்களிலே தோஷத்தை ஆவிஷ்கரிக்கை. இவை யெட்டும் நீங்கினால் ஏதம் கழியுமாதலால் ஏதமின்றி எனப்பட்டது.

ஞானமாகி ஞாயிறாகி = ஞானத்தையளித்து உள்ளிருளை நீக்குவானும் எம்பெருமானே; ஸூர்யனை யுண்டாக்கி அவன் மூலமாகப் புறவிருளை யொழிப்பானும் எம்பெருமானே என்ற கருத்து உணரத்தக்கது. ஆத்மஜ்ஞானத்துக்கும் இந்த்ரியஜ்ஞானத்துக்கும் நிர்வாஹகனென்றவாறு. ஸ்ரீ வராஹமூர்த்திக்கு ஞானப்பிரான் என்ற திருநாமம் ப்ரஸித்தமாதலால் அதனைத் திருவுள்ளம்பற்றியே ஞானமாகி ஞாயிறாகி என்கிறார்போலும். பிரளயக்கடலில் அழுந்திக்கிடந்த பூமிப்பிராட்டியை உத்தரித்தருளினதுபோலவே ஸம்ஸாரக் கடலில் அழுந்திக்கிடக்கிற நம்மையும் உத்தரித்தருள்வன் என்று அநுஸந்திக்கவேணுமென்பது தோன்ற "ஞாலமுற்றுமோரெயிற்றேனமாயிடந்தமூர்த்தி" என்றார். (ககச)

866 அத்தனாகியன்னையாகி ஆளுமெம்பிரானுமாய் *
ஒத்தொவ்வாதபல்பிறப்பொழித்து நம்மையாட்கொள்வான் *
முத்தனார்முகுந்தனார் புகுந்துநம்முள்மேவினார் *
எத்தினாலிடர்க்கடற்கிடத்தி யேழைநெஞ்சமே. (கக௫)

முத்தனார்	ஸம்ஸார ஸம்பந்தமில்லாதவரும்	அன்னை ஆகி	மாதாவாயும்
முகுந்தனார்	மோக்ஷபூமியை அளிப்பவருமான பெருமாள்;	ஆளும் எம்பிரானும் ஆய்	அடிமைகொள்ளும் ஸ்வாமியாயும்
ஒத்து ஒவ்வாத பல் பிறப்பு ஒழித்து	ஞானமுடைமையால் ஒத்தும் யோநிபேதத்தால் ஒவ்வாமலுமிருக்கிற பலவகைப்பட்ட பிறவிகளைப் போக்கி	நம்முள்	நம்மிடத்திலே
நம்மை ஆட்கொள்வான்	நம்மை அடிமை கொள்ளுவதற்காக,	புகுந்து மேவினார்	புகுந்து ஒரு நீராகப் பொருந்தினார்; (ஆனபின்பு)
அத்தன் ஆகி	பிதாவாயும்	ஏழை நெஞ்சமே	மதிகெட்ட மனமே!
		எத்தினால்	எதுக்காக
		இடர் கடல்	துக்கஸாகரத்திலே
		கிடத்தி	அழுந்திக்கிடக்கிறாய்.

* * *—அன்று இரதத்தேர்த்தட்டிலே நின்று கண்ணபிரான் அர்ஜுநனை நோக்கி "மாசுச:—துக்கப்படாதே" என்று சரமச்லோகமருளிச்செய்தாப்போல, இவ்வாழ்வார் தமது திருவுள்ளத்தைநோக்கி "மாசுச:" என்கிறார் இப்பாட்டில். முமுக்ஷுப்படியின் முடிவிலே, "* வார்த்தையறிபவர் என்கிற பாட்டும் * அத்தனாகி என்கிற பாட்டும் இதுக்கு அர்த்தமாக அநுஸந்தேயம்." என்று பிள்ளை யுலகாசிரியர் அருளிச்செய்தமை நோக்கத்தக்கது.

"முத்தனார் முகுந்தனார் - ஒத்தொவ்வாத பல்பிறப்பொழித்து நம்மை யாட்கொள்வான் அத்தனாகி அன்னையாகி ஆளும் எம்பிரானுமாய்ப் புகுந்து நம்முள் மேவினார், ஏழைநெஞ்சமே! எத்தினால் இடர்க்கடல் கிடத்தி?" என்று அந்வயிப்பது. அகிலஹேய ப்ரத்யநீகராகையாலே ஸம்ஸாரநாற்றமே கண்டறியாதவராய் மோக்ஷபூமியைத் தந்தருள்பவரான பெருமாள் பலவகைப்பட்ட பிறவிகளைப்போக்கி நித்ய ஸம்ஸாரிகளான நம்மை நித்யஸூரிகளைப்போல அடிமைகொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றி, பிதாவாயும் மாதாவாயும் நம்முடைய கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வாமியாயும் இப்படி ஸர்வவித பந்துவாயும் நம்முடைய சிறுமையையும் தம்முடைய பெருமையையும் பாராதே நம்முடைய ஸகலமான பாரங்களையும் தாமே ஏறிட்டுக்கொண்டு செய்துமுடிப்பதாக நம்முள்ளே புகுந்து ஒருநீராகப் பொருந்தினார்; அறிவுகெட்ட நெஞ்சே! ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வசக்தனும் ப்ராப்தனும் தன் மேன்மை பாராதே தாழநின்று உபகரிக்குமவனும் அவன் நமக்கு வாய்த்திருக்க, எத்தாலே நீ துக்கக்கடலில் கிடக்கிறது? இனி துக்கப்படாதே கொள் என்கிறார்.

"ஒத்தொவ்வாத பல்பிறப்பு" என்பதற்கு மற்றொருவகையாகவும் பொருள்கூறுவர்; எல்லாப் பிறவிகளும் ஹேயமாயிருக்கச் செய்தேயும் ஒருவனுக்கு ப்ரியமான ஜன்மம் மற்றொருவனுக்கு அப்ரியமாகிறது; ஒருவனுக்கு அப்ரியமான ஜன்மம் வேறொருவனுக்கு ப்ரியமாகிறது. ஓராத்மாவுக்கு மநுஷ்யஜன்மம் ப்ரியமாயிருந்தால் இன்னுமோராத்மாவுக்கு வராஹஜன்மம் ப்ரியமாகிறது. இப்படி ஆத்மபேதேந ப்ராணிகளுக்கு ஒத்தும் ஒவ்வாமலுமிருக்கிற பலவகைப் பிறப்புக்களென்றவாறாம். முத்தனார் = 'முக்த:' என்ற வடசொல்லுக்கு "விடுபட்டவன்" என்று பொருள்; அதாவது ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்டவன் என்கை; ஸம்ஸாரியாயிருந்த ஜீவாத்மா ஒருகாலத்தில் விடுபெற்றால் அவன் முக்தனெனப்படுவான்; அதுபோல எம்பெருமானுக்கு ஸம்ஸாரபந்தம் என்றைக்குமே யில்லாமலிருக்க அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரரான பெருமானை முத்தனார் என்னலாமோ வெனின்; ஸம்ஸார ஸம்பந்தமிருந்து கழிந்தவர் என்று இவ்விடத்தில் பொருள்கொள்ளாது ஸம்ஸார ப்ரதிபடர் என்றுமாத்திரமே பொருள்கொள்ள வேணும். வேதபுருஷன் எம்பெருமானை "[illegible]" என்று சொன்னவிடத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ளவேண்டிய உபபத்திகள் இங்கே அநுஸந்தேயம்; விரிப்பிற்பெருகும். (கக௫)

முகுந்தனார் = மு - முக்தியாகிற, கு - பூமியை, த: - கொடுப்பவர்.

867 மாறுசெய்தவாளரக்கன் நாளுலப்பவன்றிலங்கை *
நீறுசெய்துசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவீரனார் *
வேறுசெய்துதம்முள்என்னை வைத்திடாமையால் * நமன்
கூறுசெய்துகொண்டு இறந்தகுற்றமெண்ணவல்லனே. (கக௬)

மாறு செய்த	எதிரிட்ட	என்னை	அடியேனை
வாள் அரக்கன்	ஆயுதபாணியான இராவணனுடைய	நம்மாள் வேறு செய்து வைத் திடாமையால்	தம்மில் வேறுபடுத்தி வைக்காமையினால் [என்னை அந்தரங்கபூதனாகக்கொண்டருளினபடியால்] (இனி)
நாள் உலப்ப	வாழ்நாள் முடியும்படியாக		
அன்று	முற்காலத்து		
இலங்கை	லங்காபுரியை	நமன்	யமனானவன்
சென்று	அடைந்து	கூறுசெய்து கொண்டு	(என்னை அப்பெருமானிடத்தினின்றும்) பிரித்து
நீறு செய்து	நீறுக்கி		
கொன்று	அவனைக் கொன்று	இறந்த குற்றம்	நான்செய்து கழித்த பாவங்களை
வெற்றி கொண்ட	ஜயம்பெற்ற	எண்ண வல்லனே	நெஞ்சாலும் நினைக்கக் கடவனோ.
வீரனார்	மஹா வீரரான பெருமாள்		

* * *—மேல்வரும் பிறவிகட்கு அடியான கருமங்களைக் கழித்துத் தம்மை அடிமை கொள்ள எம்பெருமான் முற்பட்டமையைக் கீழ்ப்பாட்டில் அருளிச்செய்தார்; "நாம் நரகவே தனைகளை அநுபவிப்பதற்கு ஹேதுவான பாவங்களைப்பண்ணிக் கிடக்கிறோமாகையாலே யமனுக்கு வசப்பட்டுத் துன்பப்படாதொழிய முடியுமோ" என்று கவலையுற்ற திருவுள்ளத்தைக் குறித்து, நமக்குத் தஞ்சமான சக்ரவர்த்தி திருமகனார் தம்மோடே நம்மைக் கூட்டிக்கொண்ட பின்பு நாம்செய்த குற்றம் யமனால் ஆராய முடியுமோவென்கிறார். "எண்ண வல்லனே என்றது — பாபம் பண்ணினானென்று தன் க்ருஹத்திலே யிருந்து நினைக்கவும் சக்தனல்லனென்றபடி." என்ற வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தி காண்க. (கசுசு)

868 அச்சநோயோடல்லல் பல்பிறப்பவாயமூப் பிவை *
வைத்தசிந்தைவைத்தவாக்கை மாற்றிவானிலேற்றுவான் *
அச்சுதனனந்தகீர்த்தி ஆதியந்தமில்லவன் *
நச்சுநாகணைக்கிடந்த நாதன்வேதகீதனே. (கசுஎ)

அச்சம்	பயமென்ன	அச்சுதன்	அடியாரை ஒருநாளும் கைவிடாதவனும்
நோயொடு அல்லல்	வியாதியோடு கூடின மநோவியாதியென்ன	அனந்த கீர்த்தி	எல்லையில்லாத கீர்த்திகளையுடையனும்
அவாயம் மூப்பு	அபாயங்களுக்கு இடமான கிழத்தனமென்ன	ஆதி அந்தம் இல்லவன்	முதலும் முடிவு மில்லாதவனும்
பல் பிறப்பு	பலவகைப் பிறப்புகளென்ன	நஞ்சு நாக அணை கிடந்த நாதன்	(விரோதிகள்மீது) விஷத்தை உமிழ்கின்ற ஆதிசேஷனாகிற சயனத்திலே கிடந்தருளும் ஸ்வாமியும்
இவை	ஆகிய இவற்றையும்,		
வைத்த சிந்தை	இவற்றை அநுபவிப்பதற்காகக் கண்ட நெஞ்சையும்		
வைத்த ஆக்கை	கீழ்ச்சொன்னவற்றுக்கு ஆச்ரயமாகக்கண்ட சரீரத்தையும்	வேத கீதன்	வேதங்களினால் ப்ரதிபாதிக்கப் பட்டவனுமான பெருமானும்
மாற்றி	போக்கடித்து		
வானில் ஏற்றுவான்	(நம்மைப்) பரமபதத்திலே கொண்டு சேர்ப்பவன் (ஆரென்னில்)		

* * *—யமனுக்கு வசப்பட்டு வருந்துகைக்கு ஹேதுவான பாபங்கள் போனாலும் மேன்மேலும் தேஹஸம்பந்தத்தைத் தொடுக்கவல்ல ப்ராரப்தகர்மம் கிடக்கவில்லையோ வென்ன; அந்த ப்ராரப்த கருமத்தையும் அதற்கு ஆச்ரயமான தேஹத்தையும் போக்கிப் பரமபதத்திலே நம்மை எம்பெருமான் கொண்டுபோவானானபின்பு நம்பேற்றுக்கு ஒருகுறையில்லை யென்கிறார். (ககஎ)

869 சொல்லினுந்தொழிற்கணும் தொடக்கருதவன்பினும் *
அல்லுநன்பகலினோடு ஆனமாலைகாலையும் *
வல்லிநாண்மலர்க்கிழத்தி நாதபாதபோதினை *
புல்லியுள்ளம்வீள்விலாது பூண்டுமீண்டதில்லையே. (ககஅ)

வல்லி நாள் மலர் கிழத்தி நாத!	படர்ந்த செவ்வித் தாமரைப் பூவிலே பிறந்த பிராட்டிக்கு நாதனே!	சொல்லினும்	வாக்கிலும்
உள்ளம்	எனது நெஞ்சானது	தொழில் கணும்	காயிகவ்யாபாரங்களிலும்
		தொடக்கு அருத அன்பினும்	விச்சேதமற்ற அன்பிலும் (ஒருபடிப்பட்டு)

அல்லினோடு ஆன மாலையும்	ராத்ரியோடுகூடின ஸாயம் ஸந்த்யையிலும்	புல்கி	அணைந்து
நல் பகலினோடு ஆன காலையும்	நல்ல அஹஸ்ஸோடு கூடிய ப்ராதஸ் ஸந்த்யையிலும் (ஆக ஸர்வகாலங்களிலும்)	வீள்வு இலாது	(ஒரு நொடிப்பொழுதும்) விச்சேதமில்லாமல்
பாதம் போதினை	உன்னுடைய திருவடித் தாமரையை	பூண்டு	அத்திருவடிகளையே மேற்கொண்டு
		மீண்டதில்லை	நிலைத்து நிற்கின்றது.

* * *—திருவுள்ளத்தை நோக்கி அருளிச்செய்துகொண்டுவந்த ஆழ்வார் இப்பாட்டில் எம்பெருமானையே நோக்கித் தம் திருவுள்ளத்துக்குண்டான ப்ராப்யருசியை வெளியிடுகிறார். * பூவார் திருமாமகள் புல்கிய மார்பனான பெருமானே! என்னுடைய ஹ்ருதயமானது உன்னுடைய திருவடித்தாமரையை ஸர்வகாலங்களிலும் பரிபூர்ணமாக அணைந்து மறுபடி பேர்க்கவும் பேராதபடி அதிலேயே லயித்துப்போயிற்று என்கிறார். மநோவாக்காயங்கள் மூன்றுக்கும் பகவத் விஷயமொன்றே விஷயமாகப் பெற்றமையைக் கூறுவது முதலடி. * சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலும் அவகாஹிக்கப் பெற்றமையைக் கூறியவாறு.

வல்லிநாண்மலர்க்கிழத்திநாத! = வல்லியென்பதை மலர்க்கு விசேஷணமாக்குதலும் மலர்க்கிழத்திக்கு விசேஷணமாக்குதலும் ஒக்கும். முதற்பக்ஷத்தில், படர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூ என்கிறது; இரண்டாம் பக்ஷத்தில், வல்லிபோலே - கொடிபோலே யிராநின்ற நாண்மலர்க்கிழத்தியுண்டு—பெரியபிராட்டியார்; அவட்குநாதனே! என்கிறது. (௧௧௮)

870 பொன்னிசூழரங்கமேய பூவைவண்ணமாயகேள் *
என்னதாவியென்னும் வல்வினையினுட்கொழுந்தெழுந்து *
உன்னபாதமென்னநின்ற ஒண்சுடர்க்கொழுமலர் *
மன்னவந்துபூண்டு வாட்டமின்றியெங்குநின்றதே. (௧௧௯)

பொன்னி சூழ்	காவிரிசூழ்ந்த	கொழுந்து எழுந்து	(தேவரீர் விஷயமான அநுராகமாகிற) கொழுந்து கிளர்ந்து
அரங்கம்	திருவரங்கத்திலே		
மேய	நித்யவாஸம் செய்தருள்கிற	உன்ன	தேவரீருடைய
பூவை வண்ண	காயாம்பூப்போன்ற திருமேனியையுடைய	பாதம் என்ன நின்ற	திருவடியென்கிற
மாய!	ஆச்சர்யபூதரான பெரிய பெருமானே!	ஒண்சுடர் கொழு மலர்	அழகிய சுடர்மிக்க புஷ்பத்திலே
கேள்	(இவ்விண்ணப்பத்தைக்) கேட்டருளவேணும்;	மன்ன வந்து பூண்டு	ஸ்திரமாக வந்துபடிந்து
என்னது	என்னுடைய	எங்கும்	தேவரீருடைய விபூதிகளெல்லாவற்றிலும்
ஆவி என்னும்	ஆத்மா என்கிற	வாட்டம் இன்றி நின்றது	குறையாமல் வியாபியாநின்றது.
வல் வினையினுள்	வலிய பாபராசியிலே		

* * *—'ஆழ்வீர்! பரமவிலக்ஷணமான இப்படிப்பட்ட அபிநிவேசம் உமக்கு நம்பக்கலில் உண்டானமை ஆச்சரியமாயிராநின்றதே!; இதற்கு அடி என்?' என்று எம்பெருமான் கேட்டருள; வடிவழகையும் சீலத்தையும் காட்டி தேவரீர் பண்ணின க்ருஷிபலித்த பலமன்றோ இது என்கிறார்போலும். காவிரிசூழ்ந்த திருவரங்கப் பெரியகோயிலிலே நித்யவாஸம் செய்தருள்கிற விலக்ஷணமான திருமேனி படைத்த மாயனே! உன்னுடைய அழகாலும் சீலத்தாலும் எனக்குப்பிறந்த ருசிவிசேஷத்தைக் கேட்டருளவேணும்; உபகாரம் செய்தாரின தேவரீர் மறந்தொழிந்தாலும் நன்றியறிவுடைய நான் சொல்லக் கேட்கவேணும்; சொல்லுகிறது தான் என்னென்னச் சொல்லுகிறார்—என்னதாவி யித்யாதியால்.

"ஜ்ஞாநாநந்த மயஸ்த்வாத்மா" என்று ஜ்ஞாநஸ்வரூபியாயும் ஆநந்தஸ்வரூபியாயும் சாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்டிராநின்ற ஆத்மா என்னளவில் அப்படிப்பட்டதன்று; கொடிய பாபராசிகளின் பிண்டமே ஆத்மவஸ்துவாக நிற்கிறதென்னளவில். அப்படிப்பட்ட என் ஆத்மவஸ்துவில் தேவரீரைப்பற்றின அநுராகம் கிளர்ந்து அவ்வநுராகமானது தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்திலே பரிபூர்ணமாக அவகாஹித்து தேவரீருடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையெல்லாம் கபளீகரித்து விளங்காநின்றது என்கிறார். இவ்வாழ்வார்க்கு ஆவியென்றும் வல்வினையென்றும் பர்யாயம்போலும். நைச்யாநுஸந்தாந பரமகாஷ்டை யிருக்கிறபடி. "அஹமஸ்ம்யபராதாநா மாலய:" என்ற அநுஸந்தாநம் முதிர்ந்தபடி. தம்முடைய ஆவிக்கு வல்வினை என்று பெயரிட்-

டாற்போல, பகவத் விஷயாநுராகத்திற்குக் கொழுந்து என்று திருநாமம் சாற்றினார். என்னதாவியென்னும் வல்வினையிலே கொழுந்து எழுந்ததானது நெருப்பிலே தாமரை பூத்தது போலும் - என்ற திருவுள்ளங்தோற்ற அருளிச் செய்திறபடி பாரீர். (கககூ)

871 இயக்கறாதபல்பிறப்பில் என்னைமாற்றியின்றுவந்து *
உயக்கொண்மேகவண்ணனண்ணி யென்னிலாயதன்னுளே *
மயக்கினான்தன்மன்னுசோதி ஆதலாலென்னாவிதான் *
இயக்கெலாமறுத்து அருதவின்பவீடுபெற்றதே. (கஉ0)

உயக்கொள்	(நம் போல்வாரை) உஜ்ஜீவிக்கச் செய்பவனான	தன்னில் ஆய என்னுள்	தன்னோடு அவிநாபூதமான என்னுள்ளே
மேக வண்ணன்	காளமேக நிபச்யாமளனான பெருமான்	தன்	தன்னுடைய
இன்று	இன்றைக்கு (நிர்ஹேதுகமாக)	மன்னு சோதி	நித்ய ஜ்யோதிர்மயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை
இயக்கு அறாத பல் பிறப்பில்	தொடர்ச்சி மாறாமல் நெடுகச் செல்லும்படியான பலவகைப் பிறப்புகளினின்றும்	மயக்கினான்	ஸம்ச்லேஷிப்பித்தான்;
என்னை	அடியேனை	ஆதலால்	இப்படி புரையறக் கலந்தருளுகையாலே
மாற்றி	மாற்றுகைக்குத் திருவுள்ளம் பற்றி	என் ஆவி தான்	எனது ஆத்மவஸ்துவானது
வந்து	இங்கே யெழுந்தருளி	இயக்கு எல்லாம் அறுத்து	ஒன்றோடொன்று பிணைந்து கிடந்த அவித்யாதிகளை வேரறுத்து [illegible]
அண்ணி	நெருங்கி	அருத இன்பம் வீடு பெற்றது	ஒருநாளும் முடியாத இன்பமாகிய மோக்ஷத்தை பெற்றதாயிற்று.

* * *—ஸ்வகதஸ்வீகாரம்போல் தோற்றும்படியன்றே கீழ்ப்பாட்டில் அருளிச்செய்தார்; அங்ஙனன்றிக்கே, பரகதஸ்வீகாரம் பரிமளிக்கப் பேசுகிறார் இதில். நிர்ஹேதுகமாகப் பெரியபெருமாள் தம்முடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை என்னுள்ளே பிரியாதபடி வைத்தருளினபடியாலே ப்ரதிபந்தக ஸமூஹங்களை யெல்லாம் நிச்சேஷமாகப் போக்கி * அந்தமில் பேரின்பமான கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெற்றேனென்று உபகார ஸ்ம்ருதியோடே தலைக்கட்டுகிறார்.

எனக்கு அநாதியாக நிகழ்ந்துவந்த பலவகைப் பிறவிகளைத் தவிர்த்தருளத் திருவுள்ளம்பற்றி இன்று நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே தானிருந்தவிடத்தே வந்து கிட்டித் தனக்கு ப்ரகாரபூதமான என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே தனது ஜ்யோதிர்மயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப் பிரிக்கவொண்ணாதபடி பொருத்தினான் கார்முகில் வண்ணன்; இப்படி தானேவந்து மேல்விழுந்து தன்னை யொழிய எனக்கு க்ஷணகாலமும் செல்லாதபடி பண்ணியருளினபடியாலே இவ்வாத்ம வஸ்துவானது ஒன்றோடொன்று பிணைந்துகிடந்த அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களை யெல்லாம் வேரறநீக்கி எஞ்ஞான்றும் இடைவிடில்லாத விலக்ஷணமான ரூபமான கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யமாகிற முக்தியைப் பெற்றொழிந்ததென்றாராயிற்று.

[மயக்கினான்.] மயக்குதல்—அறிவுகெடுத்தலும் கலத்தலும்; இங்கே, கலத்தல். தன்மன்னுசோதி=[illegible] [ஸ்ரீ வசநபூஷணம்.] என்னும்படி விலக்ஷணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஜ்யோதி: என்றும் சோதி என்றும் சொல்லக்கடவது "ஆதியஞ்சோதியுரு" என்றாரே நம்மாழ்வாரும். (கஉ0)

திருமழிசைப்பிரான் திருவடிகளே சரணம்.

பெருமாள்கோயில் ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியார் இயற்றிய
திருச்சந்த விருத்தவுரை
முற்றுப்பெற்றது.